

STRATEGIA DE DEZVOLTARE LOCALĂ

A COMUNEI CĂLĂRAȘI, JUDEȚUL DOLJ

PENTRU PERIOADA 2021 - 2027

STRATEGIA DE DEZVOLTARE LOCALĂ

A COMUNEI CĂLĂRAȘI, JUDETUL DOLJ PENTRU

PERIOADA 2021 - 2027

COMUNA CĂLĂRAȘI, JUDETUL DOLJ
2021

Contextul elaborării strategiei

Una din componentele fundamentale ale politicilor Uniunii Europene o constituie dezvoltarea teritorială durabilă, concept care stă la baza elaborării documentelor strategice și de planificare actuale, a politicilor în vigoare și a principalelor linii directoare ale evoluției socio-economice și culturale a României.

Conceptul de dezvoltare durabilă s-a cristalizat în timp, pe parcursul mai multor decenii, în cadrul unor dezbateri științifice aprofundate pe plan internațional și a căpătat valențe politice precise în contextul globalizării, reprezentând rezultatul unei abordări integrate a factorilor politici și decizionali în care protecția mediului și creșterea economică pe termen lung sunt considerate complementare și reciproc dependente.

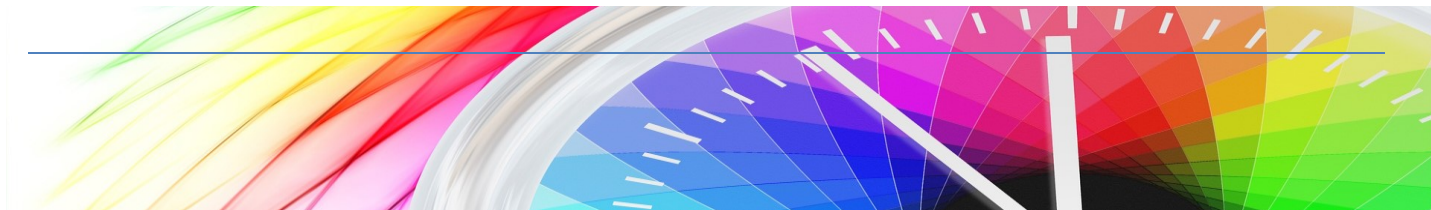
Pentru România, ca stat membru al Uniunii Europene, dezvoltarea durabilă nu reprezintă o opțiune, ci singura perspectivă rațională de valorificare sustenabilă a potențialului natural, economic și uman.

Pentru a putea beneficia din plin de avantajele aderării, România are nevoie, înainte de orice, de un portofoliu de proiecte capabile să atragă și să utilizeze eficient fondurile europene, cel mai potrivit portofoliu reprezentându-l strategia de dezvoltare a localității, municipiului, microregiunii, zonei sau regiunii respective.

În perioada 1997-1999 a fost elaborată pentru prima dată, cu asistență din partea Programului O.N.U pentru Dezvoltare (PNUD), o Strategie Națională pentru Dezvoltare Durabilă, care a fost definitivată în urma unui număr mare de contribuții asamblate într-un cadru larg participativ și adoptată ca document oficial al Guvernului României.

În acest context, inițiativa Primăriei comunei Călărași de a elabora Strategia de Dezvoltare Locală într-un moment extrem de oportun pentru actorii locali (alocarea fondurilor europene în perioada de programare 2021-2027), reprezintă unul din pașii

cei mai importanți în procesul dezvoltării locale, clarificând pe termen mediu și lung care sunt direcțiile și domeniile spre care se orientează efortul de dezvoltare al comunității.

Obiectivul principal al elaborării Strategiei de Dezvoltare Locală a comunei Călărași este de a corela în mod rațional ansamblul politicilor și programelor publice ale dezvoltării spațiului rural din comună cu direcțiile și practicile dezvoltării durabile ale județului Dolj, ale Regiunii Sud–Vest Oltenia, ale României și Uniunii Europene.

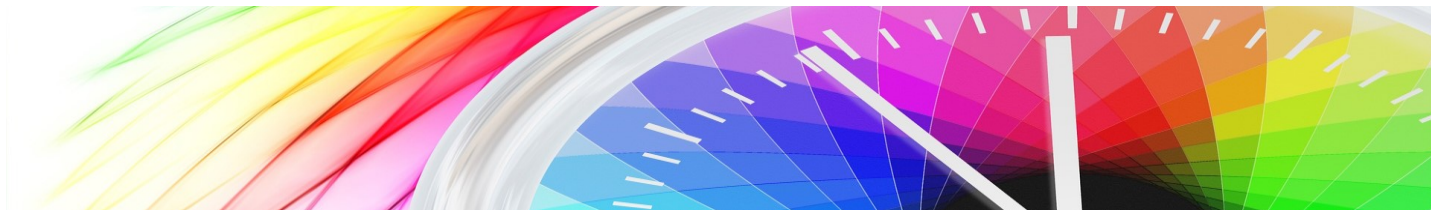
Pornind de la situația existentă la nivel local, Strategia de Dezvoltare Locală a comunei Călărași cuprinde o radiografie socio-economică a comunității și o analiză SWOT a acesteia: avantajele sunt utilizate astfel încât oportunitățile sunt valorificate la maxim, iar amenințările sunt evitate, în vreme ce slăbiciunile sunt corectate. Această analiză generează concluziile specifice din care reies direcțiile de dezvoltare ale comunei.

Prezenta Strategie urmărește îmbunătățirea condițiilor socio-economice și culturale din spațiul rural din județul Dolj, pentru atingerea nivelului mediu de dezvoltare al țărilor Uniunii Europene, din prisma principalilor indicatori ai dezvoltării durabile.

Prin elaborarea Strategiei, s-a vizat creșterea capacității de planificare și de parteneriat a membrilor comunității Călărași și întărirea capacității de absorbție a fondurilor europene la nivel local, printr-o abordare inovativă cu obținerea următoarelor rezultate:

- ❖ identificarea și promovarea intereselor reale ale comunității;
- ❖ promovarea dialogului social și îmbunătățirea comunicării între toți actorii dezvoltării de la nivelul comunității;
- ❖ implicarea activă a actorilor de la nivel local în procesul decizional legat de viitorul
 - dezvoltării comunității;
- ❖ întărirea capacității membrilor comunității Călărași, în calitate de viitori beneficiari, de a prezenta programe de dezvoltare locală argumentate și coerente, care răspund problemelor critice și priorităților de dezvoltare de la nivelul comunității, de a pregăti proiecte și de a le implementa cu succes;
- ❖ corelarea inițiativelor și strategiilor locale cu cele de la nivel județean, regional și național;
- ❖ asumarea responsabilităților și consolidarea relațiilor de colaborare între actorii de la nivel local în vederea creșterii șanselor de accesare a fondurilor europene.

Actorii implicați în implementarea Strategiei trebuie să devină garantul folosirii eficiente a resurselor publice, printr-un management orientat spre locuitorii comunei.

Pe toată perioada de implementare a Strategiei se va promova colaborarea între administrație, societate civilă și sectorul privat pentru o dezvoltare în parteneriat, pentru a fi mai hotărâți, mai informați și mai proactivi pentru dezvoltarea comunei Călărași.

Valori

Abordarea actorilor implicați în implementarea Strategiei va avea ca referință următoarele:

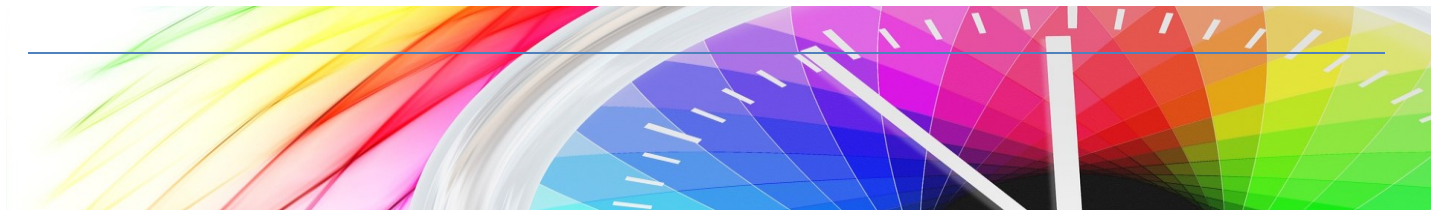
- ❖ Responsabilitate;
- ❖ Transparență;
- ❖ Profesionalism și etică;
- ❖ Încredere;
- ❖ Cooperare și parteneriat;
- ❖ Eficiență.

Elaborarea strategiei - principii generale utilizate -

În elaborarea Strategiei de dezvoltare locală a comunei Călărași pentru perioada 2021-2027, s-a ținut cont de un număr amplu de principii, adoptate la nivelul Uniunii Europene și drept urmare și în elaborarea documentelor de politici publice din România.

Principiul central al strategiei este principiul dezvoltării durabile, cu respectarea celor trei dimensiuni (ecologică, economică și socială) cu toate implicațiile: atingerea performanțelor de mediu impuse de Uniunea Europeană și de strategia națională privind dezvoltarea durabilă, creșterea competitivității administrației județene și a celor locale în scopul maximizării aportului lor la accelerarea progresului economic și social prin stabilirea de noi obiective și identificarea unor oportunități adaptate la noile condiții și exigențe, pentru trecerea, într-un interval de timp rezonabil și realist, la modelul de dezvoltare generator de valoare adăugată înaltă, orientat spre îmbunătățirea continuă a calității vieții oamenilor și a relațiilor dintre ei în armonie cu mediul natural.

Toți reprezentanții administrației publice locale U.A.T. Comuna Călărași, au lucrat împreună pentru identificarea elementelor de planificarea strategică cele mai adaptate pentru dezvoltarea comunității - Principiul responsabilității

În secțiunea de operaționalizare a Strategiei, Planul de acțiuni și Portofoliul de proiecte, s-a specificat pentru fiecare proiect nivelul administrației publice care va fi implicat în implementarea acestora - Principiul subsidiarității

Dezvoltarea sustenabilă a U.A.T. Comuna Călărași

Provocarea pe care o oferă următorul deceniu este aceea de a oferi un model de dezvoltare eficient din punct de vedere economic, echitabil din punct de vedere social și sustenabil din punct de vedere al conservării mediului. Strategia de dezvoltare a U.A.T. Comuna Călărași propune o nouă abordare pentru perioada 2021 - 2020, prin oferirea unei perspective realiste asupra problemelor și oportunităților cu care se confruntă județul și a modului în care acesta se poate redefini și pune în valoare la nivel regional și național.

Politicile publice care se elaborează pe această bază, precum actuala Strategie Națională pentru Dezvoltare Durabilă a României (care acoperă orizontul de timp 2015- 2020-2030), urmăresc restabilirea și menținerea unui echilibru rațional, pe termen lung, între dezvoltarea economică și integritatea mediului natural în forme înțelese și acceptate de societate.

Cadrul strategic de dezvoltare pentru următorii 10 ani este definit de Strategia Europa 2020, care propune o nouă viziune pentru evoluția economiei Europei, aceea a unei creșteri inteligente, sustenabile și favorabile incluziunii, bazată pe cunoaștere și inovare, mai eficiente din punct de vedere al utilizării resurselor, mai ecologice și mai competitive, cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă, care să asigure coeziunea socială și teritorială. Prioritățile europene, precum și țintele asumate de România, sunt prezentate mai jos.

AXE PRIORITARE:

- Creștere economică inteligentă: economie bazată pe cunoaștere și inovare;
- Creștere economică durabilă: economie, competitivă, cu emisii scăzute de carbon și utilizare eficientă a resurselor;

-
- Creșterea economică inclusivă: grad ridicat de ocupare a forței de muncă, care va genera coeziune socială și teritorială;
 - Utilizare eficientă a resurselor, cu emisii scăzute de carbon;
 - Politică industrială adaptată pentru o creștere economică verde;
 - Noi competențe și locuri de muncă;
 - Platforma europeană împotriva sărăciei.

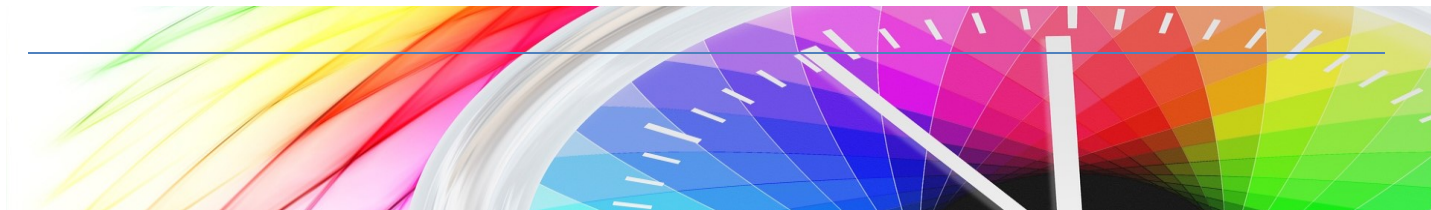
Contextul corelării Strategiei de dezvoltare locală a comunei Călărași cu viziunea Uniunii Europene

În Strategia europeană pentru creșterea inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii sunt stabilite căile prin care Politică Agricolă Comună trebuie să rezolve provocările menționate.

Domeniul economic va avea ca obiectiv politic producția viabilă pentru hrană care să:

- ❖ contribuie la creșterea venitului agricol și să îi limiteze fluctuațiile anuale și multianuale. Volatilitatea prețurilor și veniturilor precum și riscurile naturale sunt mult mai pregnante decât în alte sectoare, iar veniturile fermierilor și nivelurile profitabilității se află la niveluri sub cele din alte sectoare;
- ❖ îmbunătățească competitivitatea sectorului agricol trebuie să consolideze poziția deținută de acesta în cadrul lanțului alimentar. Sectorul agricol este fragmentat comparativ cu alte sectoare ale lanțului alimentar, acestea fiind mai bine organizate și cu o putere mai mare de negociere. În plus fermierii europeni fac față competiției pieței mondiale trebuind, în același timp, să respecte standarde înalte de protecție a mediului, desigur și calitatea alimentelor, și de bunăstarea animalelor;
- ❖ compenseze dificultățile de producție în zonele unde există dezavantaje naturale specifice, întrucât în aceste regiuni există un risc crescut de abandonare a terenurilor. Cu toate că emisiile de Gaze cu Efect de Seră (GES) din agricultură au scăzut cu 20% începând cu anul 1990, sunt necesare eforturi continue pentru a atinge obiectivele agendei UE privind energia și clima, pentru a reduce emisiile de GES, de a adapta și a realiza o contribuție pozitivă prin stocarea carbonului și producția de biomasă, bazate pe inovație.

Schimbările climatice, deprecierea solului, apa și calitatea aerului, habitatele și biodiversitatea trebuie să fie, de asemenea, abordate.

În ceea ce privește mediul și schimbările climatice, obiectivul politic îl constituie management durabil al resurselor naturale și atenuarea schimbărilor climatice care:

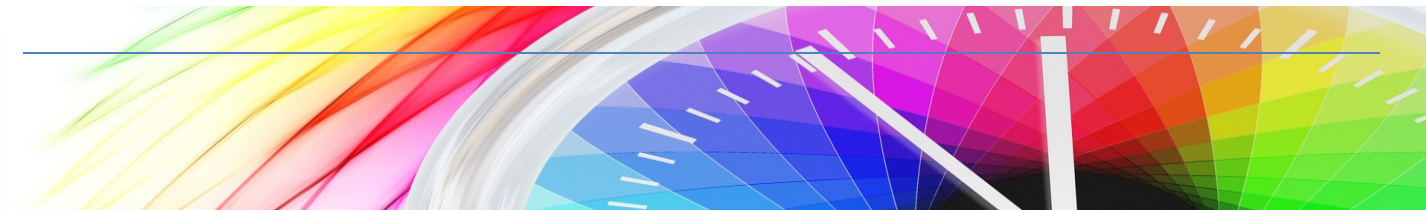
- ❖ să garanteze practicile de producție durabile și pentru a asigura furnizarea de bunuri publice care respectă condițiile de mediu din moment ce multe dintre beneficiile publice generate de agricultură nu sunt remunerate prin funcționarea normală a piețelor;
- ❖ să favorizeze dezvoltarea ecologică - creșterea verde - prin inovare, ceea ce necesită adoptarea de noi tehnologii, dezvoltarea de noi produse, schimbarea proceselor de producție și sprijinirea noilor așteptări ale consumatorilor;
- ❖ să urmărească acțiunile de reducere a efectelor schimbărilor climatice - precum și a permite agriculturii să se adapteze schimbărilor climatice. Întrucât agricultura este în mod particular vulnerabilă la impactul schimbărilor climatice, permițând sectorului o mai bună adaptare la efectele fluctuațiilor meteorologice, se pot reduce astfel efectele negative ale schimbărilor climatice.

Chiar dacă un număr crescut al zonelor rurale au devenit din ce în ce mai influențate de factori externi agriculturii, acesta rămâne motorul economiei rurale în majoritatea Europei. Vitalitatea și potențialul multor zone rurale rămân strâns legate de existența unui sector agricol competitiv și dinamic, atractiv pentru tinerii fermieri. Acest lucru este, în particular, specific în cazul zonelor predominant rurale unde sectorul primar reprezintă în jur de 5% din valoarea adăugată și 16% din numărul de persoane ocupate și în noile state membre unde este importantă consolidarea recentelor creșteri în productivitate, precum și atingerea întregului potențial agricol. În plus, agricultura joacă un rol important în zonele rurale prin generarea de activități economice suplimentare, în special prin legături strânse cu procesarea, turismul și comerțul. În multe regiuni, în special în noile state membre, agricultura este atât coloana vertebrală a economiei rurale cât și piatra de temelie a tradițiilor locale și a identității sociale.

Din punct de vedere teritorial, o politică de dezvoltare echilibrată teritorial va putea:

- ❖ să sprijine crearea de locuri de muncă în mediul rural și să mențină componenta socială din zonelerurale;
- ❖ să îmbunătățească economia rurală și pentru a promova diversificarea, permițând actorilor locali să se exprime la un potențial maxim ;

- ❖ să permită diversitatea structurală în cadrul sistemelor agricole, îmbunătățirea condițiilor pentru fermele mici și dezvoltarea piețelor locale, deoarece în Europa structurile eterogene agricole și sistemele de producție contribuie la atractivitatea și identitatea regiunilor rurale.

Strategia UE pentru regiunea Dunării

Țările membre ale regiunii au solicitat Comisiei să propună un cadru prin care să se ofere soluții eficiente la problemele-cheie cu care se confruntă zonele din regiunea Dunării. Prin consultările extinse, s-a vizat o gamă largă de idei și preocupări. Aceste consultări au fost sprijinite de un proces online de consultare publică, în vederea asigurării unei abordări transparente care să identifice problemele, prioritățile și să adopte soluțiile propuse de către și pentru cei care locuiesc în regiune.

Cele patru priorități conturate, denumite „piloni”, sunt:

- ❖ *conectarea regiunii Dunării;*
- ❖ *protecția mediului în regiunea Dunării;*
- ❖ *asigurarea prosperității regiunii Dunării;*
- ❖ *consolidarea regiunii Dunării.*

Având în vedere că 3 din cele 5 județe componente ale Regiunii Sud-Vest Oltenia sunt traversate de Dunăre, aplicarea Strategiei ante-menționate pentru dezvoltarea turismului dunărean are o importanță crucială în asigurarea unei creșteri durabile și sustenabile a sectorului turismului în Regiunea Sud-Vest Oltenia, măsurile aplicate contribuind fundamental la progresul urmărit la nivelul turismului.

Fiind un cadru structurat în mod coerent, Strategia reprezintă o nouă formă de cooperare pentru partenerii din zonă și se axează pe coordonarea politicilor și a instrumentelor financiare existente, nu pe crearea altora și nici pe înființarea de noi instituții sau de noi proceduri birocratice.

Profilul strategic al comunei Călărași

Abordarea urmărită în cadrul Strategiei propune o viziune largă care include activități care pot fi finanțate din multiple surse de finanțare (buget național, buget local, instrumente structurale/alte instrumente financiare).

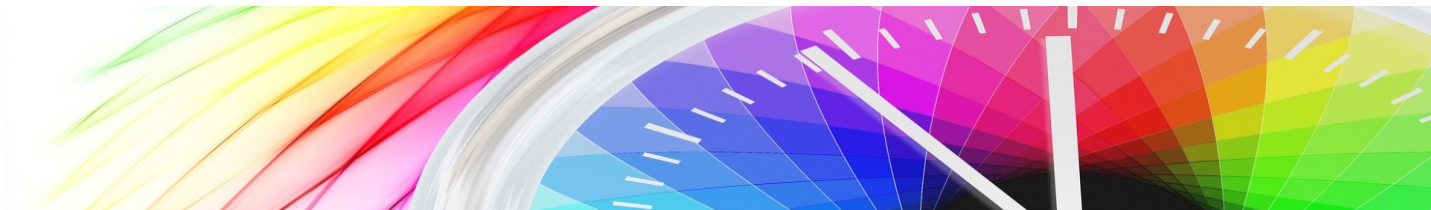
Ca urmare a detalierii situației economico-sociale existente, pe baza analizei corelate a nevoilor, a potențialului de dezvoltare și ținând cont de direcțiile de orientare strategică europeană, considerăm că viziunea strategiei trebuie să asigure dezvoltarea durabilă și echilibrată a comunei Călărași.

Oierarhizare din punctul de vedere al abundenței relative în factorii arfi: teren, resurse, populație, capital.

Factori de natura avantajelor comparative

- ❖ **Teren:** suprafața totală a comunei Călărași este de 8.774 ha; suprafață agricolă este de 6.293 ha, din care arabilă 4.935 ha, cu preponderență netă a terenurilor agricole (aproximativ 72% din totalul suprafeței);
- ❖ **Ape:** râuri alohtone, precum Dunărea și afluenții săi carpațici.
- ❖ **Sol:** solurile nisipoase de la Călărași, favorabile culturii viței de vie și în special culturilor de pepeni, constituie una din cele mai mari resurse ale zonei; solurile au caracteristici fizice și chimice foarte bune, constituind o bogăție principală pentru această zonă;
- ❖ **Forța de muncă:** populație comunei Călărași este 5.977 locuitori. Abundența relativă numeric dar deficitară profesional, **mai ales nivel mediu;**
- ❖ **Capital:**
 - ✓ fizic capacități active: -
 - ✓ fizic capacități inactive: -
 - ✓ capital financiar: economisire locală scăzută, investiții străine aproape inexistente în comună; deficit relativ de capital (fizic inclusiv infrastructură, financiar, mai ales investiții străine).

Factori de natura avantajelor competitive

- ❖ **Existenți:** poziție nodală rutieră , muncă zile de lucru sfârșit de săptămână rural. Poziția geografică încadrează comuna Călărași în în sudul județului Dolj, la sud-est de Municipiul Craiova, accesul se face pe drumul național DN 54A. Transportul rutier este realizat pe DN 55A;
- ❖ **Emergenți:** existenta potențialului agricol ca principală ramură a economiei locale, zona agroindustrială. Profilul economic al zonei este predominant agricol, culturile predominante fiind vița de vie, pepenii, cerealele, la care se adaugă tot mai mult, în ultimii ani, plantele tehnice, legumele și zootehnia. Comerțul și transporturile, completează tabloul economic al comunei. Principala activitate economică în Călărași este agricultura.
- ❖ **Slabi:** spirit antreprenorial educat, management profesionalizat, satisfacția consumatorului, spirit comunitar și asociativ.

Caracteristicile specifice ale comunei Călărași

Orice comunitate rurală deține caracteristici specifice care o diferențiază de alte comunități similare. Întrebările cele mai importante sunt:

- ✓ *Cediferențiază Călărași de alte comune asemănătoare din județ și din regiune?*
- ✓ *Care sunt elementele strategice pozitive și negative care pot fi identificate la nivelul comunei noastre?*

Strategia de dezvoltare s-a raportat la mediul existent – în urma unei analize strategice efectuate orizontal, vertical și transversal asupra documentelor strategice sectoriale precum și corelarea rezultatelor acestei analize cu date statistice, sondaje de opinie și alte analize. În urma acestora a fost creionat un profil strategic al comunei (înțelegând prin aceasta totalitatea trăsăturilor locale ce sunt susceptibile a afecta - pozitiv sau negativ - determinant și pe termen lung dezvoltarea comunei Călărași).

În urma analizelor a fost creionată o viziune de dezvoltare a comunei pornind de la următoarele elemente: importanța județeană și regională a comunei, importanța construcției unei comunități primitive, a unui mediu local plăcut pentru locuitori și pentru vizitatori (creșterea calității vieții), importanța crescută ce trebuie acordată

turismului, necesitatea structurării unei administrații locale eficiente, eficace, transparente și responsabile față de nevoile comunității, importanța activismului la nivelul cetățenilor, ca factor de stimulare a dezvoltării comunitare și în fine, dezvoltarea unui mediu economic bazat pe antreprenoriat, dinamism și implicare în viața comunității.

Analiza documentelor strategice și a datelor statistice a identificat următoarele caracteristici strategice ale comunei Călărași :

- ❖ **Caracteristicile pozitive** identificate au fost: existența unui potențial deosebit în domeniul agriculturii, așezare strategică și racordare la căile de comunicație, condiții climatice optime pentru practicarea agriculturii, solurile nisipoase de la Călărași sunt favorabile culturii viței de vie și în special culturilor de pepeni, astfel că zona este cunoscută ca „patria lubenițelor”, existența unui potențial asociativ. În sinteză, putem considera că analiza profilului strategic la nivelul caracteristicilor “pozitive” arată atuurile importante ale comunei.
- ❖ **Caracteristicile negative** identificate au inclus: infrastructura slab dezvoltată, insuficienta coordonare între actorii din comunitate, dificultăți legate de gestionarea eficientă a resurselor locale, slaba calitate a serviciilor, migrația forței de muncă, probleme legate de resursele umane, accesul limitat la informație și servicii, slaba reprezentare și promovare a intereselor.

S-au desprins următoarele concluzii care au stat la baza creionării acestui document strategic:

- ❖ Dezvoltarea comunei nu reprezintă doar o problemă a autorităților locale, ci ține de voința și capacitatea comunității de a defini obiective strategice și de a le transpune în proiecte operaționale;
- ❖ Comuna Călărași se confruntă cu probleme specifice unei comune în plină dezvoltare. Comunitatea locală trebuie să-și asume această poziționare și să o folosească în interesul dezvoltării locale;
- ❖ Călărași deține un potențial deosebit în ceea ce privește dezvoltarea unor activități agricole ce se bazează pe resursele locale;
- ❖ Creșterea calității vieții în comunitatea din Călărași este un obiectiv strategic indispensabil dezvoltării viitoare a comunei.

Provocările comunei Călărași în perioada 2021-2027

Provocarea nr. 1 – sprijinul acordat investițiilor în infrastructură și economia rurală duce la reducerea sărăciei și crearea de locuri de muncă în zonele rurale, contribuind astfel la o *creștere favorabilă incluziunii*;

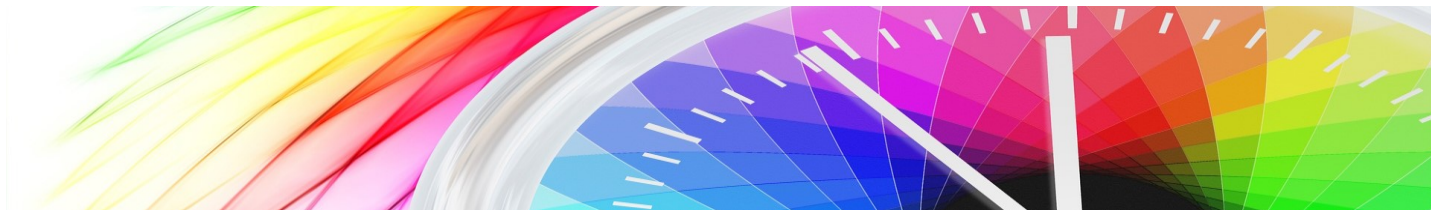
Provocarea nr. 2 – comuna Călărași situată în zona rurală înregistrează un decalaj semnificativ față de zonele urbane și se caracterizează prin: deficiențe structurale persistente (numărul mare al populației ocupate în agricultură, îmbătrânirea populației, un număr mare de exploatații de subzistență etc.); valoare adăugată scăzută a produselor agro-alimentare; randamentele și productivitatea muncii scăzute în special în agricultura de semisubzistență; spirit antreprenorial slab pentru dezvoltarea activităților economice, acces redus la credite; o piață a terenurilor nefuncțională; o modestă orientare către export; investiții insuficiente în cercetare și dezvoltare; accesul la servicii și infrastructură cu mult în urma zonelor urbane; creșterea continuă a disparităților regionale; o pondere ridicată a populației expuse riscului de sărăcie și excluziune socială; o administrație publică ineficientă; o serie de riscuri pentru oameni și mediu exacerbate de schimbările climatice și care reprezintă o amenințare pentru zonele rurale;

Provocarea nr. 3 – îmbunătățirea funcției economice și de mediu a spațiului rural și a sectorului agricol;

Provocarea nr. 4 – creșterea suprafeței împădurite, o nevoie prioritară, aceasta contribuind la procesul de adaptare la schimbările climatice și la reducerea emisiilor de GES (gaze cu efect de seră). Se estimează că suprafețe semnificative de teren agricol sunt afectate de diverse fenomene de degradare a solului fiind potrivite pentru împădurire.

Provocarea nr. 5 – îmbunătățirea standardului de viață în mediul rural, inclusiv prin dezvoltarea și îmbunătățirea infrastructurii, prin oferirea de servicii de bază comparabile cu zonele urbane și prin reducerea decalajului de venituri dintre rural și urban.

Provocarea nr.6 - gestionarea eficienta a gunoiului menajer, gestionarea eficienta a spatiilor pentru depozitarea si colectarea selectiva a gunoiului, orientarea catre colectarea selectiva a gunoiului menajer concomitent cu activitati de constientizare a mediului social privind importanta colectarii selective si reciclarii.

Provocarea nr.7 – sprijinirea conservării patrimoniului local și a tradițiilor, pentru că acestea contribuie nu numai la sporirea calității vieții în zonele rurale, ci stimulează activitățile de turism rural, dezvoltarea mărcilor locale și crearea de locuri de muncă.

Provocarea nr.8 - gestionarea eficienta a situatiei pandemice generate de infectiile cu noul virus Sars-Cov-2, constientizarea mediului social cu privire la masurile de protectie care se impun si dezvoltarea infrastructurii necesare pentru combaterea efectelor negative

Justificare

Renovarea și dezvoltarea satelor și mai ales, îmbunătățirea infrastructurii, protejarea resurselor de apă și aer nu sunt doar o cerință esențială pentru îmbunătățirea calității vieții și creșterea atractivității zonelor rurale, ci și un element esențial în utilizarea eficientă a resurselor și protecția mediului.

Îmbunătățirea/extinderea rețelelor de alimentare cu apă și de canalizare/tratare a apei reziduale, precum și a unor activități de protejare a moștenirii rurale pot contribui la eforturile comune de asigurarea a dezvoltării durabile în comunităților rurale. Realizarea unei infrastructuri rurale adecvate contribuie în mod esențial la dezvoltarea activităților economice în spațiul rural, la creșterea ponderii serviciilor și implicit a locurilor de muncă.

Metodologie

Elaborarea unei strategii de dezvoltare la nivelul comunei Călărași reprezintă un demers construit pe o metodologie riguroasă, bazată pe analiza coordonatelor socio-economice la nivel regional, județean și la nivelul comunității vizate, urmărind atât o finalitate managerială cât și una de implicare a comunității în luarea marilor decizii care o privesc.

Etapete metodologice principale ale elaborării strategiei sunt următoarele:

1. Realizarea analizei preliminare a situației existente:

În vederea realizării acestei faze, au fost colectate informații (în principal informații statistice), privind domeniile și activitățile luate în analiză. Informațiile culese în această etapă, au format setul de date și informații necesar realizării fazei de analiză și diagnostic, precum și pentru faza următoare de elaborare propriu-zisă a strategiei de dezvoltare locală.

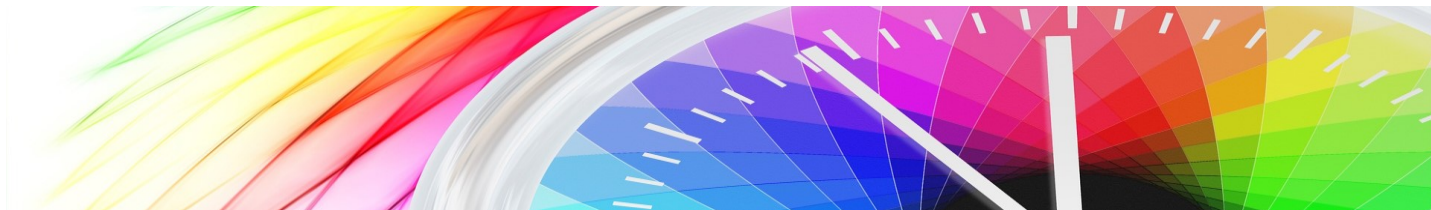
2. Analiza SWOT:

Această etapă a avut drept scop realizarea, pe baza informațiilor colectate în etapa anterioară, a diagnosticului socio-economic al comunei. Evaluarea aspectelor favorabile și nefavorabile, precum și a oportunităților și amenințărilor asupra dezvoltării mediului rural a fost realizată cu ajutorul Analizei SWOT.

3. Stabilirea viziunii asupra dezvoltării strategice a comunității:

Pe baza resurselor existente și potențiale, a posibilităților de valorificare a oportunităților identificate, a posibilităților de eliminare/diminuare/evitare a punctelor slabe și posibilitățile de prevenire/contraatac a amenințărilor, au fost identificate viziunea strategică de dezvoltare sau direcția principală de dezvoltare rurală, au fost stabilite obiectivele strategice și au fost trasate politicile publice aferente fiecărui obiectiv în parte. Stabilirea viziunii și a obiectivelor strategice au fost realizate în

concordanță cu politicile și direcțiile generale adoptate de principalele documente strategice județene, regionale, naționale și europene.

4. Întocmirea portofoliului de proiecte din perspectiva perioadei de programare financiar 2021-2027:

În cadrul politicilor publice, au fost propuse proiecte din perspectiva perioadei de programare financiară 2021-2027, ce vor putea fi evaluate pe baza unui sistem de indicatori și rezultate și pot beneficia de finanțare prin programele active în perioada de planificare.

Profilul socio-economic al regiunii Sud - Vest Oltenia

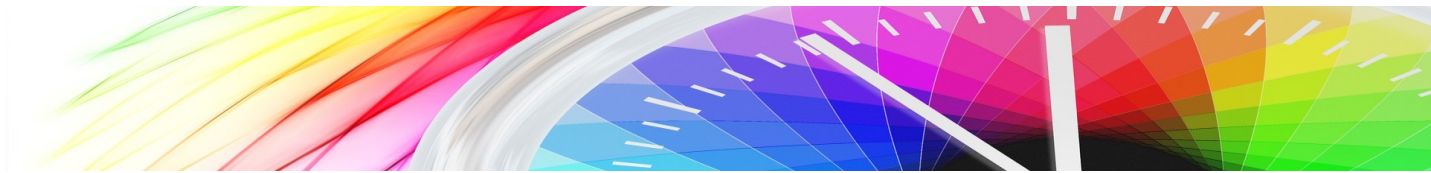
Regiunea Oltenia este situată în partea de sud-vest a României. În mare coincide cu vechea regiune istorică Oltenia, în limitele sale naturale: fluviul Dunărea la sud, râul Olt (al treilea ca mărime din România) la est, Munții Carpați (Alpii Transilvaniei) la nord și la vest. Cu o suprafață de 29.212 km² (locul 7 între regiunile României, 12,25% din suprafața totală a țării) Oltenia formează un Cadrilater aproximativ simetric, pe axele nord-sud și est-vest). Râul Jiu traversează regiunea de la nord la sud.

Regiunea sud-vest Oltenia este una din cele opt regiuni de dezvoltare din România. Regiunea are în componență județele: **Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt, Vâlcea**, un număr de 40 orașe și municipii, 408 comune și 2.070 de sate. Din punct de vedere al numărului de județe se află pe penultimul loc, fiind una dintre regiunile mici ale țării. Reorganizarea statistică a inclus Oltenia alături de regiunea Vest (regiunea cu cele mai puține județe-4) în Macroregiunea 4.

Regiunea de dezvoltare sud-vest Oltenia este situată în partea de sud-vest a României (de unde i se trage și numele), între meridianele de 22°2' și 24°2' și paralelele de 43°3' și 45°3'.

Conform datelor furnizate de *Institutul Național de Statistică*, în urma recensământului din 2011, Regiunea SV Oltenia are o populație de 2.075.642 locuitori, reprezentând 10,31% din populația totală a României. La nivelul regiunii SV Oltenia, evoluția populației totale continuă trendul descendent manifestat după recensământul din 2011.

Economia Regiunii SV Oltenia a înregistrat în ultimii ani o evoluție pozitivă, manifestată printr-o creștere economică continuă, de natură să asigure o reducere graduală a decalajelor față de alte regiuni ale țării și față de țările Uniunii Europene.

Conform CNADNR, regiunea SV Oltenia dispune de 11.001 km drumuri publice, din care 2.177 km drumuri naționale și 8.824 km drumuri județene și comunale.

Rețeaua de drumuri este slab dezvoltată și de o calitate necorespunzătoare comparativ cu țările din UE. Principalele probleme ale infrastructurii de transport rutier secundare sunt:

- ❖ lipsa inelelor rutiere în majoritatea orașelor și comunelor ceea ce conduce la creșterea duratei de deplasare, creșterea consumurilor de combustibili, a gradului de poluare și implicit, a costurilor de transport;
- ❖ capacitatea portantă redusă, cu efecte imediate asupra gradului de atracție a fluxului de mărfuri și călători, transportați pe căile rutiere din cadrul infrastructurii secundare;
- ❖ semnalizare insuficientă și chiar, inadecvată, în multe cazuri, ceea ce conduce la apariția unor mari perturbații în fluxul de trafic normal; pericolul de accidente rutiere este ridicat;
- ❖ procent ridicat de drumuri nemodernizate.

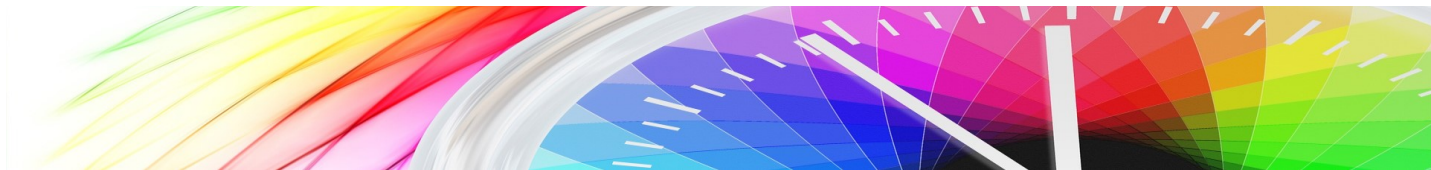
Agricultura

Din punctul de vedere al sectorului agriculturii, regiunea Oltenia este caracterizată printr-un potențial agricol considerabil.

Productivitatea agriculturii este însă scăzută, fiind influențată de o serie de factori:

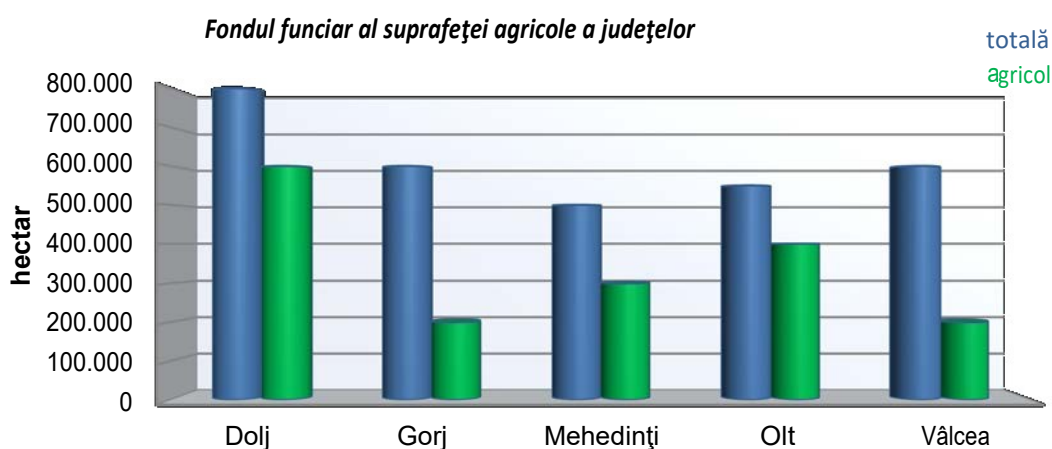
- ❖ Slaba tehnologizare a sectorului, cauzată de lipsa investițiilor, accesul dificil la credite și salariile mici de subzistență; la rândul lor, acestea sunt determinate de structura terenului agricol, cu un grad ridicat de fragmentare ceea ce a condus la mecanizarea scăzută a activităților agricole și de rezistență la asociere a fermierilor, reminiscentă celor cinci decenii de agricultură colectivă;
- ❖ Sărăcia populației rurale reprezintă un obstacol serios pentru investiții; migrarea din zonele urbane către cele rurale este un fenomen recent, determinat de declinul

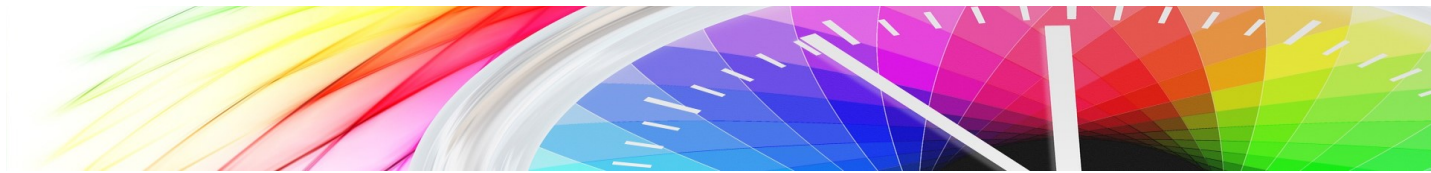

activităților industriale, din 1992 populația angajată în agricultură crescând cu peste 8%, un procent mai ridicat decât cella nivel național.

În ceea ce privește **suprafața agricolă**, regiunea SV Oltenia se află tot pe locul 7 între regiunile țării cu 12,29% din suprafața agricolă națională. Cele mai mari suprafețe agricole le au regiunile sud-Muntenia (16,66%) și sud-est (15,89%) urmate de regiunile nord-est și nord-vest cu 14,51% respectiv 14,14%, suprafețe agricole apropiate de cea a regiunii Oltenia având regiunile centru (12,99%) și vest (12,79%) iar cea mai mică suprafață agricolă regiunea București-Ilfov (0,72%).

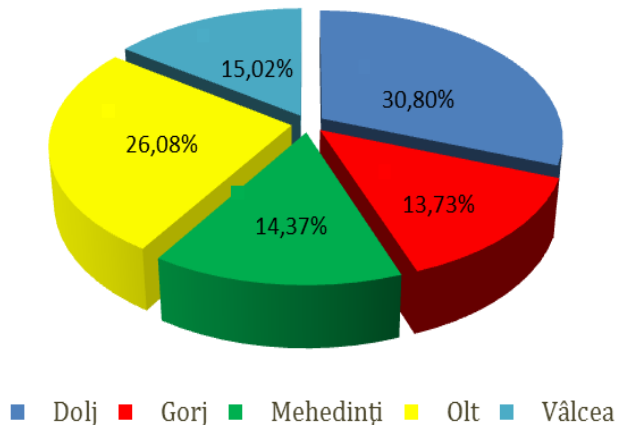

Producția agricolă totală în regiune, este asigurată în principal de județele **Dolj** (2.215.251mii lei prețuricurente) și **Olt** (1.875.620 mii lei prețuricurente).

În regiune producția de cereale pentru boabe este asigurată în principal de județele **Dolj** și **Olt**. Din totalul de 2.347.641 tone cereale produse în Oltenia, județul **Dolj** asigură 38,75% (909.754 tone) iar județul **Olt** 29,22% (686.004tone).

Contributia judetelor la realizarea productiei agricole totale a regiunii Sud-Vest Oltenia

Producția de cereale în regiunea SV Oltenia se prezintă astfel:

- ❖ **producția de grâu** este realizată în proporție de 48,12% în județul **Dolj** și 30,65% în județul **Olt**;
- ❖ **producția de ovăz** s-a realizat în principal în județul **Olt** (34,04%);
- ❖ **producția de porumb pentru boabe** în Oltenia, a fost de 1.189.394 tone din care 98,69% producție majoritar privată. În **Dolj** se produc 363.491 tone porumb boabe (30,56% din producția regională) din care 349.066 (96,03%) era producție majoritar privată.

Infrastructura socială

În rețeaua de ocrotire medico-socială pentru persoanele cu handicap din Regiunea de Dezvoltare sud-vest Oltenia funcționează 68 unități cu 2.365 paturi .

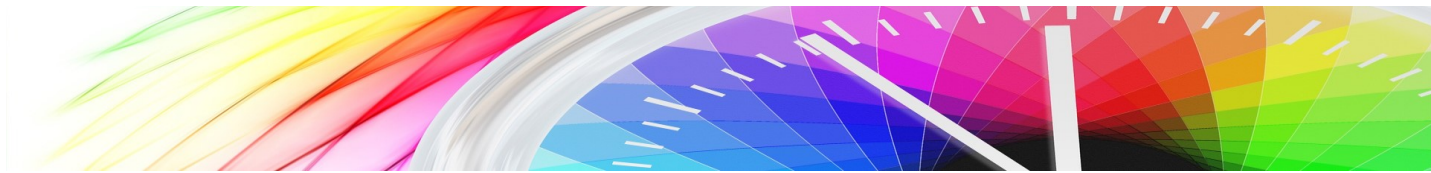
Infrastructura de învățământ

La nivelul Regiunii de Dezvoltare SV Oltenia, funcționează, 744 unități , 96 grădinițe, 476 școli primare și gimnaziale, 160 licee, 8 școli postliceale și de maiștri și 4 instituții de învățământ superior.

Potential de dezvoltare a turismului la nivel regional

Constituit, în principal, din prestații de servicii, turismul reprezintă astăzi una dintre componentele de bază din sectorul terțiar. Apartenența turismului la sectorul

serviciilor derivă din modul de realizare a unora din trăsăturile sale definitorii ca, mobilitate, dinamism sau capacitate de adaptare la exigențele fiecărui turist, precum și din particularitățile produsului turistic, deoarece acesta este rezultatul unei armonioase combinări de servicii cărora le corespund trăsături specifice și mecanisme proprii de utilizare.

Profilul socio-economic al județului Dolj

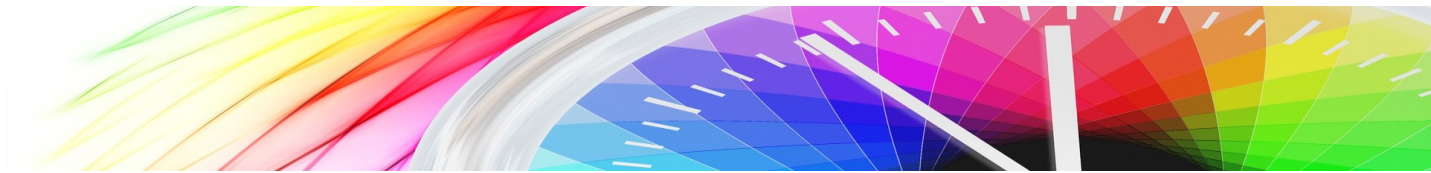
Județul Dolj se întinde pe o suprafață de 7.414 km², respectiv 3,1% din teritoriul României, fiind al VII-lea județ ca mărime al țării. Fluviul Dunărea străbate partea de sud a județului pe o distanță de 150km, formând totodată granița cu Bulgaria. Doljul face parte dintre județele de veche tradiție din Țara Românească a cărui existență - așa cum o arată și numele - a fost legată de un

rau - de Jiu - sau mai precis de valea acestuia, o adevărată axă geografică pe care se află reședința și către care converg toate căile de legătură din cuprinsul lui. Din punct de vedere administrativ județul Dolj este format din 3 municipii, Craiova - reședință a județului, Calafat și Băilești, 4 orașe, Segarcea, Filiași, Bechet și Dăbuleni, 104 comune și 380 sate.

Vecini: Doljul este învecinat cu județele: *Mehedinți* la vest, *Gorj* și *Vâlcea* la nord, *Olt* la est și fluviul *Dunărea* la sud, pe o lungime de circa 150 km, distanță ce constituie o parte din granița naturală a României cu Bulgaria.

Climă: Județul Dolj aparține zonei climatice temperate, cu influențe mediteraneene datorită poziției sud - vestice. Poziția și caracterul depresionar al terenului pe care îl ocupă, în apropiere de curbura lanțului muntos carpato-balcanic, determină, în ansamblu, o climă mai caldă decât în partea centrală și nordică a țării, cu o medie anuală de 10-11.5 °C.

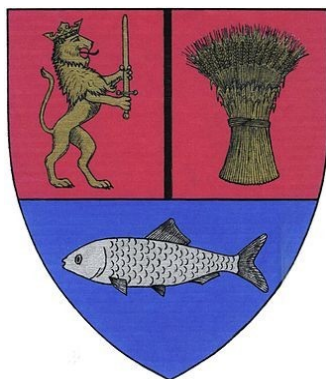

Rețea hidrografică: Este reprezentată de Dunăre care curge între Cetate și Dăbuleni, de Jiu care străbate județul de la Filiași la Zăval pe o distanță de 154 km și de lacuri și iazuri (Lacul Bistreț, Fântâna Banului, Maglavit, Golenți, Ciuperceni).

Profilul Județului Dolj: centru universitar regional cu impact național, energie termo, sector auto, mașini agricole, agricultură ecologică.

Stema județului Dolj:

Descrierea stemei: Stema județului se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat și retezat. În cartierul unu, în câmp roșu, un leu rampant, încoronat, de aur, armat și limbat cu negru, ținând o sabie de aur, în pal. În cartierul doi, în câmp roșu, un snop de grâu, de aur. În cartierul trei, în câmp albastru, un pește de argint, orientat spre dreapta.

Semnificația elementelor însumate: Leul este vechiul simbol al Olteniei, ca provincie istorică românească, și este un corolar al virtuților locuitorilor acestor meleaguri. Snopul de grâu reprezintă bogăția acestui județ și ocupația tradițională a locuitorilor săi. Peștele este un element heraldic tradițional, înscris în vechea stemă interbelică a județului, și reprezintă bogăția apelor acestei zone, iar prin extrapolare poate deveni un simbol al agilității oamenilor de pe aceste meleaguri.

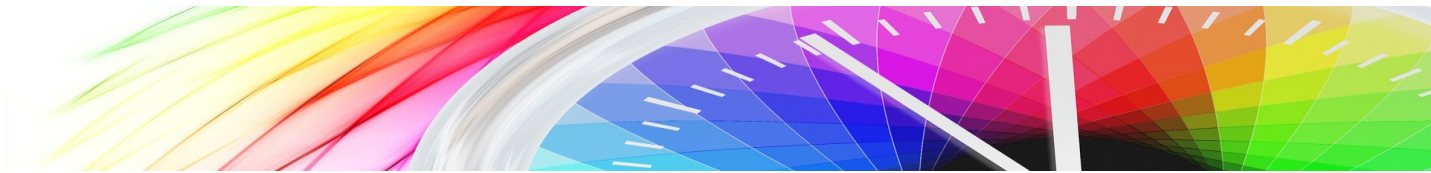
Infrastructura rutieră

Fiind localizat în partea de sud-vest a României, pe granița dintre România și Bulgaria, județul Dolj este traversat de Coridorul Pan - European IV, care face legătură între Europa Centrală și Europa de sud-est, din Germania și Republica Ceha, până în Bulgaria și Turcia (Istanbul), via Bratislava, Budapesta, Arad și Craiova, cu o lungime totală de 3.258 km.

Din totalul de 2177 km drumuri naționale care străbat Oltenia, 22% (473 km) se află în județul Dolj și reprezintă 19,79% din totalul de 2419 km drumuri publice, cât avea Doljul la sfârșitul anului 2011. În Dolj, rețeaua de drumuri naționale se desfășoară în majoritatea ei în câmpie, zona de relief favorizantă pentru a se circula cu viteze sporite.

Din totalul rețelei de drumuri naționale administrate de S.D.N. Craiova, 227 Km sunt

destinați circulației internaționale.

Populație

La nivelul anului 2012 populația stabilă a județului Dolj era de 618.335 persoane, din care 300.787 bărbați (48.6%), 317.548 femei (51,4%).

Distribuția populației stabile pe medii de rezidență

În municipii și orașe trăiesc 344.037 persoane, reprezentând 52,1 % din totalul populației stabile.

Structura populației pe grupe de vârstă

Copiii (0-14 ani) dețin o pondere de 14,7 % în totalul populației stabile a județului, populația tânără (15- 24 ani) reprezintă un procentaj de 12,2 %, persoanele mature (25 – 64 ani) formează majoritatea (55,4 %), iar persoanele în vârstă de 65 ani și peste reprezintă 17,7 % din total. Persoanele în vârstă de 85 ani și peste dețin o pondere de 1,4 % în totalul populației stabile.

Profilul economic

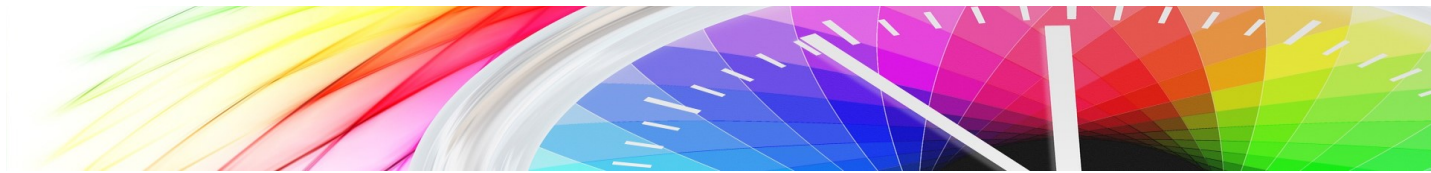
Economia județului Dolj este reprezentată în cele mai multe dintre ramurile economice. După 1989, industria județului a decăzut datorită existenței unor unități mari care nu au putut să se mențină într-o economie aflată în reformare și reorganizare. Privatizarea nu a dus la obținerea rezultatelor economice scontate, unitățile care au rămas funcționale având o capacitate de producție mult redusă față de anii de dinainte de 1989.

Dintre acestea cele mai importante sunt: producerea energiei electrice prin arderea cărbunelui, industria prelucrătoare (prelucrări mecanice grele, utilaje grele, confecții metalice, automobile, mașini agricole, motoare și transformatoare electrice, locomotive, electronică de putere, chimie, materiale de construcții, transporturi auto, calea ferată, aero, industrie alimentară, industrie textilă) și agricultura.

Cu toate că cea mai mare parte a populației este ocupată în mediul rural iar suprafața agricolă este de calitate medie, producția agricolă este în scădere atât la producția vegetală cât și cea animalieră. Viticultura este un sector aflat în proces de relansare prin zona Segarcea, singura zonă viticolă din județ recunoscută în domeniu.

Specificul economiei județului Dolj este industrial agrar, contribuția industriei la

realizarea cifrei de afaceri realizată în județ fiind majoră, iar populația ocupată în agricultură este majoritară față de totalul populației ocupate. De menționat că, în raport cu celelalte județe există un număr mai ridicat de persoane ocupate în industrie și industriaprelucrătoare.

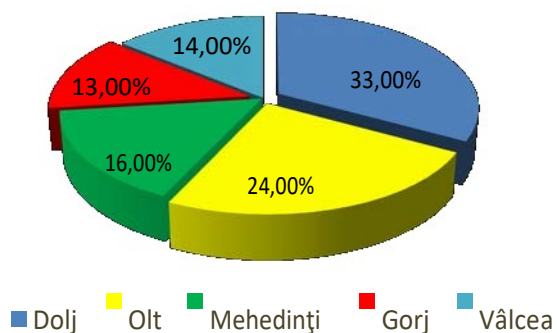
Județul Dolj este cel mai dezvoltat dintre toate județele Regiunii sud-vest Oltenia. Cele mai importante activități sunt desfășurate în următoarele sectoare:

- ❖ *industria energetică;*
- ❖ *industria constructoare de mașini;*
- ❖ *industria electrotehnică;*
- ❖ *industria chimică;*
- ❖ *industria extractivă;*
- ❖ *industria alimentară;*
- ❖ *industria textilă;*
- ❖ *industria materialelor de construcții;*
- ❖ *fabricarea de armament și muniții;*
- ❖ *industria mobilei;*
- ❖ *industria de automobile și construcții avioane;*
- ❖ *agricultura și zootehnie - îndeosebi în lunca Dunării și a Jiului.*

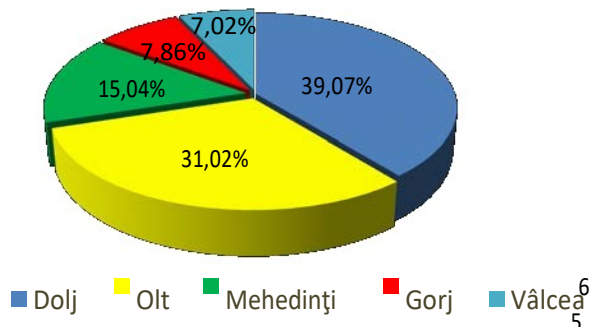
Agricultura

Repartizarea suprafeței agricole a Regiunii Sud - Vest Oltenia

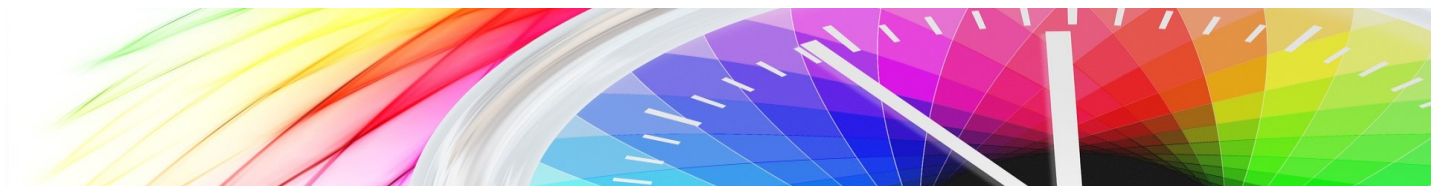
Județul Dolj deține 741.401 hectare fond funciar (25,38% din totalul regiunii și 3,11% din totalul național). Din cele 1.799.230 hectare suprafață agricolă cât are regiunea sud-vest Oltenia, 32,54% (585.469 hectare) aparțin județului Dolj.

Repartizarea terenului arabil în Regiunea Sud - Vest Oltenia

În județul Dolj terenul arabil ocupa, la sfârșitul anului 2010, 65,93% din suprafața totală a județului. Ca pondere în totalul regional al categoriei acesta reprezenta 39,07%. În suprafața totală de teren arabil a României, județul Dolj deține 5,2%.

În județul Dolj, terenurile cultivate cu vii și pepiniere viticole, ocupau, la sfârșitul anului 2010, 17.334 ha. Aceste suprafețe reprezentau 2,34% din suprafața județului Dolj și 43,97% din totalul suprafeței ocupate cu vii și pepiniere viticole în Regiunea sud-vest Oltenia.

În județul Dolj 7.857 ha erau, la sfârșitul anului 2010, ocupate cu livezi și pepiniere pomicole. Acestea reprezentau 1,06% din suprafața județului Dolj și 18,69% din totalul livezilor în Regiunea sud-vest Oltenia.

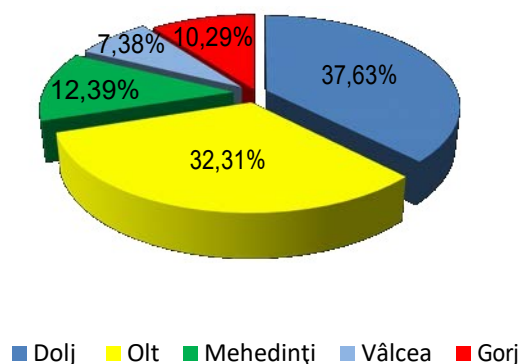
În județul Dolj sunt localizate 15,31% (71.458 ha) din totalul suprafețelor ocupate cu pășuni și fânețe în regiune. În județul Dolj se găsesc 2.08% din totalul național al pășunilor și 0,19% din totalul național al fânețelor. Cele 68.506 ha acoperite cu pășuni în județul Dolj reprezintă 18,07% din totalul pășunilor în regiune iar cele 3.377 ha acoperite cu fânețe, reprezintă 3,37% din totalul suprafețelor acoperite cu fânețe în Oltenia.

Pășunile ocupau, la sfârșitul anului 2010, 9,24% din suprafața județului Dolj iar fânețele 0,40% din aceasta.

Cereale pentru boabe :

În totalul suprafeței de 747.767 hectare cultivate cu cereale pentru boabe în anul 2010 în Oltenia, 37,63% (281.375 ha) se regăsește în județul Dolj.

Suprafața cultivată cu cereale în regiune

În Regiunea sud-vest Oltenia, aproape jumătate (45,53%) din suprafața totală cultivată cu grâu în 2010 (403.705 ha), era repartizată în județul Dolj (183.803 ha). 71.725 hectare (25,95%) din totalul suprafețelor cultivate cu porumb la nivel regional (276.396 ha) se aflau în județul Dolj.

În anul 2010, 71,93% din totalul suprafețelor cultivate cu secară în Regiunea sud-vest Oltenia (3.976 ha) se aflau în județul Dolj, 35.363 ha se cultivau cu orz și

orzoaică, în Oltenia, în 2010 (3,45% din suprafața cultivată totală a regiunii).

Dintre acestea, cea mai mare parte se află în județul Dolj, 16.252 ha (45,96%). 1,86% (19.061 ha) din suprafața cultivată a Olteniei, în 2010, era acoperită de culturi de ovăz. În județul Dolj s-a localizat 20,57% (3.921 ha) din suprafața cultivată cu ovăz a regiunii iar 38,29% (17.828 ha) din totalul suprafeței cultivate cu legume în Oltenia (46.565 ha) erau localizate în județul Dolj.

Suprafața cultivată cu tomate, era în 2010, în Oltenia, 10.326 hectare, concentrată mai ales în județul Dolj (3.892 ha) 37,69%.

Culturile de ceapă uscată, au avut în Oltenia, în 2010, alocate 5.201 ha, repartizate în toate cele cinci județe ale regiunii. Ponderea cea mai importantă a avut-o județul Dolj, unde, pe 1.691 ha (32,51% în totalul regional al culturii) s-a cultivat ceapă uscată. În Oltenia, varza albă s-a cultivat mai ales în județul Dolj (32,48%) din suprafața de 8.291 ha cultivată cu varză albă a regiunii.

Mai mult de jumătate din suprafața cultivată cu pepeni în Oltenia, se regăsește în județul Dolj (63,23%) adică, 5.154 ha din cele 8.151 ha câte erau cultivate cu pepeni, în 2010.

Din totalul de 66.337 ha cultivate cu furaje în Oltenia, în 2010, o pondere mai importantă au deținut-o suprafețele cultivate cu furaje din teren arabil în Dolj (49,16% în totalul regional). În Dolj s-au cultivat furaje pe 29.662 ha din care, 11.823 ha s-au cultivat cu furaje verzi și 17.839 ha cu furaje perene. Cea mai însemnată contribuție la realizarea producției ramurii vegetale în regiune, a avut-o județul Dolj (32,80% din producția vegetală a regiunii).

La finele anului 2010, din totalul de 2.347.641 tone cereale produse în Oltenia, județul Dolj asigura 38,75% (909.754 tone).

Producția de grâu este realizată în proporție de 48,12% în județul Dolj. 69,47% din **producția de secară** din Oltenia s-a obținut în județul Dolj (7.124 tone).

Producția de porumb pentru boabe în Oltenia, a fost de 1.189.394 tone din care 98,69% producție majoritar privată. Cel mai mare producător de porumb în Oltenia este județul Dolj. În Dolj se produceau la finele anului 2010, 363.491 tone porumb boabe (30,56% din producția regională) din care 349.066 (96,03%) era producție majoritar privată.

În Regiunea sud-vest Oltenia, la finele anului 2010, se produceau 5.367 tone leguminoase pentru boabe, din care, 5.051 tone (94,11%) producție din proprietate privată. 1.892 tone (35,25%) din producția de leguminoase pentru boabe era furnizată de județul Dolj, din care 93,18% producție din proprietate privată.

Cel mai mare producător de mazăre boabe în Oltenia, este județul Dolj. Cu o producție de 1.573 tone (din care 1.444 tone din proprietate privată), acesta asigură 65,05% din producția de mazăre a regiunii. Cele 675.766 tone legume (din care 99,66% producție din proprietate privată) produse în regiunea Oltenia au avut ca sursă, în principal, județul Dolj care producea la sfârșitul anului 2010, 41,96% din legume în Oltenia. Doljul avea o producție de 283.545 tone legume din care 281.347 tone (99,22%) erau producție din proprietate privată.

Mediu

În prezent la nivelul județului Dolj este identificat un singur sit de importanță comunitară, pentru care s-au întocmit și formulare standard Natura 2000, cunoscut sub denumirea Coridorul Jiului. Suprafața sitului mai sus menționat nu se regăsește exclusiv pe teritoriul județului Dolj, aceasta continuându-se și în județele Mehedinți și Gorj.

Pe teritoriul județului Dolj au fost decretate următoarele arii speciale de protecție avifaunistică (denumirea sitului, unitățile administrativ-teritoriale în care este localizat situl și suprafața unității administrativ-teritoriale cuprinsă în sit):

- **Bistreț:** Bistreț (6%), Cârna (14%), Goicea (<1%)
- **Calafat - Ciuperceni - Dunăre:** Calafat (34%), Ciuperceni Noi (59%), Desa (84%), Ghidici (36%), Piscu Vechi (67%), Poiana Mare (38%), Rast (<1%)
- **Confluența Jiu - Dunăre:** Bechet (28%), Bratovoști (23%), Calopăr (16%), Călărași (4%), Dobrești (12%), Drănic (13%), Ghindeni (4%), Gighera (26%), Gângiova (28%), Malu Mare (5%), Mârșani (2%), Ostroveni (63%), Podari (3%), Rojiște (1%), Sadova (12%), Segarcea (<1%), Teasc (15%), Valea Stanciului (6%), Țuglui (10%)
- **Maglavit:** Calafat (5%), Cetate (11%), Maglavit (21%)
- **Nisipurile de la Dăbuleni:** Călărași (8%), Dăbuleni (15%)

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului, 2012

Cultura

În județul Dolj există o intensă activitate culturală, susținută de instituții specializate. În prezent, există 20 de muzee în județul Dolj, printre care se evidențiază Muzeul Olteniei, cu cele trei secțiuni: istorie, etnografie și științe naturale, precum și Muzeul de Artă din Craiova și Calafat. În Craiova, reședință de județ, există unul dintre cele mai prestigioase teatre naționale din România, Teatrul Național "Marin Sorescu", ai cărui actori au jucat pe cele mai mari scene ale lumii. Rețeaua de biblioteci este bine organizată, fiind formată din peste 400 de unități, cea mai reprezentativă fiind Biblioteca Județeană. Filarmonica Oltenia, Teatrul Liric, Casa de Cultură a Studenților, Școala de Arte și Meserii Corneti, Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Dolj, Casele de cultura din orașele și municipiile județului, căminele culturale din aproape cele 104 comune, precum și alte

instituții de acest tip , completează rețeaua de unități culturale și artistice din județul Dolj. Ansamblul folcloric Maria Tănase are un rol deosebit în peisajul cultural al județului.

Manifestări cultural-artistice cu participare națională și chiar internațională organizate la nivelul județului Dolj sunt:

- *Festivalul concurs-național al interpreților cântecului popular românesc "Maria Tănase";*
- *Festivalul Rapsozi din Oltenia*
- *Festivalul de Teatru "Shakespeare";*
- *Festivalul național "Ioana Radu";*
- *Festivalul de Colinde și Muzică Sacră;*
- *Zilele Municipiului Craiova;*
- *Festivalul "Craiova Muzicală";*
- *Festivalul "Elena Teodorini";*
- *Alaiul datinilor strămoșești.*

Obiceiurile și sărbătorile tradiționale specifice județului Dolj sunt:

- *Păzitul ritual al fântânilor, Iordănitul 6 - 7 ianuarie;*
- *Sărbătoarea Trifonului - patronul spiritual al viilor, 1 februarie;*
- *Strigarea peste sat - la Lăsatul Postului de Paști;*
- *Proorul - ramura verde, 23 aprilie;*
- *Focurile de Joimari, la Joia Mare din Săptămâna patimilor;*
- *Alaiul Călușului Oltenesc, la Rusalii;*
- *Sărindarul de Obște, Desa, lunile martie, aprilie, septembrie, octombrie;*
- *Târgul Meșterilor Populari, 21-23 octombrie;*
- *Sărbătoarea Bujorului-Plenița, a doua decadă a lunii mai;*
- *Cumicitul fetelor - Urzicuța, în preajma Paștelui;*
- *Înălțarea Domnului, Filiași - Fratoștița, 9 iunie;*
- *Sărbătoarea Teiului, Carpen - Cleanov, 26 iunie.*

în județul Dolj:

- *Biblioteca Județeană "Alexandru și Aristia Aman"*

- *Casa Vălimărescu - monument istoric*
- *Crucea de Piatră - Comuna Cârcea*
- *Cula Barbu-Poenaru , din Almăj*
- *Cula Cernăteștilor*
- *Cula Izvoranu -Geblescu*
- *Muzeul de Artă din Craiova*
- *Muzeul De Artă și Etnografie Calafat - Palatul Marincu*
- *Muzeul Olteniei - Secția de Etnografie Casa Băniei*
- *Muzeul Olteniei - Secția de Istorie și Arheologie*
- *Teatrul Național "Marin Sorescu" din Craiova*
- *Situl arheologic Cioroiu Nou*

Turism

Județul Dolj are de promovat un potențial turistic de o mare diversitate, care oferă posibilitatea practicării unei largi game de forme de turism. Printre obiectivele turistice importante la nivelul județului Dolj se numără:

Casa Băniei - A fost construită în 1699, la inițiativa domnitorului Constantin Brâncoveanu și reprezintă cea mai veche construcție civilă din oraș și unul dintre cele mai vechi monumente de arhitectură de acest gen din țară. Construcția acestui monument, a fost făcută pe locul unui edificiu mai vechi (ce datează din secolul al XV-lea), care aparținea mării familii boierești a Craioveștilor. În 1750, aici a funcționat prima școală românească din Craiova. În prezent, adăpostește Muzeul de Etnografie și Artă Populară.

Casa Glogoveanu - Data construcției acestei clădiri nu se cunoaște cu exactitate, dar se știe că exista în 1783. Este o clădire construită pe plan dreptunghiular, cu elemente tradiționale specifice și o arhitectură sobră, aparținând boierilor Glogoveni. În această casă a locuit o vreme și Tudor Vladimirescu, care devenise omul de afaceri al boierului Glogoveanu. Clădirea a fost restaurată în anii 1801 și 1840. Între 1913 -1949 aici a avut sediul Primăria orașului Craiova, iar în prezent se află Tribunalul județean Dolj.

Muzeul de artă - Inaugurat în vara anului 1954 în somptuosul palat al fostului mare negustor Jean Mihail, Muzeul de Artă Craiova este astăzi una din cele mai prestigioase instituții muzeale din România, având trei secțiuni: Galeria de Artă Universală (școlile olandeză, flamandă, franceză și italiană), Galeria de artă românească și cabinetul Brâncuși.

Bogăția patrimoniului, cadrul și modul în care sunt expuse cele mai valoroase piese alesale

impun admirația vizitatorilor. La baza formării colecției muzeului se află Pinacoteca "Alexandru și Aristia Aman", deschisă la Craiova în anul 1908 conform voinței testamentare a celor doi filantropi craioveni.

Fântâna Popova - Fântâna a fost construită în 1613 după un plan pătrat, pe fiecare latură având câte o nișă, iar pe laturile de S și de V au mai fost efectuate două inscripții, una cu litere latine și una cu litere chirilice. În 1651 a fost atribuită lui Matei Basarab, acesta refăcând-o, de unde mai poartă și numele de „Fântâna Basarabeștilor”.

Cula Poenaru

- A fost construită în perioada 1750-1764 în satul Almaj, din județul Dolj. În 1896 a fost modificată, încăperile fiind decorate cu picturi în frescă, inspirate din fabulele lui Esop.

Casa Jianu

- A fost construită la sfârșitul sec. XVIII (nu se cunoaște anul), de familia Jianu. Casa a fost construită pe plan dreptunghiular pe două niveluri, iar în 1918 a fost refăcută pe fundațiile celei vechi.

Mănăstirea Bucovăț

- A fost construită în perioada 1506-1512, fiind apoi refăcută în 1571-1572 de banul Ștefan și fiul său Pârvu și pictată în 1574. Biserica mănăstirii poartă hramul „Sfântul Nicolae”, a fost pustiită în 1781, iar în 1834 apele Jiului au dărâmat clopotnița. Primul nume al mănăstirii a fost cel de Cosuna, iar după restaurarea mănăstirii din 1572 făcută de banul Ștefan și fiul său Pârvu, mănăstirea a primit pe lângă numele vechi și cel de

Bucovăț de la moșia cu același nume. Construcția mănăstirii a fost făcută din cărămidă și are un plan treflat și un altar heptagonal. La 11 ianuarie 1838, a căzut în ruină, din cauza unui cutremur, fiind refăcută mai apoi. A fost restaurată și reînființată ca mănăstire, după primul război mondial de către Comisiunea Monumentelor Istorice. În prezent, în incinta mănăstirii funcționează Seminarul Teologic al Arhiepiscopiei Craiovei.

Mănăstirea Sadova

- Ctitorită de boierii Craiovești, în jurul anilor 1500 și menționată documentar în 1530. Biserica mănăstirii, construită în 1633 pe locul vechii biserici, poartă hramul „Sfântul Nicolae”. A fost refăcută de Matei Basarab și Constantin Brâncoveanu. Păstrează fragmente de picturi murale originare din 1792, unele fiind refăcute în 1852 și 1903.

Biserica Domnească „Sfântul Dumitru”

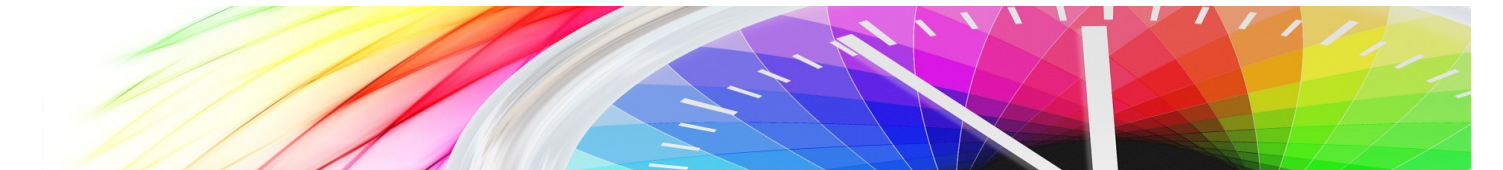
- Catedrala Mitropolitană din Craiova, cunoscută sub denumirea de "Mănăstirea Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, este una dintre cele mai frumoase biserici ale orașului Craiova. Biserica Domnească pare că se confundă cu existența istorică a orașului Craiova. Aceasta biserică este o ctitorie a lui Matei Basarab și datează încă din perioada 1651-1652, fiind ridicată pe locul unei mai vechi. Construcția bisericii s-a făcut după un plan în formă de cruce greacă, având un pridvor deschis, o turlă pe naos și două pe pronaos.

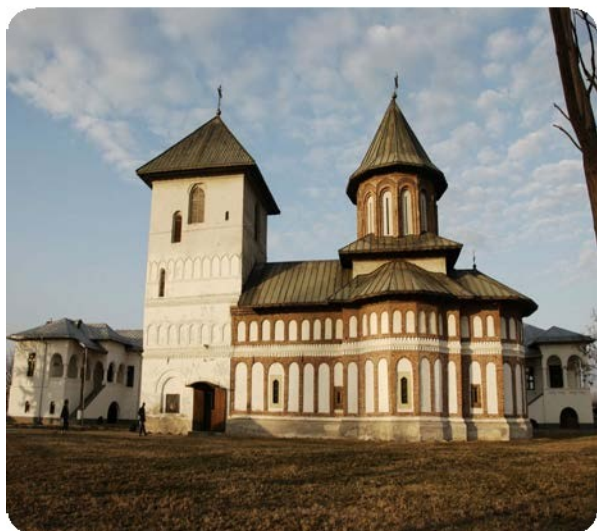
Catedrala Mitropolitană Sfântul Dumitru Craiova noaptea

Biserica Sfântul Dimitrie este cea mai veche biserică din Craiova. Lângă aceasta biserică se aflau casele banilor cetății, iar așezarea ei nu a fost deloc întâmplătoare: pe de o parte, era biserică marilor familii boierești, iar pe de alta parte, făcea parte din sistemul de apărare al orașului. Poziția ei strategică a făcut din această biserică un adevărat turn de apărare al orașului. A suferit mari stricăciuni după cutremurul de la 11 ianuarie 1838, fiind refăcută între 1885 -1889 după planurile arhitectului francez Emile Lacomte de Nouy. În 1906 și 1933 a fost renovată, tot atunci fiind executate și picturile murale interioare, de către pictorii francezi Menipot și Bories. Începând cu data de 25 martie 1939, Biserica Sfântul Dumitru a slujit pe post de Catedrală Mitropolitană, Arhiepiscopia Craiovei fiind ridicată la rangul de Mitropolie. În prezent, este Catedrală Mitropolitană a

Oltenei, aici fiind depuse moaștele Sfintei Mucenițe Tatiana.

Mănăstirea Jitianu - Mănăstirea Jitianu, este o mănăstire de călugăriși a fost construită între anii 1654 -1658 (pe locul alteia mai vechi, ctitorie a lui Mircea cel Bătrân) la insistențele vistiernicilor Ghinea Bratășanu și Udriște. Această mănăstire a suferit reparații succesive, între anii 1701 - 1932. În prezent, mănăstirea adăpostește o colecție valoroasă de icoane executate pe lemn și pe sticlă, iar în curte se află o plantație de duzi, ce datează din timpul lui Alexandru Ioan Cuza și care a fost declarată monument istoric.

Pădurea Ciurumela - Este o rezervație forestieră amplasată în comuna Poiana Mare, județul Dolj. Este formată dintr-o pădure de salcâmi bătrâni, apreciată pentru conținutul lemnos și dimensiunile arborilor, unici în Europa.

Rezervație ornitologică - Aflată în comuna Ciupercenii Noi, din județul Dolj, această rezervație este singurul loc din lunca Dunării care a rămas neîndiguit. Reprezintă un însemnat loc de cuibărit pentru diferite specii de păsări, cum ar fi egreta mică (*Egretta garzetta*), stârcul roșu (*Ardea purpurea*), barza neagră (*Ciconia nigra*), corcodelul mare (*Podiceps cristatus*), rața pestriță (*Anas strepera*) etc.

Rezervație paleontologică - Rezervația este situată în apropiere de Craiova, într-un loc unde se găsește și un important punct fosilifer, cu o bogată faună fosilă de cochilii de moluște, ce datează din Paleolitic.

Parcul Romanescu - La inițiativa lui Nicolae P. Romanescu, primarul Craiovei din acel moment, parcul a fost proiectat de arhitectul francez Edouard Redont. În 1900, planurile parcului au fost medaliatate cu aur la Expoziția Universală de la Paris (1900). Construcția a început în 1901 și a fost finalizată în 1903. Suprafața totală a parcului este de 96 de hectare și cuprinde, pe lângă plantațiile ornamentale de arbori și arbuști, o

întindere de apă de peste 4 ha, un hipodrom de 20 ha, drumuri, alei și poteci care însumează peste 35 km lungime. Și este considerat al treilea cel mai mare parc natural din Europa.

În acest parc sunt câteva obiective foarte interesante:

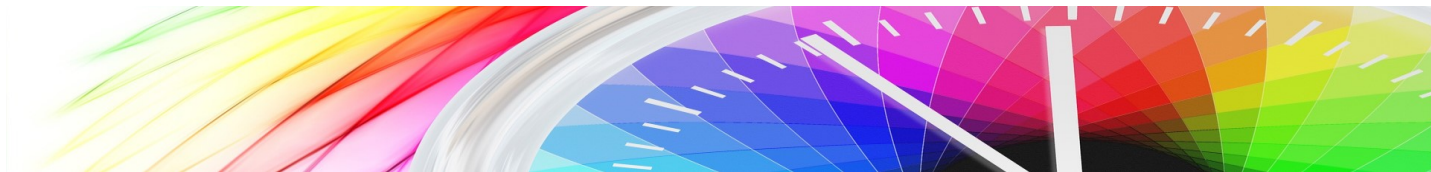
1. Podul Suspendat - un pod foarte vechi pe care se poate circula, este situat deasupra apei, despărțind două dealuri.
2. Castelul Fermecat - pe unul dintre dealuri, în apropierea podului, se află un castel (fost restaurant), acum fiind obiectiv turistic. Ruinele sale sunt foarte frumoase.
3. Hipodromul Craiova - Inaugurat în 1903, era folosit pentru curse de trap și galop.

[Turismul de afaceri](#)

Județul Dolj oferă numeroase oportunități de afaceri și tentații pentru investitorii străini precum:

- Parcul Industrial Craiova, realizat pe platforma Avioane Craiova, pe un teren extravilan totalizând 10,4 ha. Această investiție majoră are ca prim impact. atragerea investitorilor străini și autohtoni, formarea de capital la nivelul sectorului privat precum și creșterea gradului de ocupare a forței de muncă.
- Existența unor resurse variate la nivelul regiunii: materii prime, textile, pielărie, etc.
- Dezvoltarea unor domenii specializate: electrotehnic, auto, industria lemnului, confecții, industrie alimentară, etc.
- Existența manifestărilor cu caracter economic, organizate anual, care posedă o notorietate națională și internațională: Electrouil, Agrotex, Agraliment.
- Accesul facil asigurat de existența aeroportului internațional din Craiova, a unei stații CFR în Craiova, a portului la Dunăre în municipiul Calafat, a unei rețele de drumuri comunale, județene și naționale.

Turismul de tranzit

Acesta este favorizat de perspectiva construirii Coridorului de transport pan-european IV și de podul Calafat-Vidin care vor intensifica tranzitul de mărfuri și persoane în regiune. Un oraș important la nivelul județului este Bechet, situat în sudul teritoriului, reprezentând cel de-al doilea port la Dunăre al județului, alături de Calafat. Din orașul port Bechet se poate ajunge relativ repede la Sofia, capitala Bulgariei, și de aici în Grecia, acesta fiind unul dintre traseele preferate de majoritatea transportatorilor, precum și de agențiile de turism pentru a tranzita Bulgaria și a se îndrepta către Grecia și Turcia.

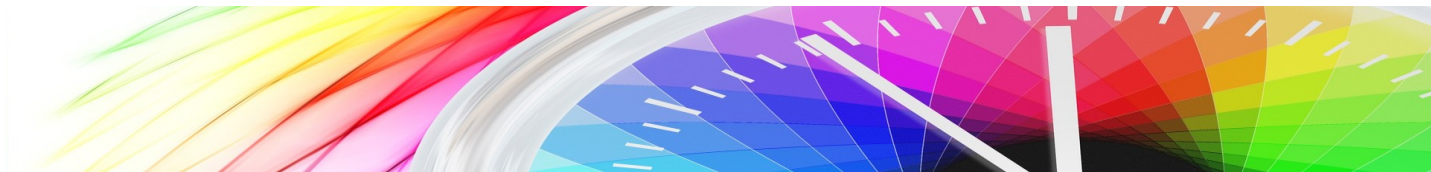
Turismul balnear

Potențialul balneoclimateric al județului este foarte important, însă pentru exploatarea lui sunt necesare investiții mari. La **Ghighera și Urzicuța** există izvoare minerale cu potențial curativ atestat prin studii hidrogeologice complexe.

Turismul istoric

Turismul istoric nu este suficient promovat la nivelul județului Dolj, considerând potențialul existent al acestuia asigurat de obiective precum: Centrul istoric al Craiovei, Casa Băniei (construită în anul 1699 de către domnitorul Constantin Brâncoveanu), Casa Glogoveanu (atestată istoric în anul 1783), Casa Jianu (construită la sfârșitul sec. XVIII), Fântâna Popova, Cula Poenaru (cu încăperi

decorate cu fresce inspirate din fabulele lui Esop), Ruinele castrului roman de la Răcari (din sec. I-III d. Hr.), Vestigiile arheologice din Neolitic și Epoca bronzului descoperite la Coțofenii de Jos și multe altele.

Turismul de croazieră și de agrement

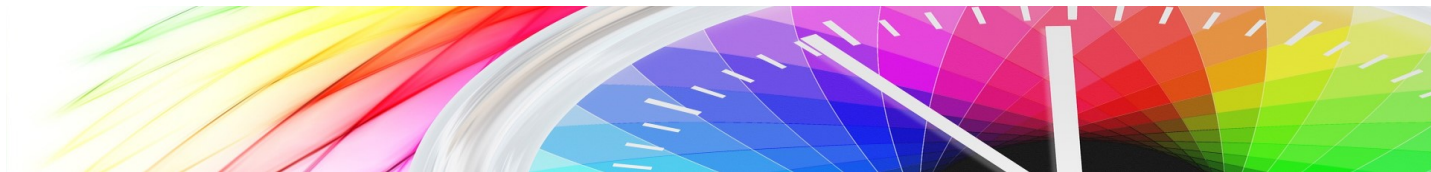
O altă zonă cu potențial turistic pentru județul Dolj este lunca Dunării. Pe malul acesteia ar trebui amenajate porturi turistice și pontoane cu acostamente pentru vapoare și alei de promenadă. O altă direcție de dezvoltare a turismului dunărean ar fi organizarea și introducerea în circuitul turistic a programului de croazieră pe Dunăre. Acestea ar include acostări în porturile doljene, Calafat, Bechet, Cetate și Rast, precum și cele bulgărești, de la Vidin și Oreahovo, pentru vizitarea unor obiective turistice, cum ar fi castelul Baba Vida, orașul Vidin, peștera Măgura și stâncile de la Belogradchik. Croazierele ar putea fi completate de circuitul dunărean internațional.

Turismul ecumenic

Practicarea turismului ecumenic la nivelul județului Dolj este asigurată de existența numeroaselor lăcașe de cult precum: Mănăstirea Maglavit, Mănăstirea Bucovăț,

Biserica domnească "Sfântul Dumitru", Mănăstirea Sadova, Mănăstirea Jitianu, Biserica Sfinții Împărați Constantin și Elena, Biserica Sfânta Treime, și multe alte biserici în peste 50 de localități de pe întreg teritoriul județului.

Turismul rural

Zonele rurale oferă o veritabilă ospitalitate bazată pe mediul nepoluat, vinuri și gastronomie de bună calitate, și pe bine-cunoscutele tradiții folclorice ale Olteniei. Deși turismul rural în Oltenia este la începutul său, există în regiune case și pensiuni care s-au adaptat cerințelor specifice acestui tip de turism. Turismul rural și cel peisagistic reprezintă posibilități reale de dezvoltare turistică a județului Dolj ținând cont de sărbătorile folclorice vechi de zeci de ani, obiceiurile locale precum țeșutul covoarelor și olăritul, mâncarea tradițională și evenimentele organizate în inima satului.

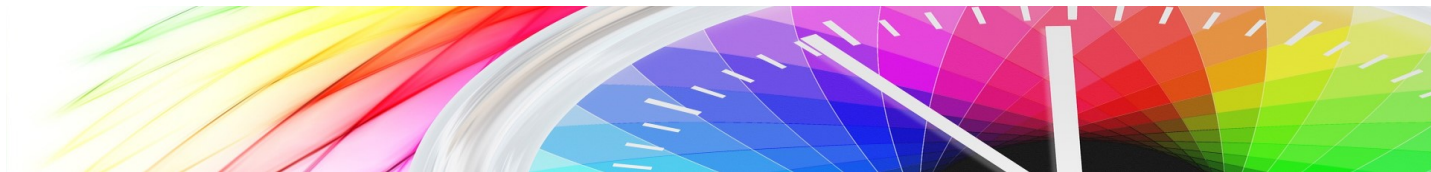
Ecoturismul

Ecoturismul reprezintă una din formele turistice cu cea mai mare tendință de creștere în ultimii ani, cu precădere în ariile protejate. Prin promovarea acestei forme de turism, multe țări ale lumii ce consideră că ariile protejate sunt o parte esențială a ofertei turistice au făcut ca turismul în natură și ecoturismul să reprezinte elemente importante ale acestei industrii. Pe teritoriul județului Dolj se regăsesc o multitudine de obiective turistice naturale precum: Parcul Romanescu - Craiova, Grădina Botanică - Craiova, Parcul Sfântul Dumitru - Craiova, Grădina Unirii - Craiova, Parcul Teatrului Național - Craiova, Pădurea Ciurumela, Rezevația ornitologică - Ciuperceni Noi, Rezevația paleontologică - Bucovăț, Rezevația de bujori sălbatici - Plenița, Parcul natural Zăval, etc.

Turismul de vânătoare și pescuit sportiv

Poate fi practicat în pădurile de salcâm de la Ciuperceni, Maglavit, Poiana Mare, Bistreț, Apele Vii, Mârșani, Sadova sau în cele de stejar de la Verbița, Seaca de Pădure, Balota de Sus, Murgași, Bucovăț, Branște etc. Fondul de vânătoare este populat cu fazani, cerbi lopătari, cerbi carpatini, mistreți, dropii, egrete mici, rațe și găște sălbatice. Pescuitul sportiv se face pe Dunăre și mai ales în lacurile naturale Călugăreni, Bratovoști, Fântâna Banului, Maglavit, Bistreț, Ghidici, Golenți sau în lacurile de acumulare Dobrești, Caraula, Vârtop, Orodel, Fântânele și Sălcuța.

Turismul de eveniment

La nivelul județului Dolj, există **evenimente cultural-artistice de anvergură națională** și internațională - „**Craiova Shakespeare Festival**” (al doilea festival **din Europa** dedicat exclusiv creațiilor marelui dramaturg englez), Festivalul Național de Folclor „**Maria Tănase**”, Festivalul „**Zilele Craiovei**”, Festivalul **Craiova Muzicală**, Festivalul „**Rock, Jazz, Folk**”, toate acestea fiind organizate la Craiova.

Itinerarii specifice:

- ❖ Ciupercenii Noi - Desa - Poiana Mare - Băilești - Plenița - Bucovăț.
- ❖ Craiova - Câmpia Romanați/râul Jiu - Catedrala mitropolitană Craiova, Mănăstirea "Sf.Dimitrie Izvorătorul de Mir" ctitor Matei Basarab, Mănăstirea "Acoperământul Maicii Domnului", Biserica "Sf. Gheorghe" construită în anul 1752, Biserica "Sf. Mina" construită în anul 1731, Mănăstirea "Duminica Tuturor Sfinților - Craiova" - Casa Băniei - Muzeul Olteniei - Muzeul de Artă - Biserica "Madona-Dudu", casa memorială Traian Demetrescu, Parcul Romanescu, aeroportul internațional Craiova.
- ❖ Craiova - Coșoveni - Bratovoești - Geormani - Segarcea - Gighera - Bistreț.

Așezarea geografică

Comuna Călărași este așezată în partea de sud a județului Dolj, în Câmpia Romanați, la sud-est de Municipiul Craiova, între orașele Bechet și Dăbuleni. Mai precis, comuna se află la 40 de km față de Corabia, 72 km față de Craiova, 1 km față de Dăbuleni și la 7 km față de Bechet, pe șoseaua Bechet-Corabia, accesul făcându-se pe drumul național DN 54A.

Satele componente ale comunei, Sărata și Călărași, sunt compacte, cu ulițe largi și bine delimitate. Localitatea se află în zona nisipoasă din sudul Olteniei.

Comuna Călărași se învecinează cu următoarele localități:

- ❖ la nord-est cu comuna Dăbuleni;
- ❖ la sud-vest cu localitatea Bechet;
- ❖ la nord-vest cu comuna Sadova;
- ❖ la sud cu fluviul Dunărea.

Date statistice

Conform recesământului din Octombrie 2011

- ❖ Suprafața totală este de **8.774ha**.

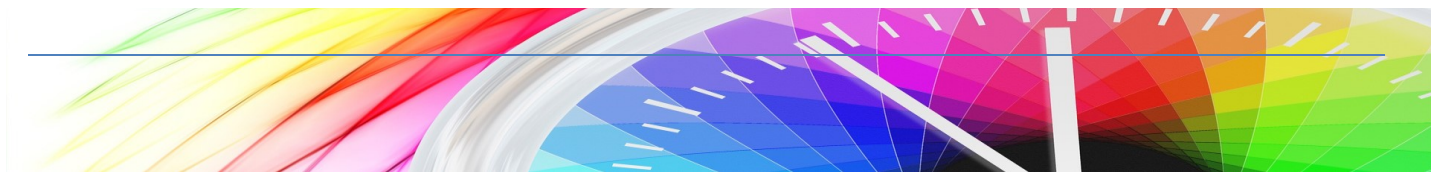
Populația comunei

Populația stabilă	5977
Populația feminină	3064
Populația masculină	2913

Sănătate

Cadre medicale	6
Medici de familie	3
Personal mediu sanitar	3
Cabinete medicale individuale (de familie) - proprietate publică	1
Cabinete medicale de specialitate - proprietate privată	5
Cabinete medicale de familie - proprietate privată	3
Cabinet medical stomatologic	2
Punct farmaceutic	3
Dispensar medical	1

Agricultură -ha-

Suprafața totală	8774
Suprafața arabilă	4935
Suprafața cu vii și pepiniere viticole	873
Suprafața pășunilor	218
Suprafața cu păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră	1272
Suprafața cu ape și bălți	458
Suprafața ocupată cu construcții	343
Suprafața căi de comunicații și căi ferate	327
Suprafața totală - proprietate privată	5611
Suprafața agricolă - proprietate privată	5130
Suprafața arabilă - proprietate privată	4317
Suprafața cu vii și pepiniere viticole - proprietate privată	500
Suprafața pășunilor - proprietate privată	218
Suprafața cu păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră - proprietate privată	143
Suprafața cu ape și bălți - proprietate privată	98
Suprafața ocupată cu construcții - proprietate privată	180

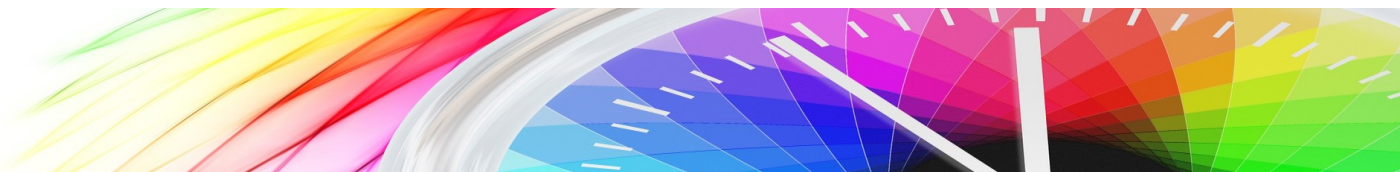
Construcții

Autorizații de construire eliberate pentru clădiri rezidențiale (exclusiv pentru colectivități) - nr	9
Autorizații de construire eliberate pentru clădiri rezidențiale (exclusiv pentru colectivități) - mp	1578

Forța de muncă

Salariați total	169
Număr mediu salariați în agricultură, silvicultură și pescuit	25
Număr mediu salariați în comerț cu ridicata și cu amănuntul, repararea autovehiculelor și motocicletelor	26
Număr mediu salariați în administrație publică	17
Număr mediu salariați în învățământ	71

Număr mediu salariați în sănătate și asistență socială	17
Număr mediu salariați în transport, depozitare , poștă, comunicații	8
Număr mediu salariați în activități financiare, bancare și de asigurări	2
Numărul șomerilor înregistrați la sfârșitul anului	237
Numărul șomerilor înregistrați la sfârșitul anului – femei	92
Numărul șomerilor înregistrați la sfârșitul anului – bărbați	145

Învățământ

Unități de învățământ	4
Grădinițe	2
Școli din învățământul gimnazial	3
Elevi înscriși în învățământ gimnazial	264
Copii înscriși în grădinițe	121
Personal didactic	123
Personal didactic în învățământ preșcolar	6
Personal didactic în învățământ gimnazial	32
Săli de clasă (învățământ preșcolar și gimnazial)	61
Laboratoare școlare	17
Ateliere școlare	2
Săli de gimnastică	3
Terenuri de sport	4
PC	158

Cultură și artă

Biblioteci total	5
Biblioteci publice	1
Personalul angajat din biblioteci	1

Prezentarea istorică

Comuna Călărași a fost înființată prin legea administrativă din 31 martie 1864. A făcut parte din plășile Jiul de Jos (1864-1908) și Gangiova (1908-1950) și din raioanele Gura Jiului (1950- 1965) și Corabia (1965-1968).

În perioada 1864-1873, comuna a fost constituită din satele Călărași și Ascunsa, apoi satul Călărași (1873-1912) și satele Călărași și Sărata din 1912- până în prezent.

În conformitate cu ultima împărțire administrativ- teritorială, comuna este alcătuită din satele **Călărași și Sărata**.

Satul Călărași

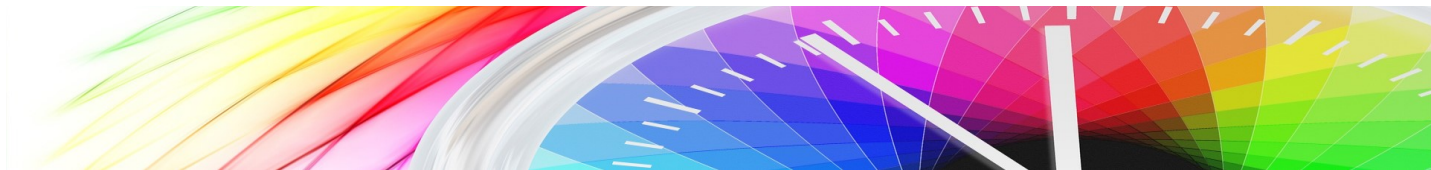

Monumentul Eroilor

Satul Călărași a fost înregistrat în județul Mehedinți, plașa Dumbrava de Jos în anul 1831 și ulterior în județul Dolj, plășile Dumbrava (1840, 1844) și Jiul de Jos (1845, 1853, 1861), fiind inclus în județul Dolj în anul 1834.

Satul a făcut parte din comunele Călărași (1864-1930, 1932 - până în prezent), Bechet (1930-1932). Este pentru prima dată menționat într-un document din 1731, pentru ca tot în secolul al XVIII - lea să fie amintit la 1778, în documentele mănăstirii Jdrelea sau Roaba, iar la 1793 în actele Mănăstirii Bistrița. Este menționat în catagrafiile din 1828 și 1831, în nomenclatorul localităților din anul 1861. La 1828 și 1831, satul se afla în proprietatea schitului Roaba. În 1864 au fost împroprietăriți 335 de locuitori, iar în 1870, după aplicarea legii însurășilor, au primit pământ 27 de familii.

În anul 1906, o statistică agricolă consemnează că un număr de 978 de locuitori dețineau 5.389 ha teren agricol. Prin reforma agrară din anul 1921 au fost împrăștiți 35 de locuitori, iar prin cea din 1945, 29 de locuitori. Localitatea este complet colectivizată în anul 1960. În 1848, locuitorii au aderat la principiile Proclamației de la Islaz, au jurat pe Constituție și au trimis 7 voluntari în tabăra lui Magheru.

În timpul Războiului de Independență, mai mulți locuitori au donat produse alimentare, iar învățătorul Ilie Popescu a dat salariul pe o jumătate de an pentru cumpărarea de arme necesare ostașilor români; tot atunci, au fost înregistrați și 4 morți.

În memoria locuitorilor morți în timpul Războiului de Independență și în primul război mondial, la Călărași a fost ridicat un obelisc. În anul 1997, s-a ridicat prin grija actualei conduceri a comunei un obelisc similar, în memoria eroilor căzuți în cel de-al doilea război mondial.

Satul Ascunsa

Înregistrat în plașa Dumbrava de Jos (1831), satul s-a desființat după 1870. Cea dintâi atestare documentară o regăsim în timpul primei stăpâniri austriece asupra Olteniei (1718-1739), când satul aparținea boierului Bengescu și era una din limitele vămii de la Vrata.

Satul Sărata

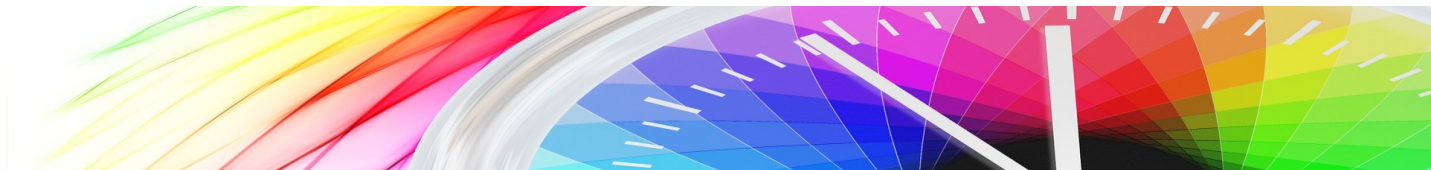
Satul Sărata face parte din comuna Călărași din 1912 până în prezent. Este atestat la sfârșitul secolului XIX, fiind menționat în recensământul din 1912. Este un sat de clăcași, locuitorii lucrau moșia satului.

În anul 1912, în sat erau 808 locuitori (370 bărbați, 438 femei), 138 clădiri locuite, 138 gospodării, în anul 1930 erau 1145 locuitori, în anul 1941 erau 1524 locuitori, în anul 1965 erau 1943 locuitori, în anul 1977 erau 2133 locuitori, iar în anul 1992 erau 2082 locuitori.

În anul 1990 s-a înființat Asociația Sărata – Chartres-de-Bretagne din Fanța, iar în anul 2000 s-a parafat înfrățirea dintre cele două localități.

După înfrățire s-au realizat mai multe proiecte de cooperare bilaterală între cele două localități, având ca scop cunoașterea culturii și civilizației celor două popoare, comuna Călărași beneficiind din partea autorităților din Charles de Bretagne de sprijin material și financiar pentru modernizarea școlilor, construirea dispensarului, centralei telefonice, și a grupului sanitar de la școala din satul Sărata.

Elemente de monografie

“O monografie ideală a unui sat nu se poate întocmi decât la fața locului. Nici descinderea în sat, chiar repetată, nu dă posibilitatea de a-i afla tainele în întregime. În tot adâncul și semnificația lor, tainele satului se dezvăluie la comandă sau la cerere; ele se smulg, se surprind pe neașteptate; ceea ce pretinde contact îndelungat cu observarea atentă; traiul permanent în mijlocul său, câștigarea încrederii, ochi ager și auz esențial, puterea de a intui, a prinde și a reda.”

Aceste considerații aparțin preotului Buzatu care s-a preocupat îndeaproape de onomastica satelor doljene, și ale cărui lucrări, au o semnificație adâncă.

Cadrul geografic și istoric

În partea de sud-vest a țării se află județul Dolj, a cărui configurație și aspect topografic este unortrepte de amfiteatru, care se ridică gradat de la Dunăre, formând două terase: cea din sud-est formată de o vastă câmpie și cea din nord-vest ce face parte din regiunea dealurilor.

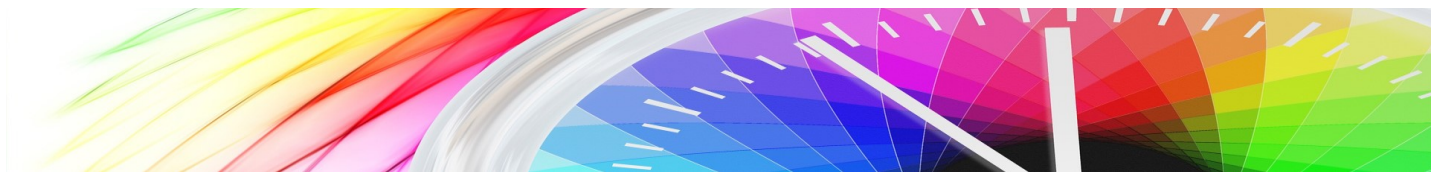
În partea de sud-est a județului Dolj, aproape de hotarul cu județul Olt, pe o mică coastă pe malul stâng al Dunării, la o depărtare de 4 km spre nord de acest fluviu, de o parte și de alta a șoselei naționale Craiova - Corabia, se găsește comuna Călărași.

Așezat la fostul hotar dintre județul Dolj și fostul județ Romanați, comuna Călărași se învecinează la nord cu teritoriul comunei Sadova, la est cu localitatea Dăbuleni, la sud cu satul Sărata, dependent de comuna Călărași, la vest cu localitatea Bechet. În anul 1900 ia ființă satul Sărata, iar la sfârșitul anului 1971, moșiile satelor Sărata și Călărași s-au unificat sub conducerea unei singure cooperative agricole de producție “Plaiul Viilor-Călărași”.

Solul este nisipos, atât în comună cât și pe câmp, excepție făcând partea dinspre Dunăre, care este mai productivă datorită depunerilor aluvionare rezultate din frecvențele inundații ale Dunării. În partea de est a comunei, la nord de șoseaua națională, la hotarul cu localitatea Dăbuleni, teritoriul Călărașului este udat de pârâul Ascunsa ce izvorăște din Dealul Ascunsa și constituia altădată hotarul dintre județele Dolj și Romanați. Tot aici se află Ceșmeaua Ascunsă sau Ceșmeaua cu 32 de țuțure. În partea de nord-vest, aproape de hotarul cu teritoriul comunei Sadova, se găsește Ceșmeaua Albă, care datează din 1831 și amintește de Sărbătoarea viilor ce se organiza înainte aici. Din acest an, se păstrează o piatră pe care este scris cu litere chirilice: “făcută de popa Stan Călărășanul în 1831 pentru sfințirea rodului viilor”.

Spre deosebire de partea de nord a teritoriului care este ridicată și formată aproape în întregime din dune și interdune, partea de sud, situate de-a lungul Dunării, este brăzdată de o serie de gârle, bălți și vârtoape mai mari sau mai mici, rezultate fie din revărsările Dunării, fie

din izvoare proprii. Dintre acestea, se pot aminti: Arădanul, Vadu Bercii, Sălcița, Cumurlucu, Vârtoapele ale Ciucă, Poteleanca, Sărăturile, Sărătura Chiosdi, Balta Buzalichii. Majoritatea gârelor sunt orientate de la nord la sud începând din Balta Arădanul spre Dunăre, altele ca Veriga – altădată important braț al Dunării – pornește din partea de vest, din apropierea portului Bechet (Schela Ciobanului) și se întinde aproximativ pe o distanță de 4 km, formând în fața comunei un ostrov care și astăzi poartă denumirea de Prundu Nou.

Bătrânii spun că în timpul războiului de la 1916, Veriga era încă navigabilă. În partea de nordde-a lungul Verigi se găsește Prundu Gol numit astfel pentru că nu era împădurit.

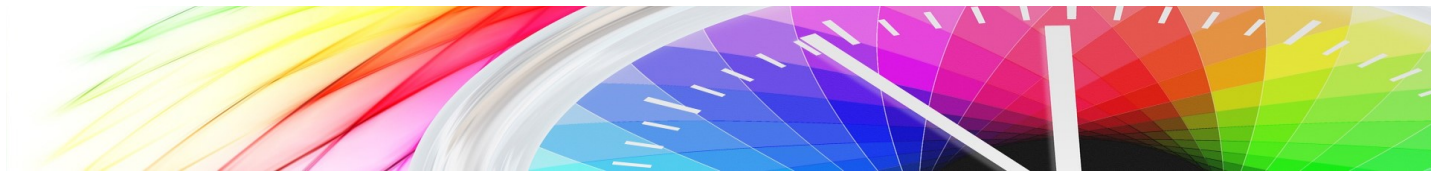
În locurile dintre ape se găsesc o serie de grinduri și dealuri. Printre drumurile vechi care au trecut vreodată pe teritoriul actualei comune, menționăm Drumul Sării ce venea dinspre ocnele de sare din județul Vâlcea, trecea prin Caracal, prin viile locuitorilor aproape de Ceșmeaua Albă și mergea în portul Bechet. Pe acest drum coborau seara turmele de oi ce treceau în Peninsula Balcanică, precum și carele cu sare – de unde probabil și denumirea. Bătrânii comunei spun că acest drum se întâlnea în nordul comunei Bechet, în punctul numit Măgura lui Cârnat, un alt drum de țară ce cobora din munți, pe la Craiova. Dintre drumurile mai recent construite amintim Drumul Sărutei (Orcii), care pornește din șoseaua națională spre sud, trece prin centrul satului Sărata și asigură legătura cu câmpul până la Dig-Dunăre.

În vatra comunei Călărași sunt o mulțime de ulițe cu lățime de 2-5 m, care pornesc ca niște ramificații la nord și la sud de șoseaua națională, spre marginile comunei. Dintre cele mai cunoscute se pot aminti: Ulița ale Cotorogea, Ulița ale Stamin, Ulița ale Piscan, Ulița ale Ut. Este foarte greu de stabilit cu exactitate începuturile comunei Călărași de astăzi pe aceste meleaguri, având în vedere lipsa unui bogat material documentar. Așezat pe malul Dunării, în vâltoarea atâtor năvăliri, Călărașul urmează același proces al așezărilor umane din Câmpia Olteniei.

Lăsând la o parte războaiele dinaintea cuceririi Daciei de către romani și pornind de la retragerea romanilor, când rămânem în stăpânirea neamurilor germanice (vandali, goți, gepizi), apoi continuând cu năvălirea hunilor lui Atila care gonesc pe goți din Dacia și organizează repetate jafuri în aceste ținuturi, ajungem la invazia slavilor al căror nume etnic rămas foarte frecvent în onomastica noastră. În secolul al XII-lea, a venit un mare pârjol pustiitor din partea tătarilor. Urmează apoi seria marilor războaie cu turcii care pustiesc în atâtea rânduri țara. Din acest timp, se constată fuga unor sate întregi peste Dunăre. Astfel, în jurul anului 1800 au avut loc deplasări masive ale populației spre câmpie, unde au venit de altfel și cei de peste Dunăre.

După tratatul de la Adrianopole (1829) care hotărăște libertatea comerțului pe Dunăre și Marea Neagră, se constată mari sporuri de populație în Câmpia Olteniei. Agricultură luând avânt se

produce din nou o mișcare a populației de la deal și munte spre câmpie. Apar în această perioadă și în urma legii rurale de la 1864 care desființează regimul legal al clăcii, sate noi. În 1879 se dă pământ la 27 cupluri de tineri căsătoriți.

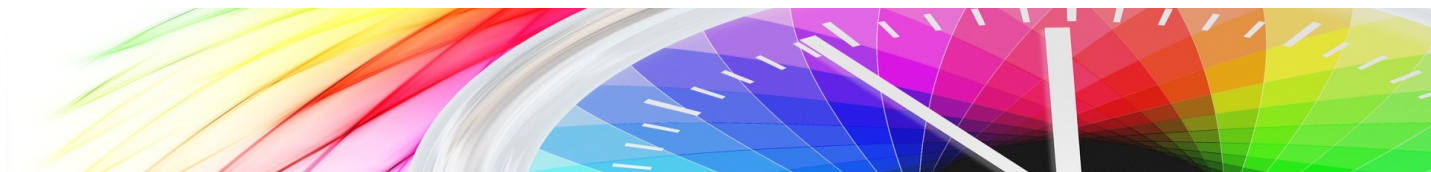
S-a constatat că trecutul comunei Călărași se încadrează pe linia evenimentelor evocate mai sus. Astfel, se afirmă că în punctul numit astăzi Grindul Măgarului, ar fi fost o așezare omenească. În jurul anilor 1930-1935, s-au găsit în punctul numit astăzi Dealu Purcărilor, săbii de formă îndoită. Studiate de cercetătorul C.S. Nicolaescu-Plopșor, s-a ajuns la concluzia că sunt armele unui luptător care a fost incinerat conform obiceiului celților.

Este foarte greu de precizat ce s-a întâmplat după perioada romană cu așezările de pe teritoriul de astăzi al comunei Călărași. Probabil că așezările din diferite motive s-au mutat și au revenit de foarte multe ori până când au format actuala comună Călărași. Invazia avarilor și slavilor din sec. V și VI, precum și revărsările Dunării au silit populația să-și găsească loc de refugiu în grindurile dintre bălți și în păduri. În toponimia acestor locuri, găsim asemenea denumiri menite să ateste existența acestor ascunzișuri: Ascunsa, Grindu Armașului, Ciobanu.

În privința vechimii satului pare semnificativ manuscrisul preotului Petre Stănescu: "Părerea ce o nasc legende ce purced că satul Călărași are o vechime covârșitoare, se afirmă și de împrejurarea că acest sat este format din rămășițele altor trei sate foste pe moșia Călărași și anume: 1) satul Punga situat pe grindurile numite astăzi Sălcița, Vadu Bercii și Rădanu. Pe ruinele acestui fost sat se găsesc astăzi monede de argint romane cu inscripția Gordianus III Pius, ceea ce dă a înțelege că acest sat exista pe vremea expedițiilor romane care probabil au adus aici monede de la Roma. Începuturile Călărașului de astăzi cată să dateze cel puțin de la spergerea și strămutarea satului Punga. 2) Satu Plopu situat pe punctul numit astăzi Măgura Verde care este hotar între trei moșii: Călărașu, Sadova și Dăbuleni. Despre acesta lipsesc alte indicii. 3) Satu situat mai întâi pe dealul numit astăzi Dealu Ascunsa. Pe ruinele din vale se vede până astăzi o cruce de piatră pe locul unde fusese biserica ultimului sat Ascunsa. De aici cam pe la anul 1850, satul Ascunsa s-a spart, o parte din populație s-a strămutat în satul Călărașu deja format și a încheiat o mahala osebită în direcțiunea de către satu Dăbuleni-Romanați. Această mahala poartă până în ziua de astăzi numele originii de Ascunseni. Aici se poate observa, că populația satului Plopu prin strămutare a putut forma satul Ascunsa din Deal, care n-are o depărtare de satul Plopu mai mare de doi km, iar din Ascunsa să treacă în satul Călărași de astăzi."

De la bătrâni aflăm o serie de altele nume ce denumesc fostele așezări de pe acest teritoriu și de pe teritoriul actualei comune Bechet. Se menționează o așezare în jurul Gârlei Poteleanca, unde s-a găsit Crucea lui Vodă, alta în jurul apelor Chetriș și Vadu Bărcilor, o alta în punctual numit Plopilui Bădălaie cese întindea până la Fântâna cu Salcia unde se găsește Crucea lui Montu. În anul 1831 satul Ascunsa avea 199 de familii, iar Călărașu 146 de familii, ceea ce

dovedește că încă de pe atunci Călărașu era format, satul Ascunsa fiind mai numeros. Câțiva ani mai târziu se construiește în vatra comunei Călărași, din inițiativa fruntașului politic și administrativ al moșiei, turcul Hagi Ion Enusi, biserica parohială în vatra comunei.

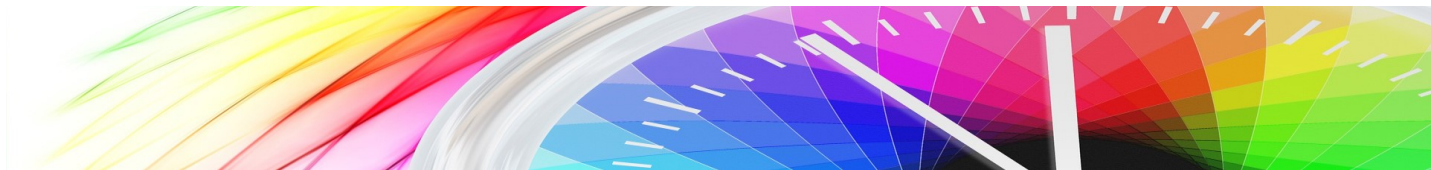
Ca mărturie a trecutului, tot în vatra comunei stă Monumentul Eroilor ridicat în cinstea celor 7 eroi de la 1877 printre care și unul dintre primii învățători Ion Pritu precum și în cinstea celor căzuți în primul război mondial. De la 1907, se păstrează în partea de vest a comunei Crucea lui Preoteasa, unul din cei nouă țărani răsculați și împușcați aici.

Cercetătorul I. Donat susține că numele comunei Călărași nu apare până la începutul sec.

XIX. O serie de documente vin însă în sprijinul ideii că satul a existat chiar din timpuri mai vechi, fără a i se cunoaște însă numele din aceste timpuri. Se crede că este foarte puțin probabil ca la începutul sec. XIX, datorită unei poziții geografice mai bune și a unei puteri economice mai mari, Călărașu să atragă locuitorii așezărilor din apropiere. Cel mai bun exemplu îl constituie satul Ascunsa. Vechimea satului este confirmată și de legenda originii numelui comunei care circulă în mai multe variante. O primă variantă și cea mai veche o întâlnim tot în manuscrisul preotului Stănescu și susține că în vremea “învrăjbirilor barbarilor: huni, tătari, turci a năvălit o ordie de căpcăuni călări și a tăiat și a pustiit satul de călare adică fără să descălece”. Mai departe preotul afirmă că nu se știe ce nume a avut satul de mai înainte, dar satul ces-a făcut mai la urmă pe locul celpustiits-anumit Călărași

– adică tăiat fără să descălece, de călare. Nu se știe însă cu exactitate la care perioadă se referă legenda; la valurile de popoare migratoare ce au trecut peste teritoriul țării noastre sau la războaiele cu turcii. Având în vedere faptul că în limba română, cuvântul căpcăun vine de la cafgani, cagani, hagani (conducătorul avarilor), trebuie acceptată ideea că legenda se referă la prima perioadă amintită. Deși această variantă circulă mai frecvent printre săteni, se poate admite și ideea că numele nu ar putea data din aceste timpuri. Cuvântul călărași este un cuvânt de formație mai recentă. Aceeași variantă culeasă de la bătrânii satului o găsim și în unele documente de la sfârșitul sec. XIX, dar cu deosebirea că este situată în perioada luptelor cu turcii, când satul avea numai câteva case, specificându-se că cei care au tăiat oamenii au fost călăreți turci. Oricum de vreme ce această variantă este așa de viu păstrată în conștiința locuitorilor un asemenea dezastru trebuia să se fi petrecut și într-o perioadă mai apropiată, dar mult mai plauzibilă pare pentru explicarea motivului atribuirii numelui satului, cea de-a doua variantă a legendei, menționată de asemenea de preotul Stănescu. Această din urmă variantă spune că în timpul războiului ruso-turc ar fi fost pe cea mai înaltă ridicătură a satului numită nisipulu Vladu (probabil Grindu Vladului) de azi, un foișor înalt zis de sătenii de atunci „cioflic” – adică un fel de observator cum am zice noi astăzi, de unde rușii spionau mișcările turcilor de peste Dunăre. Și pentru că acest „cioflic” numai circulă printre locuitorii satului și nici nu se știe dacă este

de origine rusească, dar se mai păstrează încă pe teritoriul satului o serie de măiaguri – ridicături de pământ – unde se așezau posturi de pază de-a lungul graniței, ce semnalau pericolul de la Dunăre prin aprinderea focurilor. Un observator refăcut, s-a păstrat mult timp în punctul numit Dealu Măiagului la sud de satul Sărata.

Din punct de vedere lingvistic toponimicul Călărași se explică prin formație românească cu sufixul **-aș**, unul din marele număr de sufixe împrumutate din slavă și foarte productive până în zilele noastre, adăugat la o temă neslavă, adverbul călare, care la rândul ei vine prin transformări fonetice petrecute pe parcursul timpului, din latinescul caballaris.

Considerații demografice

Cu excepția unei familii maghiare și a câtorva familii de țigani, comuna Călărași se compune din populație de naționalitate română. Încă de la 1910 se semnalează tipul etnic caracteristic acestui sat, precum și o puternică influență a elementului bulgar și sârb. Pe baza diferitelor mențiuni referitoare la populația satului, s-au făcut comparații și s-au tras concluzii cu privire la sporul mediu al populației pe perioade. Pentru perioada în care s-a avut la îndemână doar numărul de familii s-a calculat cu aproximație. Astfel, la 1831 erau 146 familii aproximativ 584 suflete; la 1845 erau 182 familii aproximativ 728 suflete; la 1865 erau 355 în proprietăți aproximativ 1340 suflete; la 1898 erau 2329 locuitori; la 1909 erau 2695 locuitori; la 1966 apar 4738 locuitori. Comparând datele se ajunge la următoarele concluzii:

- În perioada 1831-1845 populația a crescut cu un spor mediu anual de 30 de locuitori
- În perioada 1845-1865 a crescut cu același spor
- Între 1898-1909 sporul a crescut la 33 locuitori anual
- Între 1909-1966 sporul mediu anual este de 36 de locuitori.

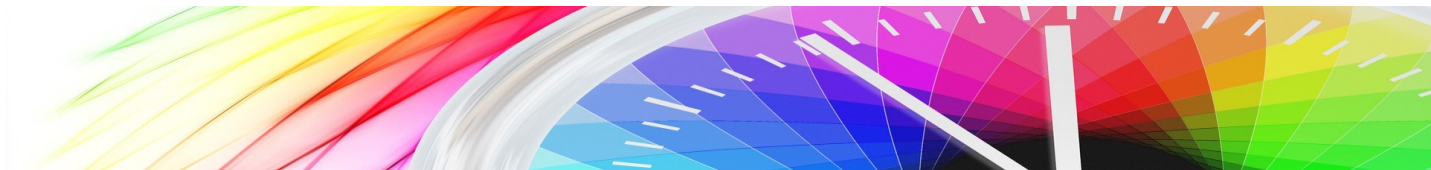
Până la 1909 s-a constatat un permanent nivel scăzut al numărului de femei față de cel al bărbaților. Astfel, la 1898 numărul femeilor era cu 175 mai mic decât al bărbaților. La 1909 diferența începe să scadă, fiind numai de 31, pentru că la 1966, numărul femeilor să-l depășească pe cel al bărbaților cu 218.

Din studiul făcut asupra numelor de familie se constată faptul că în comuna Călărași nu se cunosc fluctuații deosebite de oameni în sensul plecării, în mod special. În schimb, în afară de familiile considerate băștinașe la 1864, întâlnim un număr de 154 familii venite după 1865, care s-ar putea clasifica astfel:

- 39 familii înainte de 1916;
- 46 de familii între 1916-1944;
- 69 de familii după 1944.

Numărul mai mare din ultima perioadă se explică prin încheierea căsătoriilor cu tineri din

comunele vecine.

Considerații dialectice

Caracteristica principală a vocalismului din această zonă este valoarea medie închisă, în cazul cel mai frecvent fiind tendința de închidere a lui **e** când este în poziție favorabilă disimilării. Sistemul consonantic se remarcă prin paletizarea lui **m**(**n'** el pentru **miel**), **h**fricativă palatală surdă, dispare în unele cuvinte. (**aină** pentru **haină**, **oți** pentru **hoți**), afereză (**tale** pentru **matale**), asimilarea (**fomie** pentru **femeie**, **bercii** pentru **bărcii**), proteză (**Arădan** de la **La Arădan**).

În general, sistemul fonetic al satului și cel al dialectului se caracterizează printr-un sistem vocalic sărac, cu tendință de închidere, printr-un sistem consonantic cu tendință de palatizare. În cadrul particularităților morfologice se întâlnește forma de genitiv-dativ (**Buzalichii** în care vorbitorii nu-și dau seama că este vorba de două elemente: **Buza** și **Lichiei** – Buza în cazul genitiv). Pronumele și adjectivele nehotărâte **vreun**, **vreo** se pronunță **fun**, **fo**. Se constată preferința pentru conjugarea a I-a; **a ursa** pentru **a ursi**, **a curăța** pentru **a curăța**. Sistemul lexical al comunei Călărași și cel al dialectului muntean, cuprinde un mare număr de cuvinte de origine bulgară și turcă.

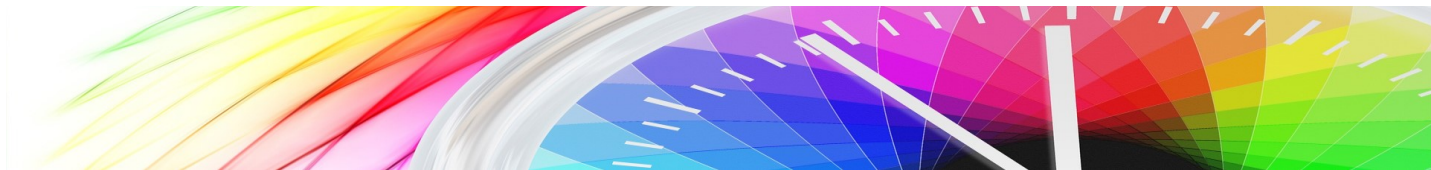
Mic inventar de cuvinte dialectale:

- ✓ **Verbe** – **a se bălăcări**=copii mici se bălăcăresc în apă, se joacă în apă și se udă; **a bolcăni**=despre apa care face zgomot în stomac, bolcăne; **a bodicăi**=a căuta pe cineva sau ceva prin întuneric, copiii caută în locuri nepermise; **a balmăji**=a vorbi fără să fie ascultat de cineva; **a se bășcălui**=a se despărți, a împărți averea; **a cărcăi**=a încurca o treabă; **a năgrădi**=a da năvală; **a izidi**=a risipi fără folos.
- ✓ **Substantive** – **alai**=ceartă, scandal, **budului**, **budulan**=fuștei de cresc la ceapă, **betelie**=bantă, fâșie de stofă, **căpistere**=postavă de lemn în care se frământă coca pentru pâine, **curb**=bucată de funie, **coderie**=coadă de biciușcă cu care se mână boii și caii, **coconete**=cocoloș de pâine, mic care se frământă în podul palmei și se coace în gura cuptorului, **clocimp**=piciorul de la vârtelniță, **ponojii**=tălpigile, pedalele războiului de țesut, **țăst**=un fel de capac de pământ pentru copt pâinea pe vatră, **unghete**=loc lângă vatra de foc, **călină**=cumnată, pentru nevastă, sora bărbatului ei, **jigajnie**=plasă împletită cu ochiuri de 1,50 x 3,00 m folosită pentru prins pește, **șofru**=adăpost pentru car.
- ✓ **Adjective** – **boalcă**=apă caldă stătută care nu mai este bună de băut, **buluc**=grămadă, **călii**, **e**=necopt bine, **cocîrlă**=ghemuit, cocoșat.

Toponimia

Toponimia și onomastica sunt două surori bune, aflate în strânse raporturi. La Călărași, elementele de antroponimie sunt mult mai răspândite în toponimie decât invers.

Toponimicele se întâlnesc în onomastică destul de des, mai ales în acele nume sau supranume care exprimă originea locului, construite cu sufixul **-an** și **-ean**. Exemplu: Bistriceanu, Broșteanu, Codreanu, Dăbuleanu, Deleanu, Enceanu, Moldoveanu, Turceanu, Ungureanu. Toponimia apare ca o necesitate economico-socială a omului de a denumi formațiunile geografice și obiectele artificiale de pe teren. În procesul muncii, toponimicele se înmulțesc. Pe măsură ce exploatarea terenului de către om se accentuează și numărul toponimicelor semărește.

În funcție de modul de formare al numelor toponimice românești, se poate face următoarea clasificare:

- ✓ Numecare descriu poziția, aspectul sau vreo altă particularitate a locului - **topografice**
- ✓ Numecare au ca puncte de plecare diverse fapte din viața socială a poporului nostru - **sociale**
- ✓ Numecare păstrează amintiri despre evenimente și întâmplări din trecut - **istorice**
- ✓ Numecare trădează o anumită trăsătură psihică a celor care le-au dat - **psihologice**.

La rândul lor categoriile propuse mai au și subcategorii, în funcție de diversele particularități concrete ale configurațiilor de teren. Unele nume toponimice pot fi incluse la fel de bine într-o categorie sau alta.

Încadrarea biogeografică a comunei

Comuna Călărași

(ca de altfel, întreg județul Dolj) se află încadrată în **Regiunea Biogeografică Continentală**.

Această regiune acoperă o suprafață întinsă din teritoriul României, ca de altfel și din cel al Europei Centrale și de Est. În România, această regiune biogeografică acoperă 53% din suprafața țării. Mare parte din această arie a fost ocupată în trecut de păduri de foioase, care treptat au fost înlocuite de terenuri agricole. Regiunea Biogeografică Continentală însumează specii și habitate caracteristice câmpiilor și dealurilor.

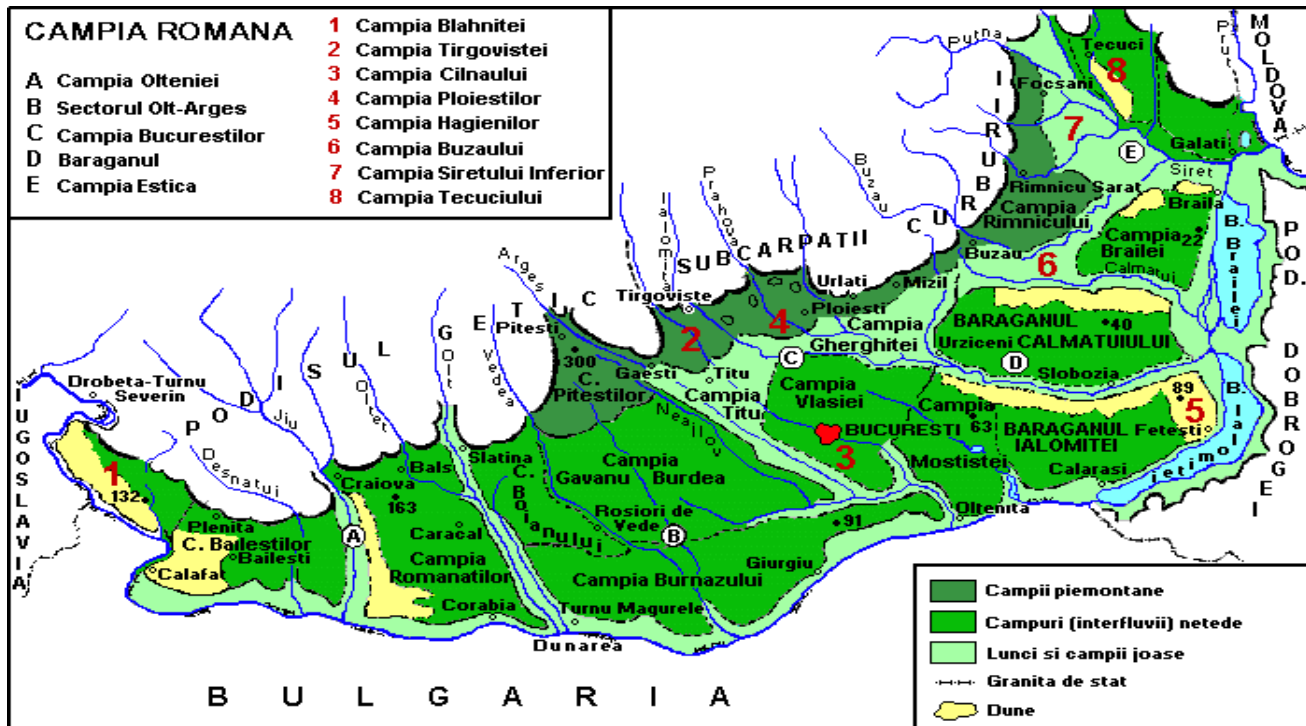
Regiunea Biogeografică Continentală acoperă peste un sfert din teritoriul Uniunii Europene și se întinde pe o fâșie largă de la vest la est, pornind din centrul Franței și îndreptându-se către granița estică a Poloniei, în partea de nord și a României, în partea de sud. Dincolo de teritoriul Uniunii Europene, regiunea se întinde până la Munții Ural, la granița cu Asia. În sud, regiunea este împărțită în două lanțuri muntoase înalte din zona alpină și de zonele de stepă din Câmpia Panonică. Regiunea Biogeografică Continentală include și părți din zona litorală a Mării Adriatice și a Mării Baltice. Regiunea este printre cele mai întinse din Uniunea Europeană,

cuprinzând zone importante din Franța, Germania, Italia, Polonia, Cehia și Bulgaria, precum și părți semnificative din Danemarca, Belgia, Austria, Slovenia și România.

Comuna este situată în **Câmpia Română**, mai exact într-o subdiviziune a acesteia **Câmpia Romanaților**.

Câmpia Română

Câmpia Română, cunoscută și sub denumirea de **Câmpia Dunării Inferioare**, ocupă cea mai mare parte din sudul și sud-estul României. Cu o suprafață de 48.850 km², Câmpia Română este una dintre cele mai mari unități naturale ale țării (deține 20,5% din suprafața țării).

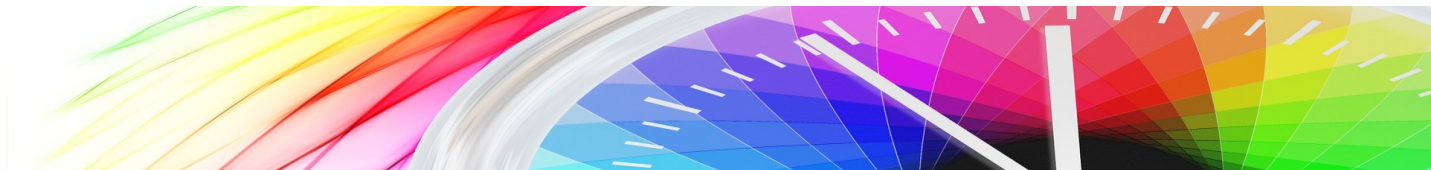
Limite. În partea de nord, nord-vest Câmpia Română se învecinează cu unitățile deluroase, mai înalte reprezentate prin Podișul Moldovei, Subcarpații Curburii și Podișul Getic.

Spresud și est, limita este dată de Dunăre, limită care are caracterul și de graniță de stat.

Alcătuire geologică și evoluție paleogeografică.

Câmpia Română s-a format pe locul unui bazin lacustru, a cărui colmatare reprezintă principala premisă a formării câmpiei de astăzi. Colmatarea s-a realizat prin depunerea aluviunilor (nisipuri, pietrișuri, argile și marne) cărate de Dunăre și râurile originare din Carpați. Colmatarea devine mai intensă în Cuaternar, când, datorită mișcărilor de ridicare a zonei montane râurile au o capacitate mai mare de eroziune și transport. Lacul a început să se restrângă,

pe direcția sud-vest-nord-est, în paralel cu înaintarea cursului Dunării, principala creatoare a Câmpiei Române. Astfel, sectorul de la vest de Argeș a fost exondat încă din pleistocenul inferior, în timp ce la est de valea Argeșului, lacul cuaternar s-a menținut și în pleistocenul mediu și superior. Acest lucru se explică prin faptul că în sectorul de la nord-est și est de valea Argeșului, soclul Platformei Moesice a suferit o subducție

activă și îndelungată. În holocen a avut loc exondarea celor mai tinere sectoare din Câmpia Română - Câmpia de subsidență și Bălțile Ialomiței și Brăilei.

Aproape întreaga câmpie este acoperită de depozite loessoide și loess, dar deosebite ca grosime, vârstă și compoziție.

Din punct de vedere al resurselor subsolice, se remarcă prin prezența resurselor de petrol (partea central-vestică a câmpiei) și gaze naturale (în partea de est). Forajele au pus în evidență și prezența depozitelor de sare și cărbune însă acestea se găsesc la adâncimi care le fac inexploatabile (peste 2.500 m adâncime).

Relieful

Altitudinea Câmpiei Române scade, în linii generale, de la 300 m în zona câmpiilor piemontanelamaipuțin de 10m, pe cursul inferior al Dunării. Energiere reliefuluise menține sub 50 m tinzând spre 0 m în câmpia de subsidență.

Relieful dominant este cel creat de acumularea fluvio-lacustră și este reprezentat prin câmpuri interfluviale netede, acoperite de depozite loessoide. Câmpurile interfluviale au o înclinare redusă în câmpia tabulară (Câmpia Bărăganului, Câmpia Burnasului), în schimb, prezintă o înclinare vizibilă în câmpia piemontană.

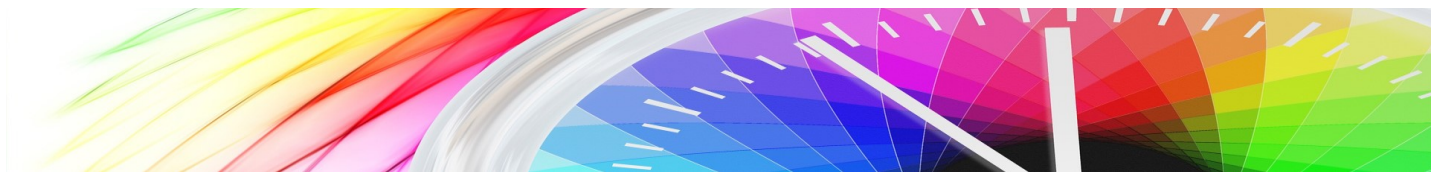
Câmpia Română se deosebește de celelalte zone de câmpie din țară prin larga răspândire a două tipuri de relief:

- ☐ Relieful creat de tasarea sufozionară pe depozite loessoide, rezultând crovuri și padine. Frecvența maximă a crovurilor este înregistrată în câmpiile Bărăganului și Burnasului.
- ☐ Relieful eolian reprezentat prin dune, cu o largă răspândire în Câmpia Olteniei, dar și pe văile Ialomiței, Călmățuiului și Buzăului. Dunele au fost formate din nisipul preluat de vânt din albiile majore ale Dunării și ale afluenților săi. Predomină dunele longitudinale, orientate în conformitate cu direcția vântului dominant.

Clima

Întinderea pe aproximativ 500 km are drept consecință manifestarea în cuprinsul ei atât a influențelor vestice și sud-vestice (Câmpia Olteniei) cât și a celor continentale estice (în jumătatea estică). Prin urmare, se observă cum temperaturile medii ale iernii sunt cu 1 - 2°C mai

coborâte în partea estică a câmpiei, cum numărul zilelor de îngheț durează cu până la 20 de zile mai mult în est (100– 110 de zile) decât în vest (90 de zile).

Câmpia Română se distinge prin valori ridicate ale temperaturii medii anuale, consecință atât a poziției sudice cât și a altitudinilor reduse. Temperaturile medii anuale nu coboară nicăieri sub 9,5°C iar în extremitatea sudică se ridică chiar la 11,5°C. Extremitatea estică a câmpiei, aflată sub influențe continentale, se deosebește prin valori ridicate ale amplitudinilor medii și absolute, diurne și anuale, ale temperaturilor. Diferența dintre

media termică a lunii celei mai calde (iulie 21- 23°C) și a celei mai reci (ianuarie -2...-3°C) este de 24 - 26°C, cea mai ridicată valoare de pe tot cuprinsul țării.

Întregul **Județ Dolj** aparține zonei climatice temperate, cu influențe mediteraneene datorită poziției sud - vestice. Poziția și caracterul depresionar al terenului pe care îl ocupă, în apropiere de curbura lanțului muntos carpato-balcanic, determină, în ansamblu, o climă mai caldă decât în partea centrală și nordică a țării, cu o medie anuală de 10-11.5°C. Cantitatea de precipitații variază în funcție de altitudine și de pătrunderea maselor de aer estice sau vestice. În general, cantitatea medie de precipitații scade la nord-vest către sud-est, de la 600– 700 mm (în câmpiile piemontane ale Piteștilor, Târgoviștei și Ploieștilor) la 500–600 mm, în partea central-vestică a câmpiei, și la 430–500 mm, în partea estică.

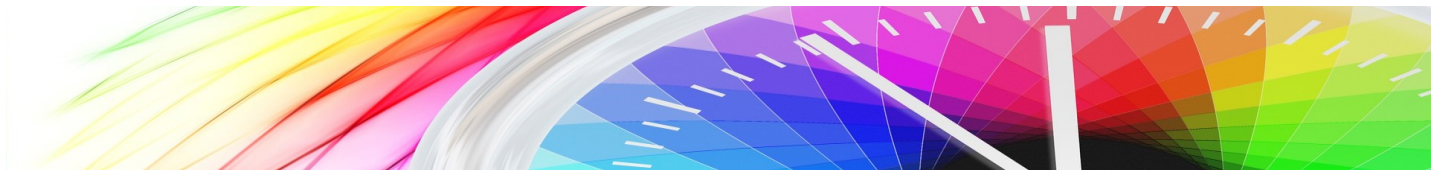
Uscăciunea caracteristică Câmpiei Române nu este doar o consecință a precipitațiilor reduse ci și a valorilor ridicate ale evapo-transpirației, care depășesc cu mult cantitatea de precipitații. Evapo-transpirația potențială este estimată la 650 - 900 mm/an, motiv pentru care întreaga câmpie suferă de un deficit de umiditate, ceea ce a favorizat instalarea vegetației destepă.

Hidrografia

Rețeaua hidrografică este constituită, în principal, de râuri alohtone, precum Dunărea și afluenții săi carpați – Jiu, Olt, Argeș, Dâmbovița, Ialomița, Prahova, Buzău, Putna, Siret. Alte râuri își au izvoarele în zonele deluroase învecinate (Podișul Getic, Subcarpați, Podișul Moldovei) însă au debite mai mici. Printre aceste râuri se numără Vedea, Cotmeana, Neajlov, Sărata. Câmpia Română se distinge printr-un număr ridicat de lacuri. Dintre lacurile naturale cele mai răspândite sunt:

- ☑ **Limanele fluviale**, formate pe văile afluențe, barate de aportul aluvial mai puternic al râului principal. Este cazul lacurilor: Snagov și Căldărușani (pe Ialomița).
- ☑ **Lacurile de luncă**, mai ales în lunca Dunării. Aceste lacuri au fost în mare parte drenate pentru extinderea terenurilor agricole. Exemple: Bistrețu (jud. Dolj).

- ② **Lacurile de crov**, formate pe câmpurile interfluviale, cu strat loessic. Sunt prezente în Câmpia Bărăganului și Câmpia Brăilei. Exemple: Amara, Fundata (în Câmpia Bărăganului), Movila Miresei, Ianca, Lacul Sărat (în Câmpia Brăilei).
- ② **Lacurile artificiale** au fost amenajate în scopuri diferite: pentru hidrocentrale (Porțile de Fier II pe Dunăre, Ipotești, Drăgănești, Frunzaru, Izbiceni pe Olt), agro-piscicol (iazurile de la Mostiștea), de agrement (Hetrestrău, Floreasca, Fundeni, Tei).

Subdiviziuni ale Câmpiei Române

În funcție de modul de formare, în Câmpia Română, pot fi identificate trei tipuri de câmpii:

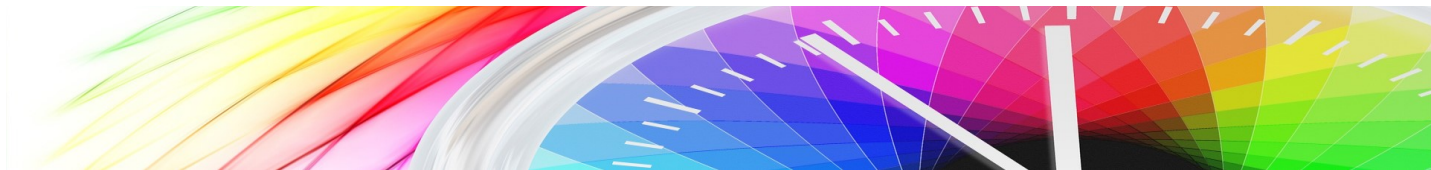
1. **Câmpia piemontană**, reprezentată de Câmpia Piteștilor, Târgoviștei și Ploieștilor, s-a format la contactul cu unitățile mai înalte (în acest caz Subcarpații și Podișul Getic) pe baza materialului transportat de râurile originare din Carpați și Subcarpați. Astfel s-au format vaste conuri de dejecție, care în timp s-au unit, și în componența cărora găsim materiale cu textură grosieră (nisipuri și pietrișuri) acoperite de depozite loessoide. Altitudinea acestor câmpii depășește 300 m, ajungând până la 350 m în nord-vestul Câmpiei Târgoviștei.
2. **Câmpia de subsidență** (de divagare), reprezentată de Câmpia Titu - Sărata, Câmpia Gherghiței, Câmpia Buzăului și Siretului Inferior, se desfășoară spre interiorul Câmpiei Române, ca o fâșie paralelă cu câmpia piemontană. Câmpia de subsidență se suprapune ariei de maximă coborâre, în cuaternar din întreaga Depresiune Precarpatică. Altitudinea acestor câmpii este mult mai redusă, atingându-se un maxim de 150 m în Câmpia Titu-Sărata și un minimum de 4 m în Câmpia Siretului Inferior.
3. **Câmpia tabulară** - Câmpia Blahniței, Câmpia Băileștilor, Câmpia Romanaților, Câmpia Găvanu-Burdea, Câmpia Burnasului, Câmpia Vlăsiei, Câmpia Mostiștei, Câmpia Bărăganului, Câmpia Hagienilor, Câmpia Brăilei, Câmpia Tecuciului - ocupă cea mai mare parte a Câmpiei Române.

Trăsătura de bază a câmpiei tabulare constă în dezvoltarea maximă a câmpurilor interfluviale deosebit de largi și netede tapitate cu o cuvertură groasă de loess care acoperă depozitele fluvio-lacustre pleistocene. Prin tasarea loessului au rezultat crovuri și padine care adăpostesc lacurile cu apă sărată (Lacul Amara, Lacul Sărata etc.).

Localizare geografică a Câmpiei Romanați

Câmpia Caracalului (Romanaților) este o subunitate a Câmpiei Române și este delimitată de cele trei culoare: ale Oltului, Jiului și respectiv, în partea de sud, culoarul Dunării. Câmpia Romanaților este încadrată de către geografi în Câmpia Olteniei. Este o subdiviziune bine individualizată a Câmpiei Olteniei, câmpie care la rândul ei formează o subunitate a Câmpiei Dunării de Jos.

Geologie

Din punct de vedere geologic, perimetrul studiat face parte din unitatea structurală Câmpia Română, o zonă de șes cu altitudine și pantă redusă, o importantă regiune agricolă a țării. Litologia, structura și tectonica au contribuit la formarea depozitelor loessoide pe care s-au format cernoziomurile, solurile cele mai fertile pentru culturile agricole. Influența acestor elemente se resimte și în extinderea teritorială a vetrelor de sate și orașe de o parte și de alta a văii Oltului pentru o valorificare intensivă a terenurilor favorabile agriculturii.

Cadrul natural

Comuna Călărași este așezată în extremitatea sudică a **Câmpiei Române**, în sectorul numit Câmpia Olteniei. Comuna este așezată în Lunca Dunării în sectorul aflat în dreptul Câmpiei Romanașilor la o altitudine de 55 m.

Comuna Călărași se află poziționată geografic în sudul județului Dolj, la sud-est de Municipiul Craiova, accesul se face pe drumul național DN 54A. Relieful este specific celui de câmpie.

Localitatea se află în zona nisipoasă din sudul Olteniei. Terenurile agricole sînt irigate din sistemul de irigații Sadova-Corabia, sistem realizat în anii 70.

Litologia, structura și tectonica și-au pus amprenta mai ales asupra reliefului, configurației rețelei hidrografice și a apelor subterane, solurilor, dar și a dispoziției vetrelor de sat.

Biodiversitatea sau diversitatea biologică semnifică diversitatea vieții pe pământ și implică patru nivele de abordare: diversitatea ecosistemelor, diversitatea speciilor, diversitatea genetică și diversitatea etno-culturală. Fiind principalul furnizor de resurse, dar și de servicii, capitalul natural stă la baza dezvoltării civilizației umane.

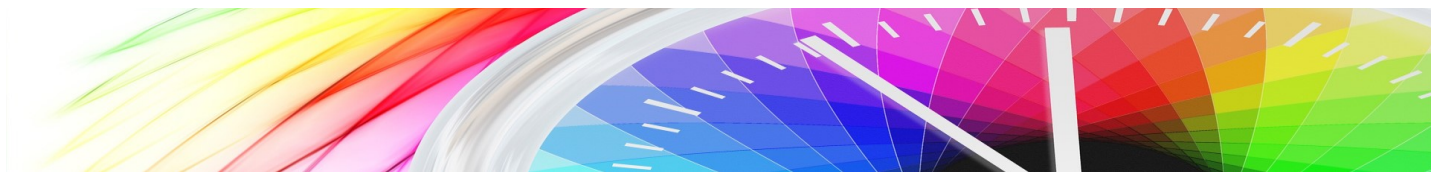
Capitalul natural constituie, alături de capitalul uman și cel financiar, pilonul dezvoltării socio-economice, fiind considerat la nivel european asigurarea noastră de viață.

Pe teritoriul comunei Călărași se suprapund două arii naturale protejate: un sit de protecție avifaunistică (SPA), respectiv ROSPA0023 Coridorul Jiului și un sit de importanță comunitară (SCI), ROSCI0045 Coridorul Jiului.

Beneficiile practice pe care le aduc ariile protejate comunităților locale pe teritoriul administrativ pe care acestea se situează, și nu numai:

- protejează cursuri de apă importante;
- cuprind zone de o remarcabilă frumusețe și semnificație culturală;
- adăpostesc comunități umane ce au culturi tradiționale;
- protejează teritorii care reflectă istoria interacțiunii omului cu mediul;

➤ sunt locuri de maximă importanță pentru turism, cercetare și educație.

Ariile protejate sunt în mod deosebit importante pentru menținerea biodiversității - ecosistemele, speciile și varietatea genetică care alcătuiesc diversitatea vieții. Ele conservă caracterele complexe și mereu schimbătoare ale ecosistemelor. Ele sunt un prim loc de apărare împotriva dispariției speciilor mari și mici. Ele păstrează diversitatea biologică, sălbatică sau cultivată a unora dintre cele mai importante recolte ale omenirii. De asemenea, reprezintă un rezervor vital pentru plantele și animalele necesare medicinei.

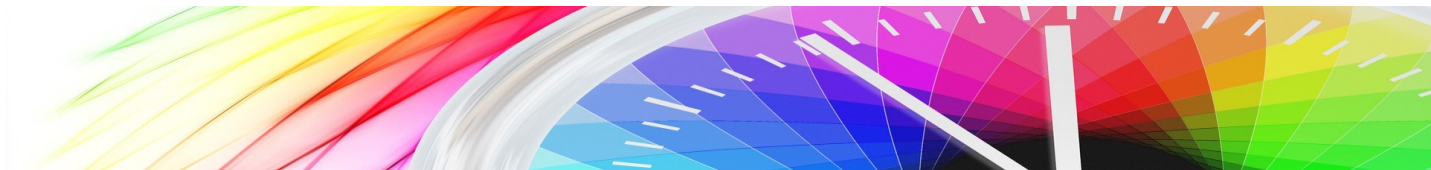
Ariile protejate îmbunătățesc, de asemenea, calitatea vieții umane, în mod deosebit ca locuri de recreere. Acest fapt este deosebit de important în Europa, unde foarte mulți oameni locuiesc în orașe și au pierdut contactul nemijlocit cu natura. Ariile protejate oferă oportunități pentru petrecerea timpului liber, sunt un antidot pentru stres și un loc pentru înțelegere și învățare. Mai mult, ele sunt o sursă de reînnoire mentală, psihică și spirituală. Mulți cred că abordarea problemelor de mediu nu trebuie făcută doar din punctul de vedere al beneficiilor omului. Și altele specii aude dreptul să existe și ariile protejate sunt o cale importantă de a le da o șansă de supraviețuire. Puțini europeni au văzut vreodată în mediul lor natural un urs sau o vulpe dar celor mai mulți le-ar părea rău ca aceste specii să dispară. Dezvoltarea nu reprezintă o nevoie universală, astfel încât câteva zone trebuie sălășate naturii sălbatice.

ROSPA0023 Coridorul Jiului

Situl este accesibil de pe DN54A (Corabia-Calafat), care între Bechet și Zăval străbate situl în extremitatea lui sudică. DN55 (Bechet-Craiova) mărginește situl în partea lui estică, cea vestică fiind mărginită de DJ561B (Segarcea-Zăval) și de DJ561 (Segarcea-Podari). Din aceste artere rutiere se desprind mai multe drumuri locale care duc în localitățile limitrofe sitului sau în marginea acestuia.

Importanța sitului pentru conservare. Lunca Jiului se prezintă ca un mozaic de habitate, format din păduri de luncă și zăvoaie, livezi, pajiști, culturi agricole, bălți, canale, smârcuri, mlaștini, maluri și cursuri de râu. Prezența aici a unui mare număr de specii de păsări constituie dovada diversității mediului de viață și a abundenței resurselor de hrană precum și a locurilor de cuibărit. Situl găzduiește efective importante ale unui număr de 36 de specii de interes conservativ european, precum și 77 de specii migratoare. Efective numeroase din următoarele specii găsesc condiții optime pentru cuibărit: viespar, barză neagră, gaie neagră, caprimulg, ciocănitore de stejar, pasărea ogorului, stârc pitic și cristel de câmp. Importanța zonei în timpul migrațiilor păsărilor acvatice este reflectată prin numărul mare de exemplare din mai multe specii, precum fluierarul de mlaștină, chirighița cu obraz alb, lopătar, țigănuș, egretă mică, pelican creț, chiră de

baltă, pescăruș mic și foarte multe alte specii de păsări de țărâm și rațe. Situl este de asemenea important pentru iernarea mai multor specii de rațe și găște, dar și a cormoranului mic.

Prezentarea generală a sitului. Lunca Jiului reprezintă o treaptă de relief tânără care a luat naștere sub acțiunea râului Jiu și a factorilor externi și care se găsește astăzi într-un stadiu avansat de acumulare. Lunca este bine dezvoltată pe ambele părți ale râului, atingând lățimea maximă de 12 km și având foarte bine dezvoltat relieful de dune și depozite de nisipuri, între care se găsesc numeroase bălți. Deși nu realizează decât 18% din suprafața sitului, zonele umede sunt habitatul celor mai multe dintre speciile protejate din acest sit. În urma lucrărilor pentru introducerea în circuitul agricol permanent a terenurilor din lunca Dunării și a Jiului s-au redus foarte mult mlaștinile. Azi au rămas puține suprafețe acoperite de apă și de vegetație caracteristică formată din trestie, papură, rogoz și pipirig, marcând adânciturile terenului în care se mai mențin condițiile obișnuite regiunii de baltă. Alte habitate acvatice sunt reprezentate de râul Jiu, care în interiorul sitului are un curs extrem de meandrat, dar și de către mai multe rețele de canale, fiind prezent în sit și un sector de curs al Dunării. Aceste zone umede sunt importante și pentru cuibăritul unor specii de păsări acvatice (buhaiul de baltă, stârcul pitic, eretele de stuf, pescărelul albastru și mai multe specii de rațe), însă primează importanța lor în migrația speciilor dependente de aceste habitate. Aici poposesc chiar și mai multe zile sau se

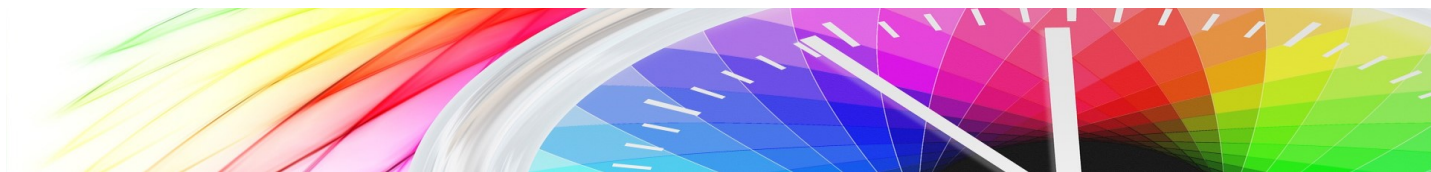
aglomerează în vederea realizării stolurilor de migrație anuală câte 500-800 de berze albe, până la 1000 de țigănuși și 150-200 de lopătari. În aceste momente din an se pot vedea stoluri de mii de păsări de țărâm, printre care se remarcă fluierarul de mlaștină, dar și alte specii protejate în spațiul european precum piciorongul,

ciocîntorsul, pescărușul mic, chira de baltă, chirighița cu obraz alb, chira mică și chirighița neagră. Alte specii cu efective foarte mari în timpul migrațiilor sunt fluierarul negru, becațina comună, sitarul de mal, fluierarul cu picioare verzi și pescărușul rătător. Malurile și zonele cu ape mici sunt căutate de către 500-600 de stârcii cenușii, 150-200 de egrete mici și de 20-30 egrete mari. Impresionează și stolurile de rațe, fiind prezente câteva mii din fiecare din următoarele specii: rața mare, rața fluierătoare, rața mică și rața

cârâitoare. Bogăția de pește a zonei (crap, caras, caracudă, oblete, văduviță, lin, biban și babușcă) determină ca stoluri de până la 70 de exemplare de pelican creț sau cormoran mic să zăbovească în aceste locuri și chiar să rămână pentru iernare. Aici ierneză de asemenea și

foarte multe rațe și lișițe. Pajiștile și culturile agricole sunt teritoriul de hrănire pentru mai multe specii care cuibăresc în pădurile din sit, care ocupă 43% din suprafața acestuia. Astfel, se hrănesc în habitate deschise, cu mamifere dar și cu păsări, cele 2-4 perechi de gaie neagră, 1-2 perechi de codalb, două perechi de acvilă țipătoare mică, 2-4

perechi de șorecar mare, dar și mai multe perechi de șorecar comun, vânturel roșu, uliu păsărar și uliul rândunelelor. Pădurile sunt formate în principal din stejar brumăriu, iar zăvoaiele din lungul râului au în componența lor salcie, plop și stejar pedunculat pe terenurile nisipoase existând plantații de salcâmi. Toate aceste habitate forestiere sunt utilizate ca loc de reproducere și de specii protejate în spațiul european cum sunt sfrânciocul roșiatic, ciocârlia de pădure, ciocănitoarea de grădină, muscarul gulerat, ciocănitoarea de stejar, caprimulguș și dumbrăveancă. Aceasta din urmă cuibărește chiar și în pâlcuri izolate de copaci scorburoși sau în maluri înalte lutoase, împreună cu pescărașul albastru, prigoarea și lăstunul de mal. Situl este important și pentru conservarea

viesparului, o pasăre de pradă care este prezentă cu 12-20 de perechi. Aceasta se hrănește în terenuri deschise cu vegetație ierboasă unde găsește insecte terestre mari, în special albine, viespii sau bondari (adulți, pupe sau larve), precum și cu vertebrate de talie mică. Cuibărește în păduri compacte, dar se adaptează și la pâlcuri izolate de arbori. O specie

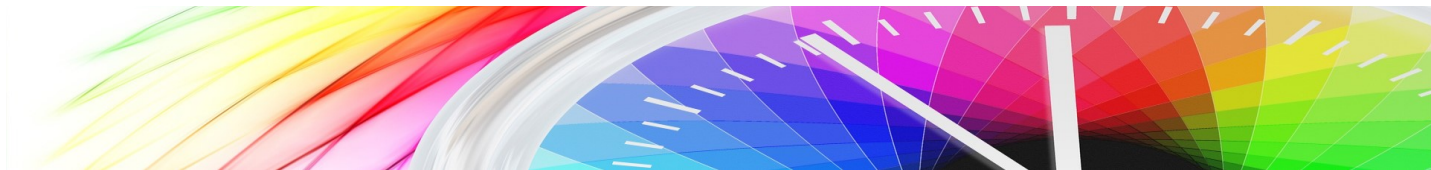
dependentă de habitatele deschise de pajiști și chiar de culturi agricole este cristelul de câmp, o pasăre protejată în spațiul european care impresionează în acest sit prin numărul mare de perechi cuibăritoare, între 100 și 150.

Activități care se desfășoară în sit și în afara perimetrului acestuia. În sit au loc activități de pășunat (cu impact asupra speciilor care cuibăresc pe sol), cultivarea terenurilor (manifestă un impact

negativ dacă se utilizează pesticide și fertilizanți), exploatare de nisip și pietriș de pe mal și din albia râurilor (degradează habitate de hrănire sau cuibărire și perturbă liniștea păsărilor acvatice) și sunt prezente linii electrice care pot cauza mortalități ridicate în timpul migrațiilor sau deplasărilor între habitatele de hrănire.

Administrarea sitului. Situl are în prezent locuri de campare, fiindu-i necesare panouri de avertizare/atenționare, panouri de informare și pentru orientare (hărți), centru de vizitare/informare, puncte de informare, amenajări pentru observare/supraveghere, bariere

pentru limitarea accesului autovehiculelor și amenajări pentru colectarea deșeurilor.

ROSCI0045 Coridorul Jiului

Având în vedere structura sitului care urmărește albia Jiului până la vărsarea acestuia în Dunăre, variantele de acces în sit sunt foarte numeroase. Principalele rute, care merg de-a lungul sitului sunt DN66 (Rovinari-Filiași), DN6 (Craiova-Filiași), DN55 (Craiova-Bechet). De pe aceste drumuri principale se poate ajunge în diverse zone ale sitului urmărind drumuri județene sau locale. Accesul pe calea ferată se poate face din oricare din localitățile mai importante din sit (Craiova, Bechet, Ișalnița etc.)

Prezentare generală. Deși ocupă doar 0,5% din suprafața pădurilor țării și 0,6% din suprafața națională, acesta concentrează 18 tipuri de habitate naturale de interes comunitar. Aici se regăsesc populații viabile de specii floristice și faunistice de interes comunitar. Teritoriul situat de-a lungul cursului mijlociu și inferior al Jiului include unul dintre cele mai rare și mai reprezentative eșantioane relictare de luncă europeană puțin alterată. Situl traversează patru din cele 15 ecoregiuni ale regiunii biogeografice continentale din România (Podișul Getic, Câmpiile Găvanu-Burdea, Silvastepa Câmpiei Române, Lunca Dunării). Valea Jiului este și unul dintre principalele culoare transbalcanice de migrație a unui număr impresionant de păsări (drumul centro-european-bulgar). Împreună cu cele sedentare, în Coridorul Jiului au fost identificate 135 din cele 406 specii de păsări semnalate în România.

Geologie/geomorfologie. Suprafața sitului aparține din punct de vedere geologic Depresiunii Getice. Aceasta s-a individualizat odată cu scufundarea fundamentului care ține de cristalinul pânzei getice și a funcționat ca o arie de sedimentare până în cuaternar, când a fost colmatată și ușor înălțată. Fundamentul acesteia este constituit din formațiuni cristaline de tip carpatic scufundate la mii de metri. Sedimentul care o acoperă este reprezentat prin depozite de molasă, la zi apărând doar formațiunile piemontane alcătuite din argile, nisipuri și pietrișuri cu structură fluviu-torențială, acoperite și ele de luturi nisipoase.

Pedologie. Preluvosolurile sunt solurile dominante în regiune, ocupând areale importante atât în partea piemontană cât și în cea de câmpie. Preluvosolurile tipice, formate pe depozite loessoide de terasă, sunt întâlnite pe terasa joasă a Jiului prezentă pe teritoriul localităților Ișalnița, Almăj și Goești. Solurile brune roșcate au evoluat pe depozite loessoide luto-argiloase și local pe argile gonflante, ocupând suprafețe întinse pe Câmpul Sălcuței și Câmpul Leu-Rotunda, dar și pe terasele de pe stânga Jiului, începând de la valea Amaradiei spre SV. Gleiosolurile ocupă câteva areale depresionare unde stratul acvifer freatic se găsește între 0 și 50 cm adâncime, pe fostele albie părăsite ale Jiului, Amaradiei și în interdunele de la contactul luncii Jiului cu

terasa inferioară. Solurile aluvionare ocupă cele mai întinse suprafețe în lunca Jiului precum și în lungul altor cursuri de apă ce brăzdează teritoriul.

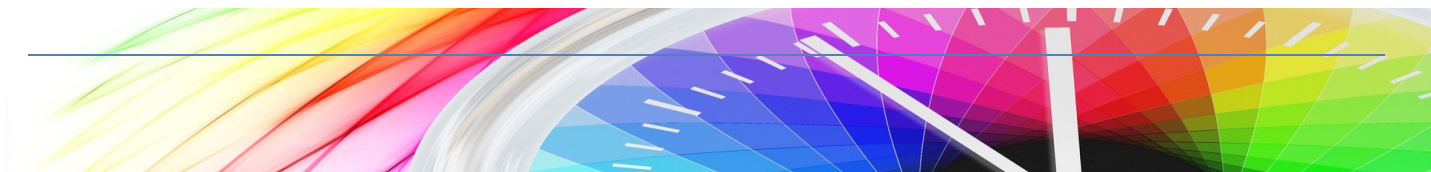
Hidrologie. Situl se întinde de-a lungul Jiului, de la Țicleni până la vărsarea acestuia în Dunăre, cuprinzând cursul mijlociu și inferior al râului. Jiul colectează toate pâraiele din zonă: Jieț (Jiul Vechi), Livadia, Dalga, Leu, Prodila, Ulm, Breasta, Brădești, Argetoasa, Răcan, Ceplea.

Aspecte climatologice. Clima regiunii este temperat-continentală cu influențe de natură mediteraneană. Temperaturile medii anuale sunt în jur de 10,8 0C, iar media precipitațiilor este de circa 530 mm anual. Evapotranspirația potențială se ridică la valori de circa 695 mm anual, ceea ce determină în perioadă de vară un deficit accentuat de umiditate în sol.

Vegetație. Situl cuprinde 18 tipuri de habitate de interes european, dintre care patru prioritare și anume păduri aluviale de arin negru și frasin, pajiști și mlaștini sărăturate panonice și ponto-sarmatice, pajiști uscate pe substrat calcaros și vegetație de silvostepă eurosiberiană cu stejar. Prezența speciilor submediteraneene rare, endemice, parte protejate, conferă teritoriului o specificitate remarcabilă. Aceasta se evidențiază prin concentrarea unor asociații vegetale de mare valoare bioistorică ce reflectă interferența speciilor sudice iubitoare de căldură cu cele central-europene și prin conservarea unor fragmente relictare nealterate ale structurilor forestiere arhetipale situate la marginea arealelor biogeografice, disjunct (insulele de fag de la Dâlga, Țuglui, Bucovăț) sau insularizate antropic (stejarul brumăriu din Pădurea Braniștea Bistrețului). Speciile lemnoase din sit includ salcia, plopul alb, stejarul pedunculat, stejarul brumăriu, frasinul de luncă, plopul negru, mesteacănul pufos, arinul negru, arinul alb, răchita, ulmul de munte, ulmul de câmp, arțarul, arțarul tăărăsc, teiul argintiu, salba moale, mălinul, murul, vița sălbatică. Dintre speciile de interes comunitar putem întâlni trifoișul de baltă.

Fauna. Fauna de mamifere din sit este formată din popândăi (specie de interes comunitar), iepuri, căprioare, vulpi și vidre, la care se adaugă specii de lilieci. Dintre amfibieni și reptile, în sit sunt prezente trei specii comunitare – buhaiul de baltă cu burta roșie, tritonul cu creastă și broasca țestoasă de apă. Fauna piscicolă este bine reprezentată de scrumbie (la vărsarea Jiului în Dunăre), avat, țipar etc. Nu mai puțin de 12 specii de pești sunt protejate la nivel european. Fauna de nevertebrate este reprezentată de specii de interes comunitar ca țărăncuța, rădașca, calul dracului, carab, cosaș și cosaș transilvan. În zonă a fost identificat un număr impresionant de specii de păsări de importanță comunitară dintre care amintim stârcii, buhaiul de baltă, barza, lebăda de vară, egreta mare, egreta mică, piciorongul, cormoranul pitic, lopătarul, ibisul, ciocîntorsul, chirele, eretele de stuf, gaia neagră, bătaușul.

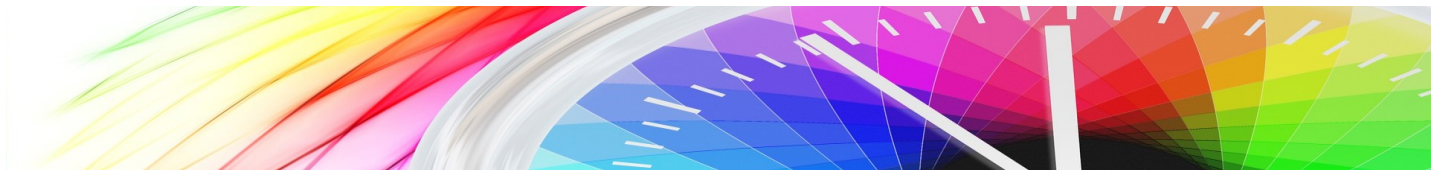
Aspecte socio-economice și culturale din sit. Cei 495.676 de locuitori din așezările din zona sitului, sunt angrenați în principal în agricultură, creșterea animalelor, comerț, extracția petrolului, industrie, piscicultura, servicii, pescuit, apicultură, turism, viticultură, morărit și exploatarea lemnului. Sistemul de încălzire din locuințe este fie centralizat, fie individual cu lemne și gaz, fie mixt. Doar câteva localități (Craiova, Filiași, Segarcea, Săulești, Turceni) dispun de un sistem centralizat de alimentare cu apă și de canalizare. În zonă întâlnim numeroase situri arheologice (așezări, necropole) dintre care le menționăm pe cel din localitatea Almăj, județul Dolj, care datează de la începutul Epocii Bronzului (3200-2800 î.e.n.) și vechea dăvagetodacică „Pelenoava” de pe raza satul Cîrligei (în punctul Cărpiniș a fost descoperită o așezare întărită cu șanț și var care datează din a doua epocă a fierului. După unii cercetători aceasta este aria de proveniență a cunoscutului tezaur datând de pe la anul 350 î.e.n. care conține piese de harnașament din argint și argint aurit atribuite unui mormânt princiar traco-getic). Punctul fosilifer Bucovăț s-a bucurat de atenția savanților români Sabba Ștefănescu și I. Ionescu Argetoiaia, care au făcut aici importante cercetări stratigrafice. În această rezervație paleontologică ce aparține ca vârstă geologică etajului superior Levantin din pliocen există, între alte importante mărturii, o bogată faună de moluște. Aici au fost găsite specii necunoscute în alt loc din lume.

Dintre bisericile și monumente din sit (secolele XIV-XX) amintim Mănăstirea Jitianu (1656- 1658) din Podești, Ansamblul curții Coțofenilor (sec. XVIII) din Coțofenii din Față, Casa Băniei, care este și casa memorială Mihai Viteazul din Craiova, și Biserica „Sf. Nicolae” (1750-1755) din Filiași. În prima duminică din luna august a fiecărui an în județul Dolj se desfășoară sărbătoarea câmpenească „În pădure la Zăval”. Tot anual, în zona sitului au loc

evenimente organizate cu ocazia sărbătoririi Zilelor Orașului, Comunei sau Satului. În lunile de toamnă locuitorii din zonă participă la serbările tradiționale prilejuite de Balul strugurilor, Zilele Recoltei, Sărbătoarea Vinului și recent stabilitul „Festival al Verzei”. În luna iunie, în satul Artanu se desfășoară festivalul „Floarea Teiului”, iar pe 21 mai, în Urdari (Gorj), bâlciul „Floarea Salcâmului”.

Activități care se desfășoară în sit și în afara perimetrului acestuia. Elementele de impact negativ asupra sitului sunt generate de suprapășunat, braconaj (otrăvire/capcane), utilizarea de fertilizanți și pesticide, urbanizarea zonei.

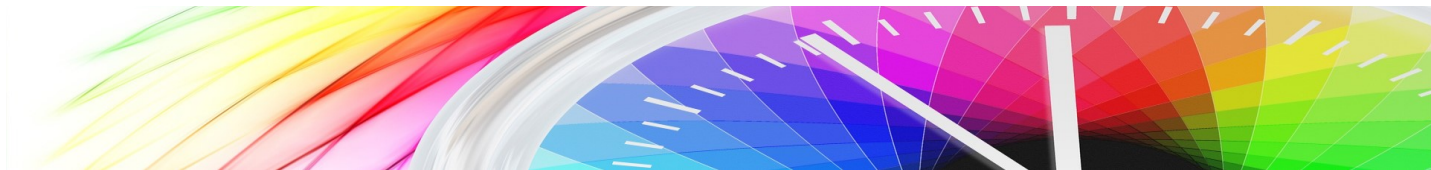
Administrarea sitului. Situl necesită dotarea cu panouri de avertizare, informare și pentru orientare, puncte de informare, amenajări pentru observare, bariere, poteci/drumuri pentru vizitare și trasee tematice.

Tendențe generale (protecția mediului și biodiversitatea). Ariile naturale dețin atuuri importante pentru dezvoltarea activităților recreative, activități ce pot aduce venituri importante, atât celor ce le administrează, cât și comunităților locale. Deși este destul de greu de măsurat, iar de cele mai multe ori rezultatele sunt destul de greu de observat pe termen scurt, turismul este unul dintre puținele sectoare economice prin care se poate realiza dezvoltarea durabilă a acestor zone, iar ecoturismul este forma cea mai acceptată de turism durabil pentru orice țară și regiune de pe glob.

Dezvoltarea activităților ecoturistice în cadrul comunităților locale și în cadrul ariilor protejate implică o serie de beneficii socio-economice, respectiv:

- ❖ generează apariția locurilor de muncă pe plan local (direct în sectorul turistic sau în sectoarele conexe);
- ❖ stimulează economia locală prin dezvoltarea infrastructurii și a serviciilor turistice (servicii de cazare, alimentație, transport, facilități recreative, produse meșteșugărești și servicii de ghidaj, suveniruri);
- ❖ stimulează economia rurală prin crearea sau creșterea cererii de produse agricole necesare asigurării serviciilor turistice;
- ❖ impulsionează dezvoltarea infrastructurii, fapt ce aduce beneficii în egală măsură și populației locale;
- ❖ stimulează dezvoltarea regiunilor periferice prin inserții de capital;
- ❖ stimulează îmbunătățirea relațiilor interculturale dintr-o regiune. Adesea turiștii caută să cunoască tradițiile și obiceiurile specifice unei regiuni etnografice, iar comunitatea gazdă este astfel stimulată să revigoreze tradițiile populare;
- ❖ în condițiile unei dezvoltări normale, turismul poate duce la autofinanțarea mecanismelor dezvoltării de care pot beneficia administratorii ariilor protejate ca instrument pentru conservarea acestora;
- ❖ sprijină activitățile de conservare, prin convingerea publicului asupra importanței arealelor naturale.

Prin ecoturism se poate asigura lărgirea spectrului de activități economice tradiționale, fără a le marginaliza sau înlocui, pentru ca economia locală să nu fie subordonată schimbărilor și influențelor externe și interne. Activitățile turistice desfășurate sub emblema ecoturismului oferă oportunități specifice, populația locală și industria turistică fiind nevoite să utilizeze resursele naturale într-o manieră durabilă și să aprecieze obiectivele naturale și culturale valoroase.

Concluzii

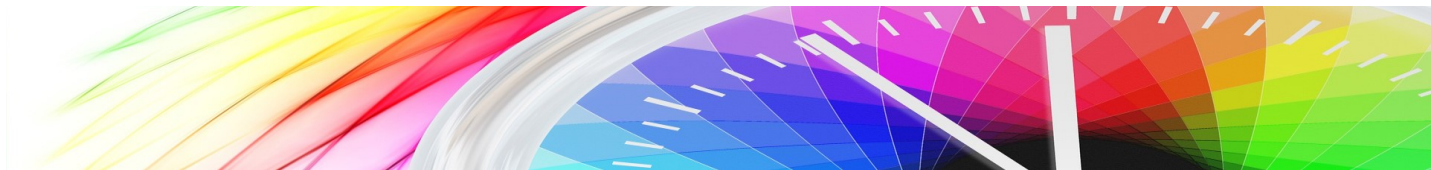
Crearea unei imagini unitare asupra unui teritoriu, prin cunoașterea integrată a structurii și funcționalității lui constituie un atu incontestabil pentru dezvoltarea echilibrată a aceluia spațiu. Ariile naturale reprezintă o oportunitate de resurse regenerabile incontestabilă, în condițiile în care acestea sunt menținute într-o stare funcțională corespunzătoare. Din această cauză se urmărește menținerea tehnicilor de exploatare durabilă a resurselor mediului natural, înlocuirea treptată, în măsura în care colectivitățile umane pot suporta aceste costuri, a celor existente și restricționarea promovării unor activități care se constituie în noi forme de presiune umană asupra naturii și mediului în general.

Comuna Călărași este o zonă cu un potențial turistic deosebit dat de valori naturale, având un mare privilegiu de a se afla la intersecția a 2 arii naturale protejate. Un număr semnificativ de comunități locale (printre care se numără și localitatea Călărași) depind de resursele biologice pe care se bazează modurile de viață tradiționale, fiind recomandabilă promovarea continuității acestora, fără a se neglija utilizarea inovațiilor privind conservarea diversității biologice și utilizarea durabilă a elementelor sale. Utilizarea durabilă a resurselor mediului natural este imperios necesară întrucât pentru refacerea sistemelor naturale degradate sunt necesare investiții substanțiale pe care majoritatea comunităților umane nu le pot suporta. Animalele și plantele sălbatice, în nenumăratele lor forme, sunt o componentă de neînlocuit a sistemelor naturale.

Elemente de geologie

Comuna Călărași este așezată în extremitatea sudică a Câmpiei Române, în sectorul numit Câmpia Olteniei. Comuna este așezată în Lunca Dunării în sectorul aflat în dreptul Câmpiei Romanaților la o altitudine de 55 m. Relieful este specific celui de câmpie, zona fiind nisipoasă. Relieful este de câmpie acoperită cu dune de nisip.

Clima

Clima este temperat-continentala de câmpie cu temperatura medie anuală de 11 grade Celsius.

Temperatura medie a lunii celei mai reci (ianuarie) este de +2 grade Celsius. Temperatura medie a lunii celei mai calde (iulie) este mai mare de 23 grade Celsius. Precipitațiile medii anuale sunt de 550 mm.

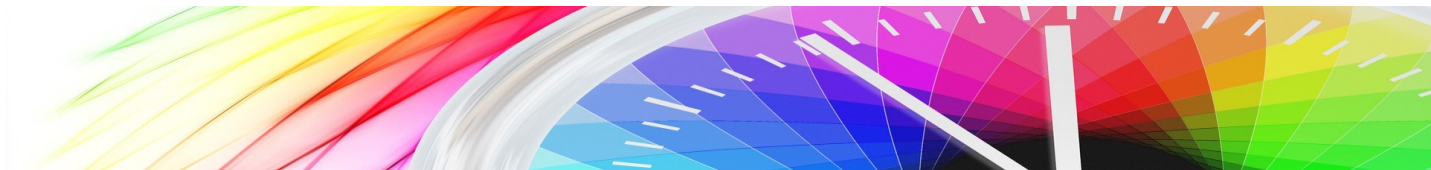
Întinderea pe aproximativ 500 km are drept consecință manifestarea în cuprinsul ei atât a influențelor vestice și sud-vestice (Câmpia Olteniei) cât și a celor continentale estice (în jumătatea estică). Prin urmare, se observă cum temperaturile medii ale iernii sunt cu 1 - 2°C mai coborâte în partea estică a câmpiei, cum numărul zilelor de îngheț durează cu până la 20 de zile mai mult în est (100– 110 de zile) decât în vest (90 de zile).

Câmpia Română se distinge prin valori ridicate ale temperaturii medii anuale, consecință atât a poziției sudice cât și a altitudinilor reduse. Temperaturile medii anuale nu coboară nicăieri sub 9,5°C iar în extremitatea sudică se ridică chiar la 11,5°C. Extremitatea estică a câmpiei, aflată sub influențe continentale, se deosebește prin valori ridicate ale amplitudinilor medii și absolute, diurne și anuale, ale temperaturilor. Diferența dintre media termică a lunii celei mai calde (iulie 21 - 23°C) și a celei mai reci (ianuarie -2...-3°C) este de 24 - 26°C, cea mai ridicată valoare de pe tot cuprinsul țării.

Întregul Județ Dolj aparține zonei climatice temperate, cu influențe mediteraneene datorită poziției sud - vestice. Poziția și caracterul depresionar al terenului pe care îl ocupă, în apropiere de curbura lanțului muntos carpato-balcanic, determină, în ansamblu, o climă mai caldă decât în partea centrală și nordică a țării, cu o medie anuală de 10-11.5°C. Cantitatea de precipitații variază în funcție de altitudine dar și de pătrunderea maselor de aer estice sau vestice. În general, cantitatea medie de precipitații scade la nord-vest către sud-est, de la 600– 700 mm (în câmpiile piemontane ale Piteștilor, Târgoviștei și Ploieștilor) la 500– 600 mm, în partea central-vestică a câmpiei, și la 430– 500 mm, în partea estică.

Uscăciunea caracteristică Câmpiei Române nu este doar o consecință a precipitațiilor reduse ci și a valorilor ridicate ale evapo-transpirației, care depășesc cu mult cantitatea de precipitații. Evapo-transpirația potențială este estimată la 650 - 900 mm/an, motiv pentru care întreaga câmpie suferă de un deficit de umiditate, ceea ce a favorizat instalarea vegetației destepă.

Relieful

Comuna este așezată în Lunca Dunării în sectorul aflat în dreptul Câmpiei Românilor la o altitudine de 55 m. Relieful este specific celui de câmpie, zona fiind nisipoasă.

Altitudinea Câmpiei Române scade, în linii generale, de la 300 m în zona câmpiilor piemontane la mai puțin de 10 m, pe cursul inferior al Dunării. Energia reliefului scade sub 50 m tinzând spre 0 m în câmpia de subsidență.

Relieful dominant este cel creat de acumularea fluvio-lacustră și este reprezentat prin câmpuri interfluviale netede, acoperite de depozite loessoide. Câmpurile interfluviale au o înclinare redusă în câmpia tabulară (Câmpia Bărăganului, Câmpia Burnasului), în schimb, prezintă o înclinare vizibilă în câmpia piemontană.

Reteaua hidrografică

Reteaua hidrografică este constituită, în principal, de râuri alohtone, precum Dunărea și afluenții săi carpatici – Jiu, Olt, Argeș, Dâmbovița, Ialomița, Prahova, Buzău, Putna, Siret. Alte râuri își au izvoarele în zonele deluroase învecinate (Podișul Getic, Subcarpați, Podișul Moldovei) însă au debite mai mici. Printre aceste râuri se numără Vedea, Cotmeana, Neajlov, Sărata.

Câmpia Română se distinge printr-un număr ridicat de lacuri. Dintre lacurile naturale cele mai răspândite sunt:

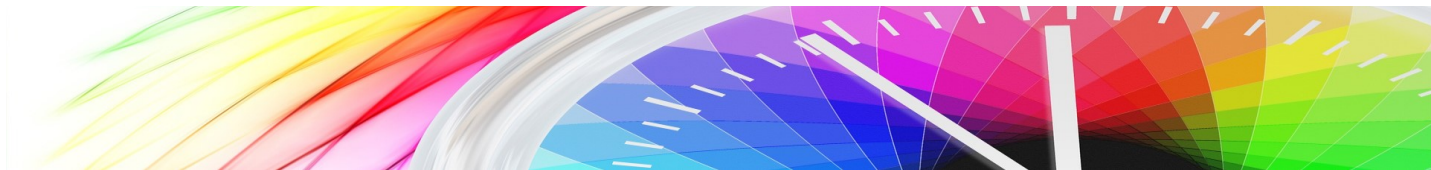
Limanele fluviale, formate pe văile afluențe, barate de aportul aluvial mai puternic al râului principal. Este cazul lacurilor: Snagov și Căldărușani (pe Ialomița).

Lacurile de luncă, mai ales în Lunca Dunării. Aceste lacuri au fost în mare parte drenate pentru extinderea terenurilor agricole. Exemple: Bistrețu (jud. Dolj).

Lacurile de crov, formate pe câmpurile interfluviale, cu strat loessic. Sunt prezente în Câmpia Bărăganului și Câmpia Brăilei. Exemple: Amara, Fundata (în Câmpia Bărăganului), Movila Miresei, Ianca, Lacul Sărat (în Câmpia Brăilei).

Lacurile artificiale au fost amenajate în scopuri diferite: pentru hidrocentrale (Porțile de Fier II pe Dunăre, Ipotești, Drăgănești, Frunzar, Izbiceni pe Olt), agro-piscicol (iazurile de la Mostiștea), de agrement (Hetrestrău, Floreasca, Fundeni, Tei).

Solurile

Solurile specifice sunt nisipoase. Solurile nisipoase de la Călărași sunt favorabile culturii viței de vie și în special culturilor de pepeni, astfel că zona este cunoscută ca „patria lubenițelor”. În zonele unde pământurile sunt mai fertile, se cultivă și cereale.

Solurile sunt cemoziomul, cemoziomul gleizat, nisipurile slab solidificate și cemoziomuri levigate, aluviuni și soluri aluviale frecvent gleizate.

Din punct de vedere geologic, perimetrul studiat face parte din unitatea structurală Câmpia Română, o zonă de șes cu altitudine și pantă redusă, o importantă regiune agricolă a țării. Litologia, structura și tectonica au contribuit la formarea depozitelor loessoide pe care s-au format cernoziomurile, solurile cele mai fertile pentru culturile agricole. Influența acestor elemente se resimte și în extinderea teritorială a vetrelor de sate și orașe de o parte și de alta a văii Oltului pentru o valorificare intensivă a terenurilor favorabile agriculturii.

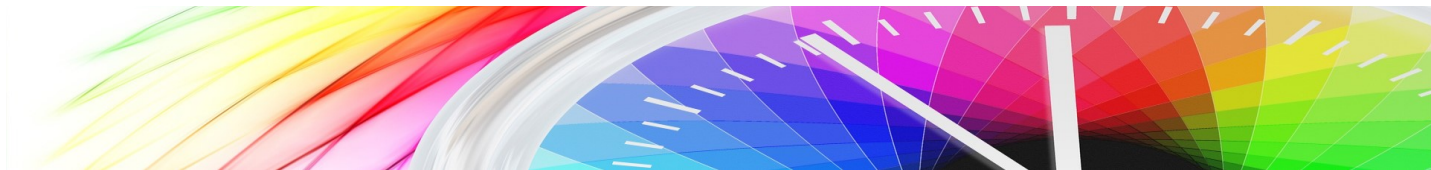
Flora și fauna

Vegetația este de tip silvostepă cu ierburi xerofite și vegetație de luncă (grupări forestiere). Fauna este constituită din rozătoare, păsări, insecte, reptile.

Situl aflat în zonă cuprinde 18 tipuri de habitate de interes european, dintre care patru prioritare și anume păduri aluviale de arin negru și frasin, pajiști și mlaștini sărăturate panonice și ponto-sarmatice, pajiști uscate pe substrat calcaros și vegetație de silvostepă eurosiberiană cu stejar. Prezența speciilor submediteraneene rare, endemice, parte protejate, conferă teritoriului o specificitate remarcabilă. Aceasta se evidențiază prin concentrarea unor asociații vegetale de mare valoare bioistorică ce reflectă interferența speciilor sudice iubitoare de căldură cu cele central-europene și prin conservarea unor fragmente relictare nealterate ale structurilor forestiere arhetipale situate la marginea arealelor biogeografice, disjunct (insulele de fag de la Dâlga, Țuglui, Bucovăț) sau insularizate antropice (stejarul brumăriu din Pădurea Braniștea Bistrețului). Speciile lemnoase din sit includ salcia, plopul alb, stejarul pedunculat, stejarul brumăriu, frasinul de luncă, plopul negru, mesteacănul pufos, arinul negru, arinul alb, răchita, ulmul de munte, ulmul de câmp, arțarul, arțarul tăărăsc, teiul argintiu, salba moale, mălinul, murul, vița sălbatică. Dintre speciile de interes comunitar putem întâlni trifoișul de baltă.

Fauna. Fauna de mamifere din sit este formată din popândăi (specie de interes comunitar), iepuri, căprioare, vulpi și vidre, la care se adaugă specii de lilieci. Dintre amfibieni și reptile, în sit sunt prezente trei specii comunitare – buhaiul de baltă cu burta roșie, tritonul cu creastă și broasca

țestoasă de apă. Fauna piscicolă este bine reprezentată de scrumbie (la vărsarea Jiului în Dunăre), avat, țipar etc. Nu mai puțin de 12 specii de pești sunt protejate la nivel european. Fauna de nevertebrate este reprezentată de specii de interes comunitar ca țărăncuța, rădașca, calul dracului, carab, cosaș și cosaș transilvan. În zonă a fost identificat un număr impresionant de specii de păsări de importanță comunitară dintre care amintim stârcii, buhaiul de baltă, barza, lebăda de vară, egreta mare, egreta mică, piciorongul, cormoranul pitic, lopătarul, ibisul, ciocîntorsul, chirele, eretele de stuf, gaia neagră, bătaușul.

Evoluția demografică a populației

Populația rurală nu este distribuită uniform. Există diferențe semnificative din punctul de vedere al densității populației pe tot teritoriul României. Cele mai populate zone rurale sunt cele din nord-estul țării, unde rata natalității este ridicată, și în regiunile din sud, puternic industrializate în perioada comunistă. Există mari disparități, determinate în special de influența reliefului la nivel regional și județean. Declinul populației din România, mai pronunțat în zonele rurale, constituie o problemă care va trebui rezolvată dacă se dorește dezvoltarea economică a acestor regiuni.

De la vârful atins în 1989, populația totală a României a înregistrat o scădere rapidă. Această tendință este foarte pronunțată în zonele rurale. Numărul locuitorilor din zonele urbane a depășit numărul locuitorilor din zonele rurale la jumătatea anilor 1980, ca urmare a problemelor economice cu care se confrunta România în acea perioadă.

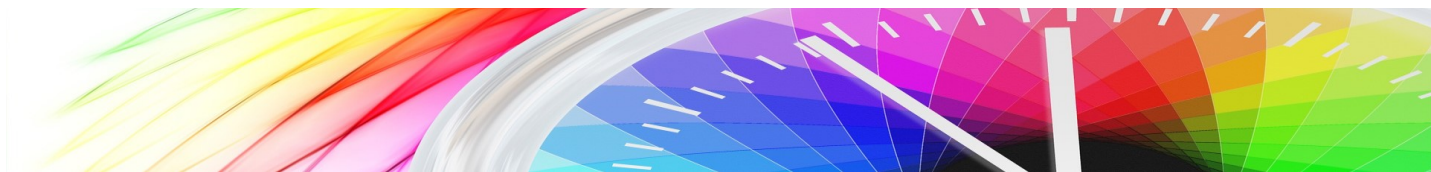
Odată cu explozia economică din ultimii ani, populația urbană a crescut într-o oarecare măsură, în timp ce numărul locuitorilor din zonele rurale a continuat să scadă.

Procesul de îmbatrânire și scăderea naturală a populației, care decurge din această situație, constituie principalii factori ai declinului populației rurale.

La începutul anilor '90, a avut loc o migrare masivă din zonele rurale către cele urbane. Tendința s-a inversat pe parcursul anilor '90, pe măsură ce restructurarea economică și restituirea terenurilor au determinat creșterea atractivității zonelor rurale, astfel încât către sfârșitul anilor '90, rata netă a migrației urban-rural a devenit pozitivă, deși a înregistrat unele fluctuații în valori absolute. Cu toate acestea, migrația urban-rural rămâne insuficientă pentru a compensa declinul populației rurale.

Populația cu vârste mai înaintate înlocuiește treptat populația mai tânără din spațiul rural. Populația activă tânără migrează în zonele urbane, în căutarea unor locuri de muncă mai bune și a unui mod de viață mai atractiv. La începutul anilor '90, populația care migra către zonele urbane provenea din toate categoriile de vârstă. Tendința s-a modificat în cea de-a doua jumătate a

decadei, tinerii începând să plece din zonele rurale, iar persoanele mai în vârstă migrând în zona rurală.

Spațiul rural a devenit din ce în ce mai atractiv pentru populația de peste 35 ani și mai cu seamă pentru cei de 45-54 ani, care sunt, de obicei, mai vulnerabili pe piața muncii din spațiul urban și care se îndreaptă către zonele rurale, unde încep să desfășoare activitatea de subzistență.

Rata netă de migrare internațională este, de asemenea, semnificativă și este legată în principal de categoria de vârstă mai tânără din spațiul rural.

Migrarea externă a devenit un aspect cu o amploare semnificativă, în special în ultimii ani.

Majoritatea lor optează numai pentru angajări temporare. Incidența migrării în strainatate pare să fie mai mare în rândul bărbaților decât în rândul femeilor și mai ridicată în rândul populației tinere, față de adulți și vârstnici. Femeile din zona rurală înclină mai mult spre migrarea internațională temporară la vârste mai tinere (18-29), față de femeile din zona urbană.

Migrarea în strainatate are implicații economice și sociale majore, îndeosebi în zonele rurale. Sumele de bani trimise în țară de către cei care lucrează în strainatate creează fluxuri financiare importante în economia rurală. Alături de modificările de atitudine în ce privește migrarea în strainatate, acești bani pregătesc calea pentru modernizarea și dezvoltarea spațiului rural. Cea mai mare parte a acestor sume sunt investite în tranzacțiile imobiliare (locuințe și terenuri), în încercarea de a se ridica nivelul calitativ al vieții și de a se asigura un mijloc de protecție în cazul eventualelor probleme financiare.

Cu toate acestea, migrarea în strainatate atrage după sine costuri sociale. Dinamica intensă a migrării nu compensează capacitatea de reacție a sistemului de asistență socială. Au loc separări ale membrilor familiilor, copiii rămânând în grija rudelor din țară.

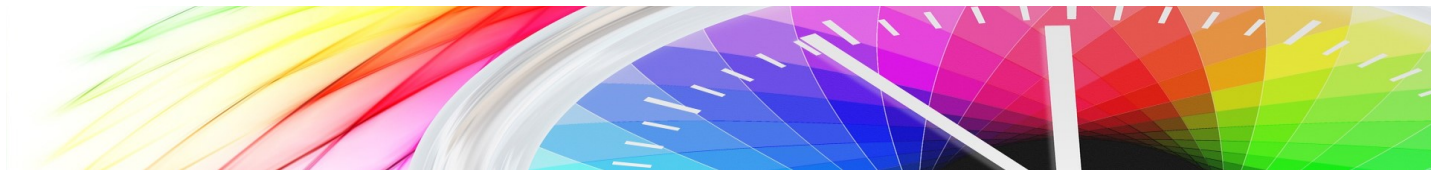
Dinamica populației

Conform recensământului efectuat în 2011, populația comunei Călărași se ridică la 5.977 de locuitori, în scădere față de recensământul anterior din 2002, când se înregistraseră 6.687 de locuitori.

Majoritatea locuitorilor sunt români (98%). Pentru 2% din populație, apartenența etnică nu este cunoscută. Din punct de vedere confesional, majoritatea locuitorilor sunt ortodocși (98%), cu o minoritate de bapțiști (0,36%). Pentru 1,64% din populație, nu este cunoscută apartenența confesională. Indicele de creștere reflectă scăderea numărului de locuitori.

Din totalul populației, 51% sunt femei, 49% bărbați.

Scăderea numărului de locuitori reflectă - pe de o parte, lipsa și nediversificarea locurilor de muncă, în sectorul secundar (industrial) și cel terțiar (al serviciilor), iar pe de altă parte, migrarea populației tinere, care optează pentru stabilirea domiciliului în centre urbane, migrația ocupațională - cu precădere în agricultură, construcții - spre țări ale Uniunii Europene.

Structura populației

Structura pe grupe de vârste și sexe rezultă nemijlocit din evoluția sporului natural și migrația de-a lungul unei perioade mai îndelungate (aproape un secol).

La nivelul comunei Călărași, în anul 2012, grupele de vârstă cuprinse între 0-14 ani sunt cele mai numeroase. În schimb, populația care are vârsta între 20-24 ani a cunoscut un regres considerabil, înregistrând o populație de 277.

Nivelul tot mai redus al natalității, la care se adaugă nivelul crescut al tinerilor care au părăsit comuna în ultimii ani, a dus la descreșterea evidentă a populației comunei.

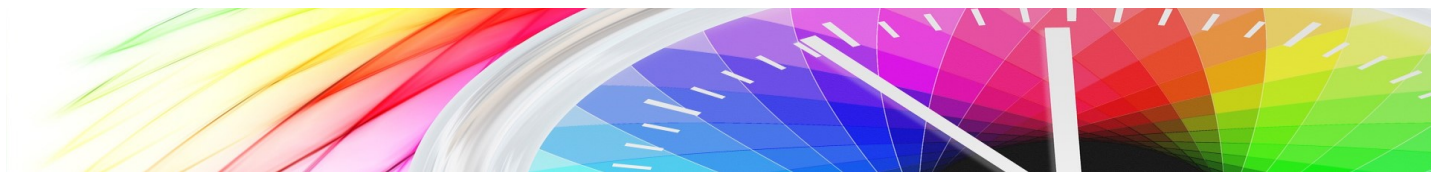
Ponderea celor trei categorii majore (tineri, maturi și vârstnici) în totalul populației comunei se prezintă astfel:

- ❖ populația tânără (sub 20 de ani), a scăzut în ultimii ani, ajungând la cifra de 1.165 persoane;
- ❖ populația matură (între 20-60 de ani) înregistrează cifra de 3.008 persoane;
- ❖ populația vârstnică (peste 60 de ani) a crescut simțitor, ajungând la cifra de 1.804. Situația este asemănătoare și la nivelul celor două sate componente ale comunei. Structura etnică și religioasă indică o predominanță netă a românilor ortodocși. Majoritatea locuitorilor comunei Călărași sunt români (98%). Pentru 2,% din populație, apartenența etnică nu este cunoscută.

Din punct de vedere confesional, majoritatea locuitorilor sunt ortodocși (98%), cu o minoritate de bapțiști (0,36%). Pentru 1,64% din populație, nu este cunoscută apartenența confesională.

În ceea ce privește structura confesională, populația comunei se încadrează în tiparul regiunilor sudice, mai ales a Olteniei, cu o omogenitate mare a populației ortodoxe, păstrătoare vie a tradițiilor și ritualurilor mai mult sau mai puțin creștine. Numărul persoanelor practice este relativ mare față de al satelor din jur, fiind în creștere, fapt explicabil, între altele, și prin prisma îmbătrânirii populației comunei.

Structura profesională reflectă, pe de o parte, numărul populației în stare de muncă (populația activă) și a celei inactive (alcătuită, în esență, din copii și pensionari), iar pe de altă, domeniile în care lucrează populația activă.

Populația activă (circa 50% din total) este formată, în majoritate covârșitoare, din persoane nesalariate, care lucrează, aproape în întregime, în agricultură ca fermieri particulari, ca muncitori ocazionali sau ca prestatori de servicii în acest domeniu (furnizori de lucrări mecanizate), îmbinând adesea câte două din aceste forme de activități.

Densitatea populației

Calculată ca raport între numărul de locuitori și suprafață, densitatea populației la nivelul comunei Călărași are valori diferite, în funcție de suprafața pe care este distribuită populația.

Astfel, comuna Călărași are o densitate medie când se face raportul la întreaga suprafață a comunei, o densitate brută când se împarte numărul populației la suprafața totală a vetrelor de sat și o densitate netă când este luată în considerație doar suprafața din intravilan care este ocupată cu clădiri de locuit.

Densitatea populației (loc/ha) a comunei Călărași

Total populație	Suprafața administrativă (ha)	Suprafața totală a vetrei (ha)	Suprafața intravilan (ha)	Densitate medie	Densitate brută	Densitate netă
5977	8774	340	430	0,68	17,57	11,13

Edificii și instituții principale

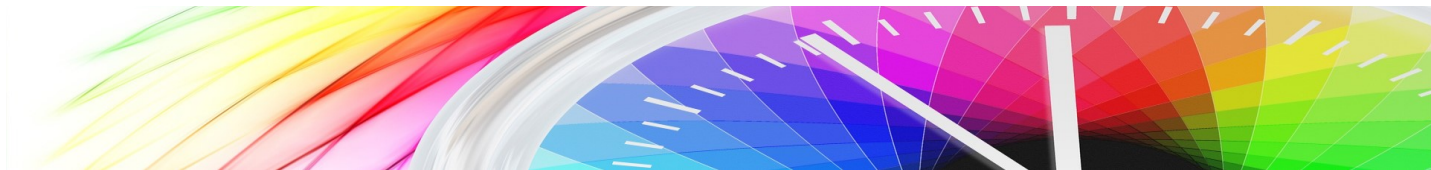
Conform datelor de la Direcția de Statistică Dolj și de la nivelul Primăriei, pe teritoriul comunei există un număr de 1.927 de locuințe.

Administrația locală

Principalele instituții:

- Sediul Primăriei locale
- Oficiul poștal Călărași
- Oficiul poștal Sărata

- Sediul Poliției
- Bibliotecă
- Biserică în satul Călărași și în satul Sărata
- 3 Cabinete medicale medicină de familie, 3 farmacii
- Liceul Tehnologic Petre Baniță Călărași
- Stațiunea de Cercetare Dezvoltare și Cultura Plantelor pe Nisipuri Dăbuleni

La Calarasi au apărut și semne de dezvoltare a serviciilor de diverse tipuri și a comerțului.

Funcționează o unitate CECBANK.

Locuințe :

Zona de locuințe și funcțiuni complementare – cea mai importantă zonă ca pondere în ocuparea teritoriului – se organizează de o parte și de alta a principalei artere de circulație – drumul național **DN54A**.

Disfuncționalitățile identificate ale zonei de locuințe constau în gradul de confort relativ redus, necesitatea introducerii rețelei de alimentare cu apă și canalizare în sistem centralizat în satele componente ale comunei, necesitatea modernizării rețelei de drumuri locale.

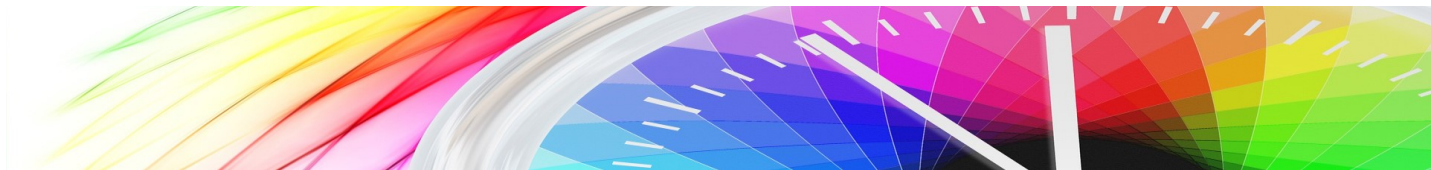

I. Învățământ de stat

- ☐ Liceul tehnologic "Petre Baniță", unitate de învățământ preuniversitar cu personalitate juridică, având arondate următoarele structuri școlare:

- ❖ Școala gimnazială nr.1 Călărași
- ❖ Grădinița cu program normal nr. 1 Călărași
- ❖ Școala gimnazială Sărata
- ❖ Grădinița cu program normal Sărata

II. *Învățământ particular*

- Școala Postliceală Sanitară "Ion Nănuți", unitate de învățământ cu personalitate juridică

Unități medicale

În comuna Călărași funcționează în prezent 3 cabinete medicale medicină de familie, 2 în Călărași și unul în Sărata, acesta din urmă construit cu sprijinul Asociației Sărata – Chartres de Bretagne din Franța. În comună funcționează și 2 cabinete stomatologice și 3 farmacii.

Cabinet medical

Politia

Prin legea din 1893 se înființează jandarmeria rurală în întreaga țară, având menirea de a veghea în comunele rurale la siguranța publică, la menținerea ordinii și la executarea legilor.

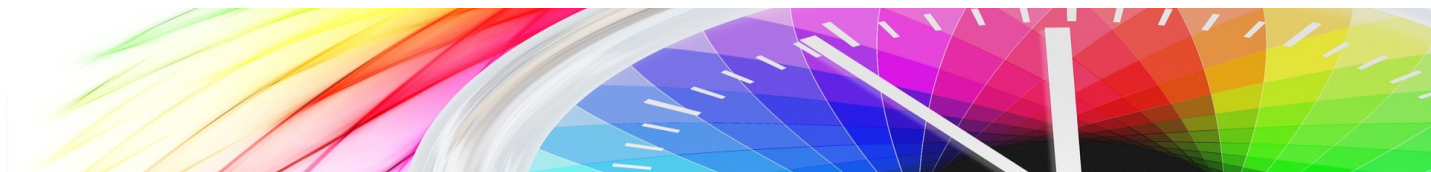
Biserica

Biserica Sărata a fost construită în anul 1992 având prin grija preotului paroh Mihail Marin cu sprijinul primarului Vergică Șovăilă hramul Adormirea Maicii Domnului.

De asemenea în cimitirul Sărata s-a construit în anul 1948 o capelă cu hramul Sf. Arhangheli Mihail și Gavril.

Biserica din Călărași, monument istoric are 2 hramuri, "Adormirea Maicii Domnului" și "Sf. Nicolae". A fost construită între 1820-1833 de negustorul și arendașul grec Hagi Enuși.

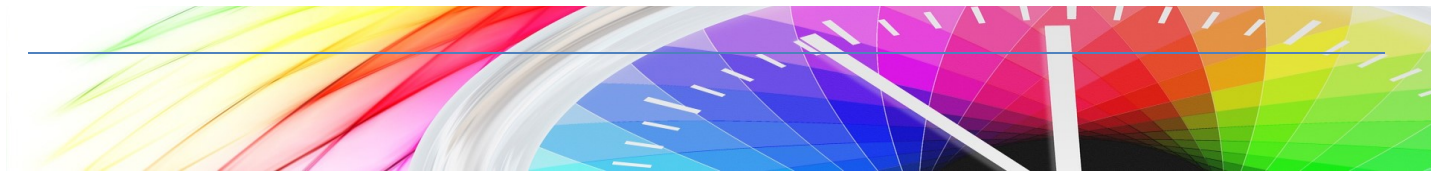
Institutii culturale

Căminul cultural este situat în localitatea Călărași pe strada Principală, fiind construit în 1974. De curând căminul cultural a fost renovat fiind reabilitată fațada exterioară, a fost reparat acoperișul, iar tâmplăria din lemn a fost înlocuită cu tâmplărie termopan.

Manifestarea identității culturale reprezentată prin tradiții și obiceiuri este influențată de zonă, de regiune, care treprezintă mai mult decât o locație

geografică. Protejarea noștenirii culturale a spațiului rural din localitatea Călărași este extrem de importantă, ea reprezentând factorul care poate contribui la dezvoltarea turismului rural ca modalitate de promovare a comunei, constituind un efect pozitiv asupra atragerii turiștilor.

Comuna Călărași are o veche tradiție populară care s-a păstrat de-a lungul anilor. Cele mai bogate obiceiuri sunt cele legate de sărbătorile de iarnă când locuitorii după ce au terminat lucrările delacâmp autimp să seveselească și să organizeze diferite jocuri.

Printre acestea amintim Cheptinușul, obicei care adună în seara de anul nou la căminul cultural din localitate fete și băieți necăsătoriți din sat. Pentru organizarea acestui joc era nevoie de obiecte cum ar fi oglinda, foarfecele, piepten, un petic de pânză, o bucată de pâine, un ban, cărbune.

Fiecare obiect simbolizează o caracteristică a tinerilor care participă la joc. Inelul simboliza un tânăr sau o tânără frumos/frumoasă, oglinda un om fudul, peria un om păros, pieptenul un om cu dinți mari, peticul de pânză sărăcie, bucata de pâine sau banul un om bogat, cărbunele fiind semnul urâteniei.

De Irod băieții din comună îmbrăcați în costume populare și înarmați cu săbii din lemn prezentau o scenă biblică, acest eveniment se organizează și azi în prima zi a anului nou, când tinerii pleacă prin sat și apoi se întâlnesc la cămonul cultural unde Ansamblul Bordeiașu din comună dansează hora și alte dansuri populare locale, iar Taraful de cântă cântece de joc și voie bună.

Se mai păstrează încă sărbătoarea adunatului oilor care se organizează anual de Sf. Gheorghe, când oamenii din sat care au oi se adună și chefuiesc, se cântă și se dansează. Toate acestea au loc în curtea căminului cultural din Călărași.

În această locație se organizează Zilele comunei Călărași, Spectacolul concurs Tinere talente, serbările de sfârșit de an școlar, Balul strugurilor.

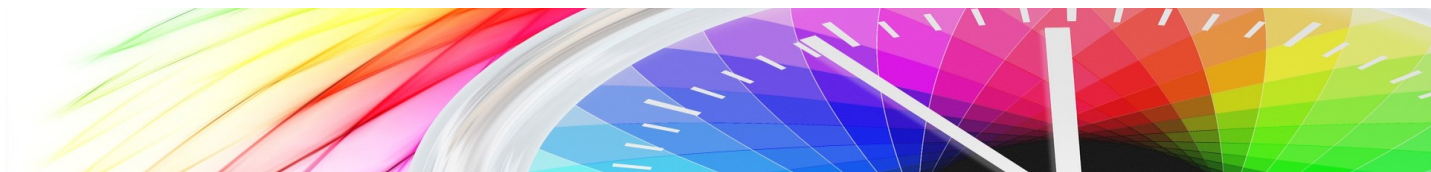
În cadrul Zilelor comunei Călărași se organizează activități artistice și culturale cum ar fi Parada portului popular, dansuri populare ale Ansamblului Bordeiașu și cântece de voie bună ale Tarafului lăutăresc.

În cadrul Spectacolului Concurș Tinere talente participă copii cu vârste cuprinse între 9 și 12 ani, aici se cântă doine, hore, sârbe, parada portului popular, tinerii prezentând diverse obiceiuri și tradiții locale.

Bobotaia este poate unul dintre cele mai vechi obiceiuri tradiționale păstrate și în prezent în Călărași .

Ea se organizează în Duminica lăsatului sec de brânză. În prima parte a zilei femeile se ocupă cu

împărțitul pomenilor pentru morți, iar seara și femeile și bărbații se adună în jurul focului care se aprinde în curtea căminului cultural , unde petrec, lăutarii cântă hore, iar apoi oamenii dansează și mănâncă plăcinte și gogoși.

La evenimente tradiționale dar și la serbările de Crăciun și trupa de teatru de amatori formată din copii și adulți prezintă mici scenete tematice.

În fiecare toamnă în luna octombrie se organizează la căminul cultural din Călărași zilele recoltei și balul strugurilor.

Biblioteca din cadrul comunei doljene Călărași pune la dispoziția celor pasionați de lectură 40.084 volume.

Economie

Profilul economic al zonei este predominant agricol, culturile predominante fiind vița de vie, pepenii, cerealele, la care se adaugă tot mai mult, în ultimii ani, plantele tehnice, legumele și zootehnia.

Comerțul și transporturile, completează tabloul economic al comunei.

Principala activitate economică în Călărași este agricultura și legată de aceasta o mică industrie de prelucrare.

Viabilitatea comunei în viitor va depinde, în bună măsură, de crearea unor unități economice locale sau în zonă, care să permită o stabilizare a populației tinere.

Activitatea principală o reprezintă agricultura, urmată de viticultură și zootehnia. Activități economice importante:

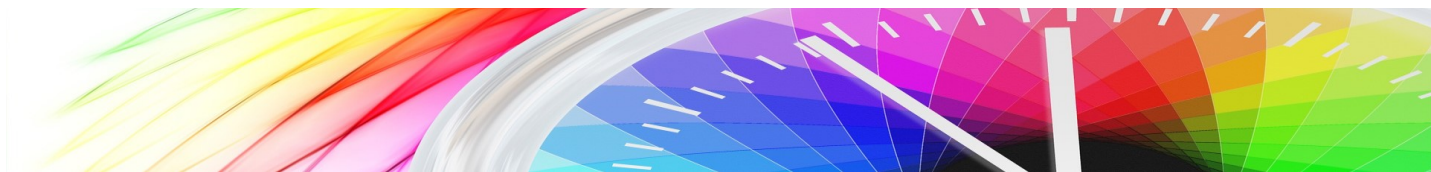
- Cultura pepenilor verzi și a cartofului timpuriu;
- Cultivarea cerealelor;
- Comerț;
- Prestări servicii.

Agricultura

Activitățile economice sunt rezultatul interacțiunilor istorice dintre locuitori și spațiul geografic în care trăiesc, iar așezările, prin dimensiunea și profilul lor economic, reflectă potențialul pe care îl deține spațiul lor adiacent.

După funcția lor, ca mai toate așezările rurale din zonă, satele Sărata și Călărași sunt sate agricole, din subtipul cerealier, cu o viticultură în creștere.

De-a lungul întregii lor existențe, aceste sate au avut un profund caracter agrar. Încă din vechime, cultura plantelor (grâu, mei, viță de vie, unele plante textile), creșterea animalelor (îndeosebi porcinele și ovinele, iar pentru muncă, bovinele și cabalinele, caracteristică păstrată aproape neschimbată până la mijlocul secolului trecut), apicultura, vânătoarea sau pescuitul, au reprezentat surse de trai pentru locuitori.

Principalele probleme ale sectorului agricol la nivelul **comunei Călărași** sunt:

- ❖ Lipsa capitalurilor împiedică implementarea de tehnologii moderne;
- ❖ Mecanizarea existentă acoperă necesarul de lucrări, dar este depășită moral;
- ❖ Agricultură ocupă mare parte din populația activă;
- ❖ Veniturile din agricultură sunt reduse și fluctuante în funcție de condițiile climatice și de prețul pieței;
- ❖ Creșterea animalelor este axată pe rase autohtone de productivitate redusă; Dependența producției de condițiile climatice în lipsa unui sistem de irigații;
- ❖ Nu există suprafețe agricole pe care să se practice agricultura intensivă sau cea ecologică;
- ❖ Încep să apară complexe de creștere a animalelor de mare capacitate;
- ❖ Produsele agricole sunt în general comercializate într-o formă neorganizată, “direct din gospodărie”;
- ❖ Nu există unități de procesare a produselor agricole la nivel local.

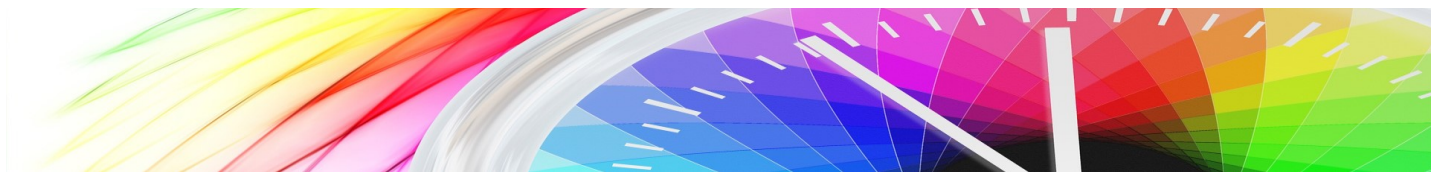
Caracteristica zonei este producția vegetală orientată spre cultura cerealelor, plantelor de nutreț și legumelor.

Astfel, în cadrul comunei, economia are ca trăsătură predominantă procentul foarte mare al fermelor de subzistență, care produc în principal pentru autoconsum, comercializând pe piață doar întâmplător produsele obținute. În plus, fermele de subzistență au acces dificil la alte surse de venituri și, de aceea, bunăstarea unei părți semnificative a populației rurale depinde considerabil de nivelul de profitabilitate al fermelor.

Numărul mare al exploatațiilor de subzistență sau semisubzistență constituie principala problemă existentă la nivelul sectorului agricol din cadrul comunei. Pentru stimularea transformării gospodăriilor țărănești în ferme agricole familiale cu caracter comercial, trebuie luate măsuri pentru susținerea investițiilor în mediul rural, pentru creditarea agriculturii.

Cu toate că există condiții naturale deosebite, în prezent nu se poate spune că există o productivitate agricolă competitivă și eficientă, acest aspect fiind determinat atât de dotările tehnice necorespunzătoare cât și de modul de exploatare practicat. Teritoriul

deține și în domeniul zootehnic un real potențial, dar care ca și celelalte sectoare nu este suficient exploatat.

În concluzie, potențialul agricol ridicat al comunei Călărași este favorabil practicării agriculturii, în special cereale și legume, precum și creșterii animalelor, în special a speciilor autohtone. Având în vedere faptul că agricultura este practică în cadrul comunei Călărași în mod individual și fracționat, motiv pentru care se impune crearea unor forme asociative atât în cazul cultivării terenurilor agricole, cât și în materie de valorificare și comercializare a produselor obținute.

Modul de utilizare a terenurilor

Din analiza structurii fondului funciar al comunei Călărași, se poate constata predominanța netă a terenurilor agricole (aproape 72% din totalul suprafeței), iar în cadrul acestora, a suprafețelor arabile (peste 78% din suprafața agricolă și 56% din totalul suprafeței comunei).

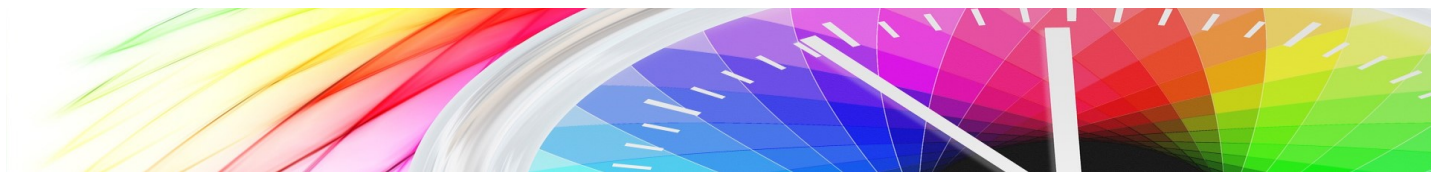
Acest fapt este normal pentru o zonă de câmpie, cu relief plan, dar este rezultatul și altor premise naturale, cum ar fi cele de climă și sol, amintite în capitolele anterioare.

Structura fondului funciar în prezent (ha)

Agricol			Neagricol				Total
6293			2481				8774
Arabil	Pășuni și fânețe	Livezi și vii	Curți și construcții	Drumuri	Ape	Altele	
4935	285	1073	343	327	458	1353	

Terenurile agricole sînt irigate din sistemul de irigații Sadova-Corabia, sistem realizat în anii 70, cu ajutorul unor firme din Anglia. Zona fiind nisipoasă, nu este prielnică culturilor cerealiere. Totuși acestea se cultivă în special în zona de vest a comunei precum și în lunca Dunării. Aici crește foarte bine vița de vie. În trecut soiul specific zonei era roșioara, ulterior apărînd și alte soiuri. La dezvoltarea viticulturii, precum și a pomiculturii, pe terenurile nisipoase, a contribuit, de-a lungul timpului Stațiunea de cercetări horticele, care își are sediul în prezent la Dăbuleni. De asemenea, un rol important l-a jucat în dezvoltarea agriculturii, Liceul agricol de la Bechet, în prezent desființat.

Principalele culturi agricole

Solurile nisipoase de la Călărași sunt favorabile culturii viței de vie și în special culturilor de pepeni, astfel că zona este cunoscută ca „patria lubenițelor”. Localitatea se află în zona nisipoasă din sudul Olteniei. Aici crește foarte bine vița de vie. În trecut soiul specific zonei era roșioara, ulterior apărând și alte soiuri. Un rol important în dezvoltarea agriculturii l-a jucat Liceul agricol de la Bechet, în prezent desființat.

În zonele unde pământurile sunt mai fertile, se cultivă și cereale.

Cerealele se cultivă în special în zona de vest a comunei precum și în lunca Dunării.

La dezvoltarea viticulturii, precum și a pomiculturii, pe terenurile nisipoase, a contribuit, de-a lungul timpului Stațiunea de cercetări horticoale, care își are sediul în prezent la Dăbuleni.

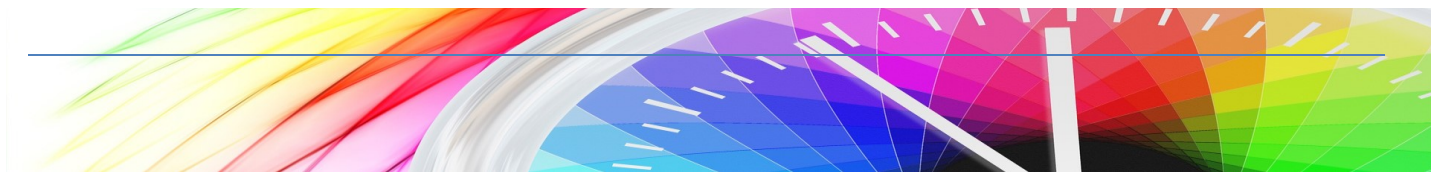
În Calarasi a fost înființată SCDCPN (Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri).

Stațiunea de Cercetare și Dezvoltare pentru Cultura Plantelor pe Nisipuri

O cultură care s-a revigorat puternic în ultimii ani, este cea a florii soarelui, cultivatorii beneficiind de subvenții mai mari și având posibilități multiple de valorificare (prelucrare în presele de ulei din comună, utilizare ca furaj și drept combustibil, ori comercializare).

Principalele culturi agricole din comuna Călărași

Plante sau grupe de plante	Suprafața (ha)	Producții medii (t/ha)
Grâu	450	3
Orz	50	2,5
Secară	57	1,6
Porumb	1350	3,5

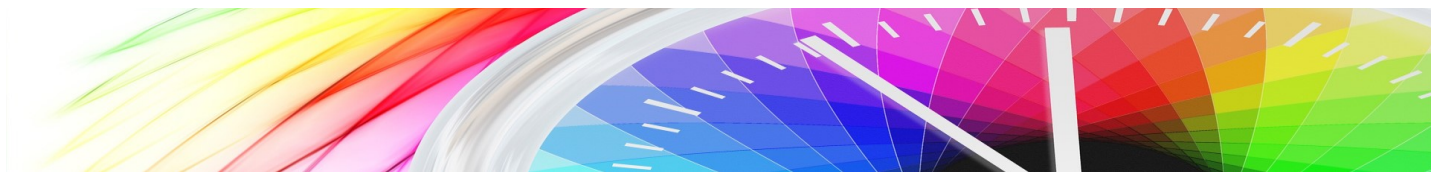
Triticale	30	2,5
Floarea soarelui	100	1,8
Cartof	250	20
Tomate	10	35
Varză timpurie	100	30
Varză de toamnă	215	30
Pepeni verzi	1000	40
Pepeni galbeni	100	30
Viță devie	300	5,5

Creșterea animalelor

Baza furajeră este asigurată, pe lângă culturile de cereale, de plantele furajere, pășunile naturale (utilizate mai ales primăvara și la începutul verii), precum și buruienile din miriști (folosite vara).

Islazul comunal („suat”)

În privința creșterii animalelor, se remarcă îndeosebi ovinele, porcinele, apoi caprinele, cabalinele, bovinele, precum și păsările. În ultimul timp, bovinele devin pentru multe familii, sursă importantă de venit.

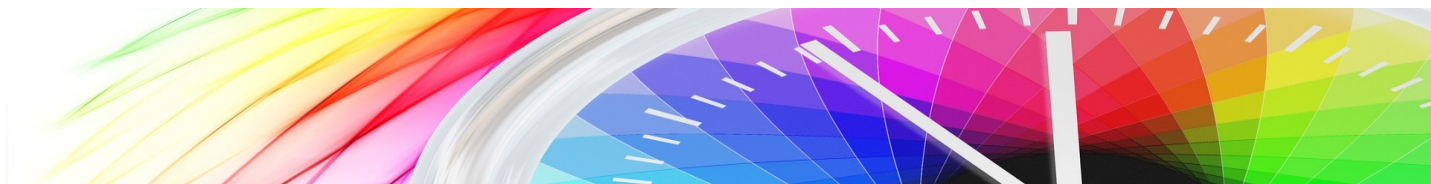
Evoluția efectivelor de animale în anul 2010 , conform recensământului agricol

bovine	porcine	ovine	caprine	cabaline	păsări	albine
256	2350	7576	1115	520	30559	75

Vânatul nu este o activitate răspândită în comună. Există câțiva membri ai asociației de profil, care vânează mai ales iepuri, prepelițe, potârniche, mai rar mistreți sau vulpi.

În privința **pesceuitului**, acesta se poate practica în Balta Vadu Bercii. Speciile cele mai întâlnite, în prezent, sunt crapul și carasul. În zona se poate amenaja pescărie și păstrăvărie.

Protecția mediului

Fiind așezări rurale, mediul geografic al acestora este, în general, curat și sănătos. Cu toate acestea, există momente și spații în care lucrurile, din acest punct de vedere, sunt ceva mai nuanțate. Rețeaua de alimentare cu apă are o lungime de 22 km pe teritoriul satului Sărata și parțial pe teritoriul satului Călărași.

Preluarea apelor uzate menajere nu se realizează în sistem centralizat. În prezent lucrările de canalizare și stație epurare, gospodărie apă cu 2 bazine sunt cuprinse în **Masterplanul Județului Dolj**.

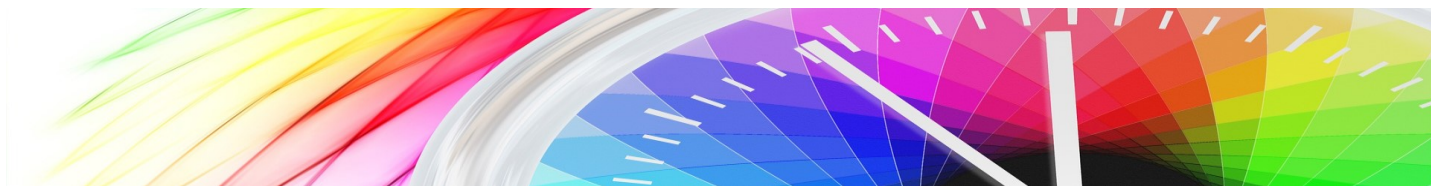
O problemă deosebită, este aceea a depozitării gunoaielor. Dacă în trecut, acestea erau transportate aproape exclusiv pe terenurile cetățenilor, fiind biodegradabile, în prezent există numeroase produse aruncate împreună cu gunoiul de grajd, cum ar fi: bucăți de cauciuc, sticlă, textile, plastic. Acestea ocupă mormane întregi în zonele de locuințe și constituie factori de agresivitate asupra localității, fiind neconforme. Pentru locuitorii din aceste zone și pentru trecători, emanațiile urât mirositoare și chiar pericolele de răspândire a unor infecții, reprezintă probleme deosebite.

O altă sursă de poluare o reprezintă praful care, în perioadele mai secetoase, în deosebi vara, la trecerea vehiculelor este transportat în gospodăriile localnicilor, chiar în case, reprezentând un element resimțit cu multă acuitate. Tot vara, mai rar, fumul produs de arderea miriștilor este adus de vânt până în sat, constituind un element de disconfort pentru cetățeni. Majoritatea acestor forme de poluare sunt produse de localnici, care își pot revizui comportamentul prin mijloace specifice de educație, control, amenzi. Problema prafului, împreună cu a noroiului, produs în perioadele ploioase sau de topire a zăpezilor, poate fi rezolvată prin modernizarea drumurilor.

Stație de apă

Infrastructura de transport

Transporturile în zonă sunt diversificate:

- ❖ **Transporturile rutiere**, realizate pe DN 54A, ce străbate axial comuna, au luat avânt, atât în traficul de călători cât și cel de mărfuri. Starea drumurilor publice situate pe teritoriul comunei este degradată.
- ❖ **Transportul curentului electric** se realizează pe linii de înaltă tensiune și de joasă tensiune, care se îndreaptă spre consumatorii din comună. Rețeaua de joasă tensiune a fost reabilitată, în cea mai mare parte, prin înlocuirea stâlpilor de lemn cu alții din beton, schimbarea cablurilor de transport al curentului electric, montarea de instalații antifurt și de protecție la oscilațiile preamari de tensiune.
- ❖ **Telecomunicațiile** sunt reprezentate, în primul rând, de centrala de telefonie fixă, împreună cu rețeaua aeriană și subterană de cablu cu fibră optică, oferind servicii și pentru rețeaua de Internet.

În comună mai există două oficii poștale, care furnizează diverse servicii cetățenilor.

- ❖ **Turismul** este o componentă economică cu mari valențe pentru viitor, inclusiv pentru o comună din zona de câmpie, care, în aparență, are un potențial redus. În prezent se practică o formă rudimentară de turism, legată de pescuit și vânatoare, manifestări ocazionate de festivaluri sau sărbători locale, ori alte ocazii în care fiii comunei revin pentru a-și petrece timpul împreună cu familia, mai ales când aceasta capătă un caracter de masă (în unele week-end-uri, în timpul concediilor de vară, la Paști sau Crăciun sau Anul Nou).

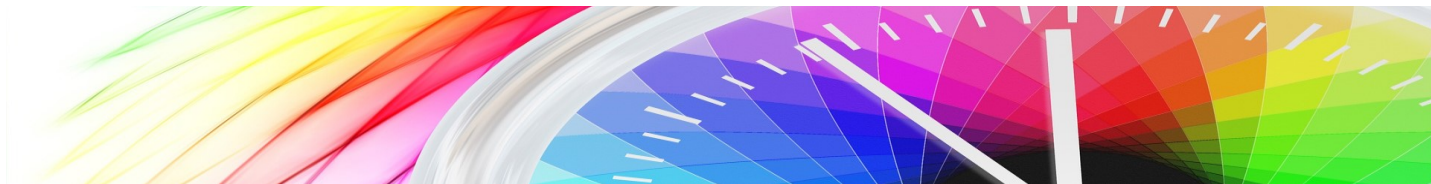
- ❖ **Repere culturale și etnografice**

Ca în multe alte zone rurale, și aici se păstrează, vii sau latente, o serie de tradiții, obiceiuri și alte forme ancestrale ale culturii și civilizației poporului nostru, reflectate în modul de viață, limbaj, atitudini, port popular.

Deși presiunea progresului este evidentă și în lumea satului ultimului secol, totuși, acesta mai conservă mentalități, practici, obiceiuri și tradiții de mult apuse în mediul urban, fapt ușor sesizabil și în comuna Călărași.

O serie de practici, precum confecționarea velințelor, scoarțelor, covoarelor, la războiul manual de țesut, se mai păstrează încă, precum și diverse obiecte de îmbrăcăminte din lână sau din piele (flanele, ciorapi, fuste, pieptare, cojoace sau căciuli). Au dispărut,

însă, cele din in și cânepă (cu unele excepții, ale obiectelor din portul popular, păstrate cu grijă de multe familii). Încă se mai prepară pâinea în modul tradițional, singura schimbare fiind înlocuirea țestului prin cuptorul cu vatră. La fel, în paralel cu gătitul pe aragazuri, se întrebuintează și cel tradițional, cu vatră.

❖ Obiceiuri de pestean

Cele mai bogate obiceiuri legate de viața socială sunt cele legate de perioada de iarnă, când oamenii sunt mai liberi. Sărbătorile de iarnă încep de la 24 decembrie cu ajunul Crăciunului, se continuă cu Anul Nou și se termină după Bobotează, pe 7 ianuarie. În aceste zile pe la casele oamenilor merg cete de colindători, formate din copii sau flăcăi, care le urează pentru noul an. De obicei, cu colindul se merge în ajunul și dimineața Crăciunului, în noaptea de Sf. Ștefan, în noaptea de Anul Nou (Sf. Vasile) și în noaptea de Sf. Ion.

Săptămâna dinaintea Crăciunului preoții merg din casă în casă cu Crăciunul. În cele trei zile ale Crăciunului, se obișnuiește ca flăcăii să joace pe la casele oamenilor, sub formă de teatru popular, pe lăncu Jianu și Steaua.

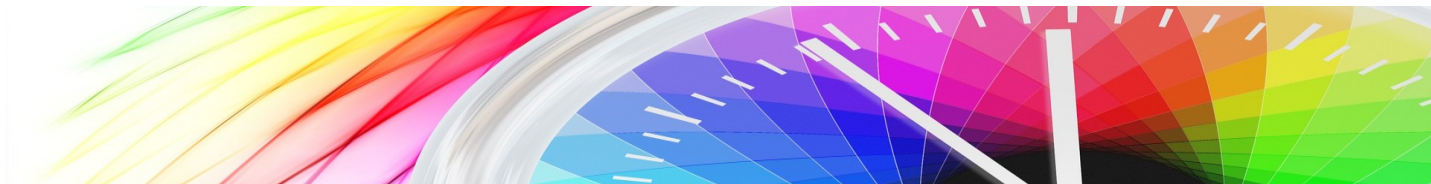
Faptele de vitejie ale haiducului oltean au rămas vii în mintea oamenilor din această comună. În amintirea lui se organizează asemenea scene de teatru popular. Flăcăii se îmbracă în costume populare cu pieptare frumos împodobite, reprezentând pe lăncu Jianu și haiducii, iar unul este îmbrăcat în preot, și altul în jandarm. Toți sunt călări și poartă câte o armă din lemn. În cele ce spun, ei caută să redea scene din faptele haiducului. Steaua are un caracter religios, legat de împrejurările nașterii lui Hristos. Copiii se deghizau în Irod, ciobani, magi și alte personaje, care reprezentau apariția Mântuitorului pe pământ. În preziua Anului Nou, copiii merg cu sorcova.

Anul Nou se sărbătorește chiar și acum trei zile. Copiii mici până la șase ani sunt duși la moașă pentru a fidați la grindă. Pe o masă mică, se așează un fier, iar copilul pe cap cu un colac, special făcut pentru această ocazie, în care se înfig monede și pe care se pune cadoul pentru copil, apoi acesta este ridicat de trei ori, în semn să crească mare, sănătos și puternic.

În aceste zile, tinerii merg cu Plugușorul pe la casele oamenilor. În general, Plugușorul este un obicei agrar, în care urarea în versuri cuprinde desfășurarea muncilor agricole, începând cu aratul și semănatul și încheind cu prepararea pâinii. Colindătorii, îmbrăcați în costume populare, aduc cu ei un plug, tras de boi împodobiți cu panglici. La sfârșitul urării, ei trag o brazdă de plug, ca semn al rodniciei pământului în anul viitor.

Între Anul Nou și Bobotează, preoții umblă prin sat cu botezul. În ziua de Bobotează, lumea merge la biserică cu vase pline cu apă pentru a fi citite de preot. Acasă pun din această apă

Într-osticluță, pe care de obicei o agață subicoană, fiind schimbată abia anul viitor.

Adouazi, la Sf. Ion, flăcăii merg cu „Iordanul” din casă în casă și botează cu busuiocul gazdele. Tot acum părinții își pun copiii să boteze păsările și animalele pentru ca acestea să nu se îmbolnăvească.

Sărbătorile de primăvară și de vară sunt prilejuri de manifestare colectivă de a trăi, de întâmpinare a naturii ce învie. Ele sunt legate în general de sărbătorile religioase (de Sf. Toader, Joimari).

În vinerea Paștelui se vopsesc ouăle, o frumusețe deosebită prezentând ouăle „încondeiete”, adică cele pictate cu diferite figuri.

De Sf. Gheorghe se pun ramuri de salcie la porți, iar fetele și băieții se dau în scârcium (scrânciob). Vara, când este secetă, se joacă paparudele ca să plouă, și tot vara de o deosebită importanță este sărbătoarea Sf. Ilie.

❖ **Obiceiuri legate de ciclurile vieții**

Și la români, la fel ca și la alte popoare, **nașterea** reprezintă un sentiment de bucurie față de venirea pe lume a noului născut. De fapt, una din dorințele cele mai mari ale unei familii este de a avea copii.

În perioada cât femeia este însărcinată, conform tradiției, era supusă unor interdicții, în credința că astfel nuse va putea pricinui vreun rău copilului (dacă fura fructe, copilul se năștea cu semnul fructului furat).

Cea care îndeplinește toate practicile rituale legate de naștere era moașa. Ea asista la naștere, lega și tăia buricul, lua copilul, îl ridica în sus și se ducea la ușă sau la fereastră pentru a-l arăta tatălui (obicei ce în condițiile dezvoltării instituțiilor sanitare a dispărut), apoi făcea molivda- „apasfințită”, citită de preot, după care chema lumea la ponedă¹.

La sfârșitul celor trei zile de îngrijire, moașa pregătea „masa ursitorilor” acest obicei având ca drept scop cunoașterea viitorului copilului și a-l influența în bine. În perioada de până la botez, cine venea să vadă copilul, îi puneau bani pe ochi, pentru ca acesta să aibă noroc de bani în viață. La botez copilul era dus de moașa și nașă la biserică, unde era botezat într-un cazan cu apă citită de preot. După aceasta, acasă se strângea masa, după care mesenii dau un dar pentru copil. Lavă stăde unan, dacă este băiat, se face „tăierea moțului” (prima tunsoare), ocazii de noi petreceri.

Căsătoria este unul dintre momentele de căpetenie din viața omului. În trecut tinerii se cunoșteau în principal la horă, nunți, șezători sau clăci. Astăzi, sunt alte ocazii ca tinerii să se cunoască.

Nunta este însoțită de o serie de obiceiuri binecunoscute: învoalarea miresei, confecționarea bradului și ritualul apei, cu rezonanțe în timpuri străvechi. Ea este pregătită cu ceva timp înainte. Chiar și în ziua de azi, cumnatul sau fratele de mână cheamă cu plosca oamenii din sat și, ceva mai modern, cu invitații. Nu cu mult timp în urmă, nunta începea de sâmbătă și se încheia luna târziu și de obicei, se ținea în curtea socrului mare. Astăzi, posibil pentru a economisi timp și bani, nunta se ține în Căminul cultural, și doar o zi. Oricum, chiar dacă s-a redus ca timp, nu înseamnă că în mediul rural au dispărut ritualurile amintite mai sus. Practic, este o îmbinare dintre tradiție și modernitate.

La **ceremonialul funerar** participă de obicei un număr mare de oameni, care prin prezența lor sunt alături și iau parte la durerea familiei.

Obiceiurile străvechi legate de înmormântare s-au menținut într-o măsură mai mare decât altele. Cu ocazia înmormântării, se respectă și astăzi, cu mare strictețe, obiceiurile legate de aprinderea lumânării, îmbăierea celui decedat, păzirea sa, tămâierea, legarea picioarelor, recuzita, împărțirea pomneților (colăceilor) la copii, aruncarea banilor la copii în timpul transportului către cimitir, opririle, masa închinată memoriei acestuia, urmată de pomana în numele mortului, în haine și alte obiecte. Un ritual mai aparte se face aceluia care a decedat fără a fi fost căsătorit, la înmormântarea sa organizându-i-se și un ritual de nuntă.

❖ Obiceiuri zonale

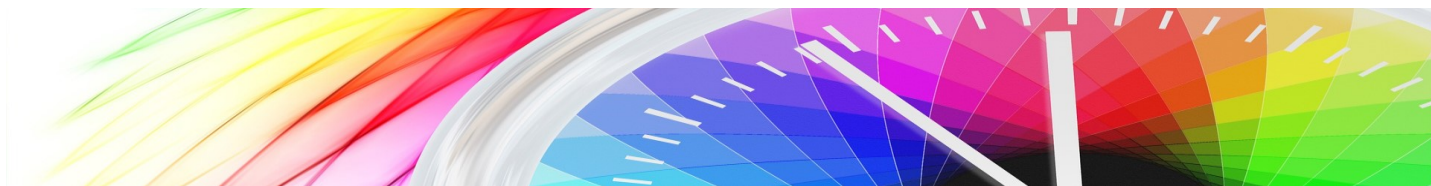
Ropotinul țestelor

Țestul este un cuptor mobil, cu un diametru de circa 50 de cm și o înălțime de 35 de cm. Partea interioară, de deasupra vetrei, este scobită și are 15 cm. Aici se pune aluatul, care se coace uniform. În a treia zi de marți după Paști este «Ropotinul țestelor», ziua când femeile confecționează aceste cuptoare mobile. Este o sărbătoare a femeilor, o sărbătoare cu caracter inițiativ, iar tradiția spune că în această zi femeia avea voie să-și bată bărbatul, dar l-a bătut atât de tare, încât Dumnezeu i-a luat acest drept.

Horele de Paște sunt evenimente culturale care se petrec în fiecare an cu ocazia sărbătorilor pascale, prin care locuitorii își exprimă bucuria reînvierii divinității, a naturii și a vieții în general.

„**Paparudele**” este denumirea unui dans arhaic desfășurat după un anumit ritual, în anii secetoși, cu convingerea că astfel se vor atrage norii și se va declanșa ploaia salvatoare. Dansatorii își murdăresc fața, se îmbracă cât mai urat și zdrențăros urmărind astfel alungarea arșiței.

1 februarie - **Trifonul Viilor** - constă într-o slujbă pentru ca viile să dea rod. 9 martie - ziua celor 40 de mucenici .

Păzitul Fântânilor și **lordănitul** fac parte din categoria obiceiurilor de peste an, cu dată fixă, Păzitul Fântânilor și lordănitul se practicau și se mai practică în satele din sudul Doljului, în noaptea de Bobotează spre Sfântul Ioan (6-7 ianuarie).

În searazile de **Bobotează**, flăcăii de pe uliță împodobeau cele două fântâni cu frunze, pănuși de porumb sau stuf. Aduceau paie, stuf, lemne pentru foc, dar și frigări pentru petrecerea din timpul nopții.

Încuratul Cailor este un alt obicei are loc în prima sâmbătă după lăsatul Secului este "Încuratul Cailor". Gospodarii satului se adună într-un loc anume la marginea satului, unde sunt prezentați caii cei mai frumoși, având loc o întrecere de călărie. Acest obicei marchează începutul la lucrările câmpului de către săteni.

❖ **Locuința tradițională**

Până la 1918, tipul de locuință predominant a fost bordeiul (din 489 locuințe existente, 268 erau bordeie, 78 din cărămidă, restul din paiantă). Bordeiul era o casă semi- îngropată, acoperit cu iarbă și coceni. La intrare, avea o tindă sau gârlici, apoi vatra sau bucătăria, din care se intra în cele două odăi, una la stânga și alta la dreapta, iar în fundul vetrei, era celarul, unde se țineau : putina cu varză, butoaiele cu vin, vasele cu unt, brânză și alte alimente. Grâul se păstra în gropi arse situate în fața bordeiului, iar porumbul, în pătule, confecționate din răchită. Oboarele (curțile) erau împrejmuite cu șire de paie și glugi de coceni, uneori grămezi de bălegar, tor (bălegar de vită, amestecat cu paie și uscat, folosit drept combustibil), ori mărcini. După reforma agrară din 1864, curțile sunt delimitate, spre ulițe, cu șanțuri, apoi garduri de nuiete și uluci de stejar ori salcâm. În perioada interbelică, devin predominante casele de paiantă, dar se înmulțesc și cele de cărămidă, construite de meșteri sârbi, cu ziduri groase, cu pivnițe mari, boltite, care și astăzi își păstrează rezistența nealterată. Ca anexe, obligatorii erau: coșarea, semi-îngropată, unde erau spații pentru vite și pentru cămară de alimente, iar deasupra acesteia se afla magazia de grâu, pătulul de porumb și șofrul (șopronul), unde se țineau carul și căruța, precum și alte unelte (plugul, grapa, ralița), prevăzută în partea superioară cu un păier,

unde se depozita fânul. În acest spațiu erau și celelalte adăposturi pentru animale (cotețe pentru păsări, cocină, etc.).

❖ **Portul popular**

În comuna Călărași, bărbații purtau cămăși lungi, cu râuri pe poale, cu flori cusute la guler și pe piept (cele de sărbătoare), un brâu numit cicic, cu bete colorate, precum și izmene largi vara, și nădragi din aba, cusuți cu găitane (cei de sărbătoare). Se adăuga pieptarul înfundat, încheiat la subsuoară, sau ca o vestă, iarna zăbun și cojoc din piei de oaie, cusut cu găitane sub formă de vipușcă, ori strâmtane (cojocel), cei tineri. Ciobanii purtau cojoace lungi, cu lâna în față.

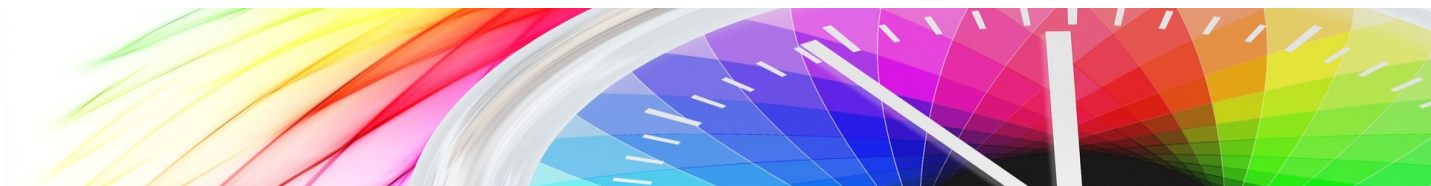
Pe vreme ploioasă, se îmbrăcau în ipingea, o pelerină din dimie neagră lucrată în casă, fără cusături. Pe cap aveau pălărie de târg sau de paie (vara), căciulă de miel negru, de formă conică (nu se umbla cu capul descoperit, decât în semn de doliu). În picioare purtau opinci de piele cu ciorapi de lână (iarna), desculți vara.

Costume populare din zonă

Femeile aveau pe cap basmale („cârpe”) albe, cusute cu dantele, numite concii, legate peste cap și într-o parte, iar pe dedesubt, fes roșu, iar la sărbători, marame din borangic. Bluza de pe corp era din pânză, cusută cu diverse modele, iar fusta era lungă, din in sau borangic. În

zilele de sărbătoare, își puneau iile și zăvelcile (numite boscele, purtate una în față și alta în spate, de formă dreptunghiulară), împodobite cu diverse modele, numite „fluturi”. În locul paltonului de astăzi, era folosită scurteica din catifea, îmblănită cu piei de miel, gulerul fiind adeseori din blană de vulpe, iar iarna purtau cojoace cu găitane, îngustate spre șolduri, apoi lărgite spre bază. Principalele obiecte de podoabă erau toartele din urechi (numite marmudele) și salbele de la gât, cu 3-4 galbeni mari, care se coseau pe un guler, acoperit cu râuri. Mărimea salbei determina poziția femeii în societate.

❖ Ansamblul folcloric “Bordeiașul”

Ansamblul comunei Călărași participă de fiecare dată la manifestările organizate de către comunitate, la festivalurile locale și răspunde invitațiilor din țară și de peste hotare. Ansamblul participă la manifestările anuale organizate de comunitatea din Bechet, respectiv Parada Portului Popular, tradiționala plimbare cu bacul pe Dunăre, alături de artiști consacrați, dar și cele mai în vogă ansambluri de muzică populară, precum:

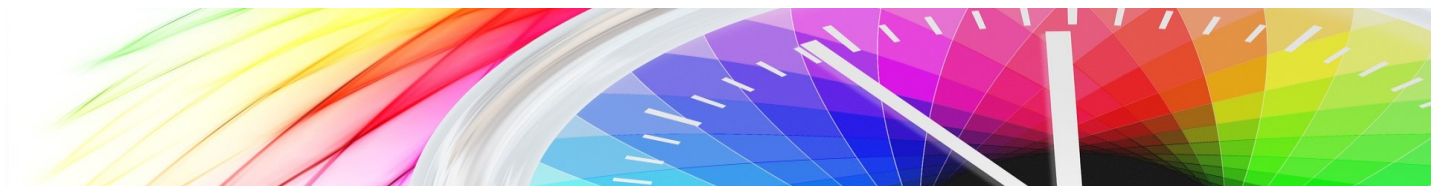
Ansamblul Folcloric “Ion Șerban” al Căminului Cultural Ișalnița, Ansamblul Folcloric “Crușovenii” al Comunei Brastavățu-Olt, Ansamblul Folcloric “Alunelul” al Căminului Cultural Ostroveni - Dolj, Ansamblul Folcloric “Bordeiașul” al Primăriei Orașului Bechet.

❖ Echipa de fotbal „VICTORIA CĂLĂRAȘI”

Echipa de fotbal Victoria Călărași este o Asociație Sportivă ce activează în Liga V-a (D1), seria a III-

a, în cadrul Asociației Județene de Fotbal Dolj.

❖ **Evenimente locale:**

- Ziua comunei Călărași de Ziua Sfinților Împărați Constantin și Elena - 21 mai
- Ziua veteranilor de război și a văduvelor veteranilor de război.

❖ **Gastronomie oltenească**

1. Mâncare de praz

Ingrediente:

- 2 - 3 fire de praz
- 2 cepe
- 3 roșii
- 200 gr. orez
- 100 ml. ulei.

Se toacă ceapa și se pune la călit. Când este gata, se adaugă prazul tăiat rondele, se înăbușă și el câteva minute, apoi se pun roșiile tocate mărunt. Se mai lasă câteva minute apoi se pune apă, cât să le cuprindă bine, adăugându-se și un praf de sare. Se lasă să fiarbă până se înmoaie legumele, apoi se pune orezul spălat. Se lasă să fiarbă până se umflă orezul, apoi se pune verdeța. Se consumă cald sau rece, cu mămăligă de asemenea caldă sau rece, dar și cu pâine.

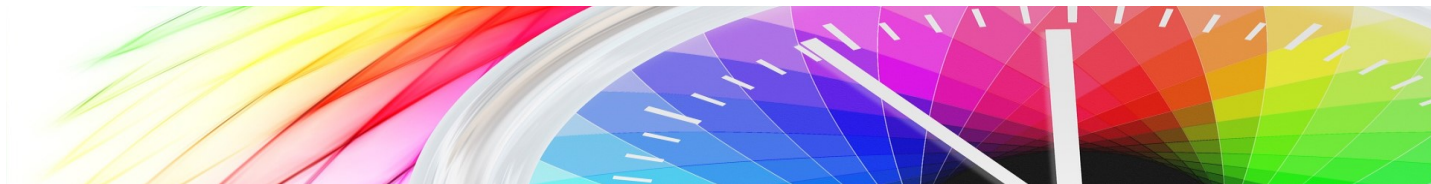
2. Raci la cuptor

Ingrediente:

- 10 cepe
- 20 ardei (raci)
- 2 căni făină
- 2 pahare ulei
- pastă tomate
- cimbru, morcovi
- 2 căni orez
- 2 căni apă.

Se pregătesc ardeii de raci (se taie cotoarele, se scot semințele și se pun în apă caldă.) Se toacă

ceapa mărunț, se călește, se adaugă o lingură de pastă de tomate, sare, și făină se toarnă apa în clocot, se amestecă bine și după ce se răcește se umplu ardeii. După aceea ardeii se spală, se opăresc și se umplu cu amestecul de mai sus, se pun într-o tavă de pământ, pe un pat din următoarea compoziție: ceapă călită tocată mărunț, peste care s-a pus o ceașcă de orez și două cești de apă. Se bagă tava la cuptor sau sub „țăst“ aproximativ 30 de minute, după care se scoate și se ornează cu pătrunjel verde. Se servesc calzi sau reci.

3. Zacusca

Ingrediente:

- 250 ml. oțet
- 300 gr. zahăr
- 5 linguri desare
- 2 litri apă
- 3 kg. gogoșar tăiat în patru
- 3 kg. vinete curățate de coajă și tăiate rondele.

Vinetele și ardeiul se opăresc în compoziția de mai sus și se scot pe un prosop, se lasă până a doua zi, se dau prin mașina de tocat. Se pune puțin ulei într-o cratiță, se pun vinetele și ardeiul tocat și se mestecă pe foc într-un singur sens, timp în care se adaugă din cinci în cinci minute 1 litru de ulei. Se servește rece pe timpul iernii.

4. Saramura de găină

Ingrediente:

- carne de găină
- usturoi
- bulion
- sare, apă.

Se fierb bucățile de carne de găină, iar apoi se prăjesc în ulei. Separat se călește un pic de bulion în ulei, iar mai apoi se adaugă apă și se fierbe în clocot. Se adaugă bucățile prăjite în această apă, adăugându-se după gust „mujdei“ de usturoi și sare. Se servește caldă cu mămăliguță.

5. Ciorba de roșii

Ceapă, ardei, morcov, călite în ulei. Se pun apoi roșiile tăiate felii mari, o creangă de mărari și se călește în continuare. Se pune apoi apă, sare după gust, și se fierbe în oală de pământ, la foc mic din coceni de boabe. Când totul este fiert, se acrește ciorba cu corcodușe verzi, se pune verdeață multă și doi – trei ardei iuți copti, sau ne iuți. Se servește cu azimă caldă, din strachină de pământ, cu ardeiul iute copt și cu o ceașcă de țuică.

6. Pâine de țest

Frământată obișnuit, dospită, apoi frământată din nou, odihnită pe cârpător și împinsă în „țăstul” ars, răspândea o aromă de-ți gădila nările. Uneori, se foloseau turte de mălai în loc de drojdie, astfel, pâinea rămânea proaspătă mult mai mult timp. Ca să fie mai „boierească”, mai ales la zile mari, pâinea se ungea cu ou, se înțepa cu furculița, se însemna cu floarea pâinii.

Turtele de mălai se preparau amestecând cu mălai drojdia strânsă de la puțină în care fierbeau prunele, corcodușele pentru țuică, apoi se uscau la soare, acoperite, mai multe zile la rând. Se păstrau în săculeți de pânză.

7. Fasole bătută

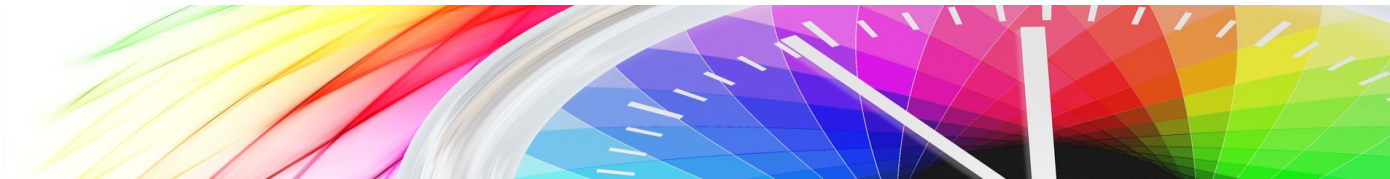

Se alege fasolea, se spală în mai multe ape, se pune la foc, până dă în fiert. Se aruncă prima apă. Se umple din nou cu apă și se pune la foc cu ceapă tocată mărunt și în cantitate mai mare.

Când a fiert bine și s-a uscat o parte din boabe, se adaugă prăjeala compusă din:

- ulei sau untură

- ceapă,
- foi de dafin,
- 4 - 5 căței de usturoi,
- bulion dulce,
- pătrunjel tocat.

Se servește caldă, sau chiar rece.

8. Ciorba de praz

Se pun trei litri de apă într-o oală de pământ și se pune la fiert la foc de paie. Separat se taie prazul în rondele potrivite iar după ce apa a dat în clocot se introduce și prazul tăiat, se lasă la fiert adăugându-se din când în când zeamă de varză după gust. După ce a fiert, se servește caldă sau rece cumămăliguță și ardei iute dintrachină de pământ.

9. Ciorba de păstăi de ardei

Se culege ardeiul, se înșiră pe o ață și se lasă la uscat, după care se ia ardeiul uscat, se curăță de cotor și de semințe, apoi se spală iar la vârful ardeiului se face o tăietură mică, pentru a se putea introduce conținutul.

Se toacă ceapa și se căleşte la foc, se amestecă cu făină și puțină apă, și se formează o cocă pe care o introducem în tecile de ardei. Se pune o oală la foc, se pune zeamă de varză combinată cu apa să nu iasă acră, se mai adaugă o ceapă tocată mărunt și se fierbe, și apoi se introduce în oală tecile de ardei umplute și se fierb până când se umflă compoziția din teci.

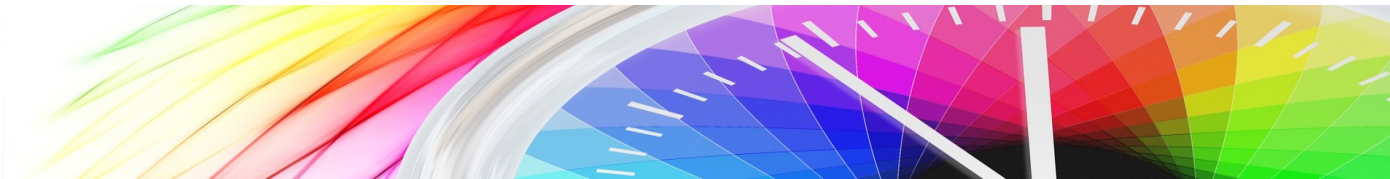
❖ Personalități ale comunei Călărași

- economistul **Mișu Negrițoiu** (născut pe 26 mai 1950)

Este un economist român, fost ministru de stat pentru coordonare, strategie și reformă (1992-1993) și actualul președinte al grupului financiar ING România. Mișu Negrițoiu a fost eputat în legislatura 1996-2000.

- cântărețul **Gil Dobrică** (născut pe 14 februarie 1946, Călărași - Dolj ; decedat 17 aprilie 2007, Craiova)

A fost un solist vocal de muzică pop-rock, soul și rhythm and blues din România.

A avut în repertoriu melodii proprii și preluări după piese celebre semnate Ray Charles (al cărui fan declarat a fost) și alți artiști de gen, printre care John Denver, a cărui piesă intitulată "Country roads" ("Drumuri de țară" - modificată în "Hai acasă") a devenit cea mai cunoscută melodie din cariera lui Gil Dobrică.

A debutat în 1963, la Casa de cultură a Sindicatelor din Craiova. Activează în diferite trupe: 13 Carate, iar din 1967 cu formația Dacii. Primul pas important pentru Dobrică în București a fost când s-a angajat la barul Atlantic, la Athéné Palace, la Continental. Fiecare bar avea balet, orchestră, se cânta în engleză, pe viu, fără instrumente electronice. Tot în 1970 colaborează cu grupul Sfinx, iar doi ani mai târziu cu Roșu și Negru. Apare în spectacole de muzică și poezie, la Teatrul Municipal „Lucia Sturza- Bulandra” (alături de Florian Pittiș, Ion Caramitru ș.a.).

- interpretă de muzică populară **Ionela Prodan** (născută pe 6 octombrie 1947)

Este o cantareata de muzica populara din zona Olteniei, care a interpretat cântece și în duet cu Ion Dolănescu. Președintele României Ion Iliescu i-a conferit artistei Ionela Prodan la 29 noiembrie 2002 *Crucea națională Serviciul Credincios clasa a III-a*, „pentru crearea și transmiterea cu talent și dăruire a unor opere literare semnificative pentru civilizația românească și universală”.

STRENGTHS
-PUNCTE TARI-

- *Distribuție relativ echilibrată pe sexe a populației comunei
- *Omogenitate relativă a populației în ceea ce privește componența etnică.
- *Nu există diferențe majore în tendințele ocupaționale pentru bărbați și femei
- *Lipsa disparităților în privința accesului la educație între femei și bărbați

-PUNCTE SLABE-

- *Descreștere naturală a populației
- *Scăderea continuă a natalității, dublată de exodul populației tinere spre diverse orașe din zonă sau mai depărtate
- *Insuficiența corelării a ofertei profesionale cu piața muncii
- *Orientare și consiliere profesională/ vocațională ineficientă
- *Populație școlară în scădere
- *Pondere relativ ridicată a populației ocupate în agricultură și o rentabilitate scăzută a activităților agricole datorată fărâmișării terenurilor, unităților productive mici, mecanizării reduse
- *Pondere ridicată a populației ocupate în agricultura de subsistență
- *Slaba inserție pe piața muncii a populației tinere din mediul rural
- *Insuficiența serviciilor sociale primare la nivelul comunei
- *Nivel scăzut de educație și formare profesională al populației ocupate în agricultură

S.W.O.T.

STRUCTURA SOCIO-DEMOGRAFICA A COMUNEI CALARASI

OPPORTUNITIES
-OPORTUNITATI-

- *Dezvoltarea sectorului serviciilor în mediul rural ca urmare a finanțării europene nerambursabile va oferi oportunități pentru crearea de noi locuri de muncă.
- *Fonduri relativ mari alocate de către UE pentru dezvoltarea resurselor umane și serviciilor sociale
- *Fonduri alocate de UE pentru corelarea ofertei de învățământ cu piața muncii

THREATS
-AMENINTARI-

- *Migrarea masivă a tineretului, atât pentru școlarizare/specializare, cât și a populației tinere active
- *Migrarea populației active ocupate, înalt calificată către alte țări cu potențial;
- *Creșterea decalajului educațional între mediul urban și cel rural
- *Subevaluarea forței de muncă autohtone pe piața europeană a muncii

STRENGTHS
-PUNCTE TARI-

- *Zonă cu potențial agricol semnificativ
- *Condiții climatice optime pentru practicarea agriculturii, în special a viticulturii și a culturii pepenilor verzi
- *Solurile nisipoase, cu grad ridicat de timpurietate,
- *Conectivitate rutiera bună - imediata apropiere a DN 54A
- *Distanță relativ redusă față de aeroportul Craiova (70 km)
- *Costuri scăzute pentru terenurile agricole
- *Utilizarea fondurilor europene pentru dezvoltarea exploatațiilor agricole și legumiculturii

WEAKNESSES
-PUNCTE SLABE-

- *Infrastructura slab dezvoltată în comuna în comparație cu zonele învecinate
- *Rețea hidrografică foarte săracă
- *Rentabilitate scăzută a agriculturii datorită fărâmițării terenurilor, unităților productive mici, mecanizării reduse
- *Forța de muncă îmbătrânită
- *Insuficienta irigare a terenurilor agricole
- *Sărăcia - un obstacol în calea investițiilor pentru diversificarea economiei rurale
- *Promovare insuficientă a produselor alimentare și nealimentare tradiționale din zonele rurale (inclusiv produse de artizanat confecționate manual, produse specifice zonei montane)
- *Lipsa sistemelor de colectare a produselor agricole, a piețelor de „gros”
- *Oportunități reduse de angajare în alte sectoare decât agricultura

S.W.O.T.

ASEZAREA COMUNEI CALARASI

OPPORTUNITIES
-OPORTUNITATI-

- *Oportunități de finanțare pentru îmbunătățirea infrastructurii de bază și mecanizării agriculturii (România va beneficia de fonduri structurale consistente pentru agricultură în 2021-2027)
- *Asocierea între fermieri pentru a împărți costurile de producție și a crește profitabilitatea în agricultură
- *Posibilitatea de a realiza produse ecologice
- *Posibilitatea prelucrării produselor agricole și ambalării

THREATS
-AMENINTARI-

- *Migrarea populației tinere către zonele urbane
- *Creșterea competiției pentru produsele agricole, în zona europeană poate defavoriza unele sectoare tradiționale, în prezent competitive la export
- *Fenomenul de globalizare -din perspectiva competiției cu agenți economici mai puternici

STRENGTHS
-PUNCTE TARI-

- *Densitate bună a drumurilor locale și distribuție echilibrată
- *Existența infrastructurii de sănătate – cabinete medicale individuale
- *Liceu profil agricol cu ateliere și laboratoare proprii
- *Școală postliceală profil sanitar

WEAKNESSES
-PUNCTE SLABE-

- *Infrastructura de transport insuficient dezvoltată
- *Infrastructura de utilități și mediu slab dezvoltată (managementul deșeurilor, gaze)
- *Rețea de sprijinire a afacerilor în mediul rural insuficient dezvoltată
- *Calitate scăzută a infrastructurii de sănătate, lipsa dotării cu aparatură medicală
- *Producerea de energie din resurse regenerabile (solară, eoliană, biomasă și cogenerare)

S.W.O.T.

INFRASTRUCTURA

OPPORTUNITIES
-OPORTUNITATI-

- *Modernizarea rețelei de transport rutier prin atragerea fondurilor europene în perioada 2021- 2027 vor duce la intensificarea schimburilor și la creșterea capacității de atragere a investițiilor străine în unități productive
- *Infintarea unei rețele inteligente de distribuție a gazelor naturale prin intermediul accesării de fonduri structurale
- *Dezvoltarea unui centru de procesare, manipulare, ambalare și distribuție a produselor agricole prin intermediul fondurilor structurale europene și fonduri naționale
- *Dezvoltarea unor zone turistice de agrement prin promovarea agroturismului prin accesarea de fonduri europene în cadrul PNDR 2021-2027

THREATS
-AMENINTARI-

- *Creșterea disparităților între zonele din mediul urban și mediul rural

STRENGTHS
-PUNCTE TARI-

- *Calitatea aerului
- *Creșterea interesului față de domeniul mediului
- *Existența unui important cadru natural nepoluat

WEAKNESSES
-PUNCTE SLABE-

- *Investiții insuficiente în facilități de tratare a apelor uzate și reciclarea deșeurilor solide
- *Interes scăzut față de separarea, colectarea și reutilizarea deșeurilor
- *Grad scăzut de educare a cetățenilor în probleme de mediu

S.W.O.T.

MEDIU

OPPORTUNITIES
-OPORTUNITATI-

- *Îmbunătățirea calității mediului
- *Accesarea în perioada 2021-2027 de fonduri structurale care contribuie la protecția mediului

THREATS
-AMENINTARI-

- *Degradarea continuă a ariilor protejate datorită exploatarea nerațională a resurselor și turismului necologic

STRENGTHS
-PUNCTE TARI-

- *Resurse naturale de agrement, de vânătoare și pescuit
- *Folclor și tradiții,
- *Gastronomie bazată pe produse naturale locale

WEAKNESSES
-PUNCTE SLABE-

- *Capacitatea limitată și standardul calitativ scăzut al infrastructurii turistice și de agrement,
- *Inexistența serviciilor de cazare
- *Număr redus de turiști străini care vizitează zona
- *Inexistența investițiilor de capital orientate spre turismul pentru populația cu venituri mici
- *Promovarea insuficientă
- *Infrastructura de acces către obiectivele turistice este slab dezvoltată
- *Insuficienta dezvoltare a infrastructurii de agrement

S.W.O.T.

TURISMUL

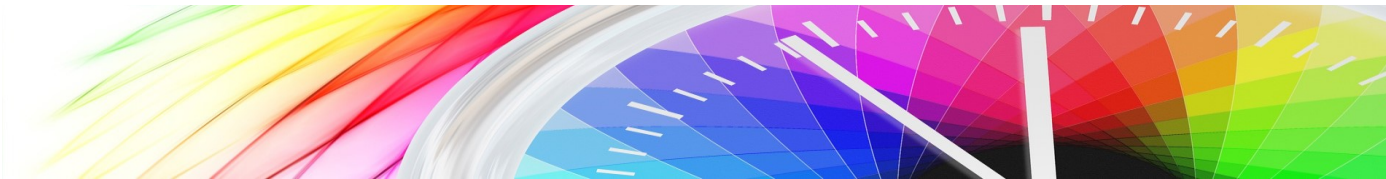
OPPORTUNITIES
-OPORTUNITATI-

- *Existența unui potențial turistic favorabil dezvoltării unui turism de agrement și agroturism
- *Existența unor elemente de imagine care pot deveni componente ale brand-ului comunei
- *Promovarea bunelor practici în agro- turism

THREATS
-AMENINTARI-

- *Degradarea patrimoniului arhitectural rural prin depopularea localităților și a comunităților rurale
- *Incapacitatea de promovare și dezvoltare a turismului rural

STRENGTHS -PUNCTE TARI-

- *Resurse naturale propice pentru o agricultură performantă;
- *Potențial ridicat pentru dezvoltarea culturilor de vită de vie și pepeni verzi
- *Potențial ridicat pentru dezvoltarea de activități zootehnice;
- *Costuri scăzute pentru terenurile agricole;
- *Folclor și tradiții, gastronomie bazată pe produse naturale locale
- *Potențial crescut pentru agroturism, turism de agrement

WEAKNESSES

-PUNCTE SLABE-

- *Productivitate scăzută a muncii în sectorul agricol
- *Infrastructura slab dezvoltată în mediul rural: infrastructura agricolă inadecvată: irigații, Dotare tehnică insuficientă
- *Reticență la înființarea grupurilor de producători
- *Inexistența centrelor de informare și monitorizare a evoluției culturilor
- *Pondere importantă a persoanelor vârstnice care lucrează în agricultură
- *Slaba diversificare a activităților în mediul rural, nivel scăzut al forței de muncă din mediul rural angajate în activități non - agricole
- *Fragmentarea proprietăților și menținerea exploatațiilor mici
- *Folosirea în exces a hibrizilor și a soiurilor neadecvate
- *Venituri scăzute ale producătorilor agricoli datorate lipsei sistemelor de colectare a produselor agricole, a piețelor de gros
- *Insuficiența capacități de stocare

S.W.O.T.

AGRICULTURA SI DEZVOLTARE RURALA

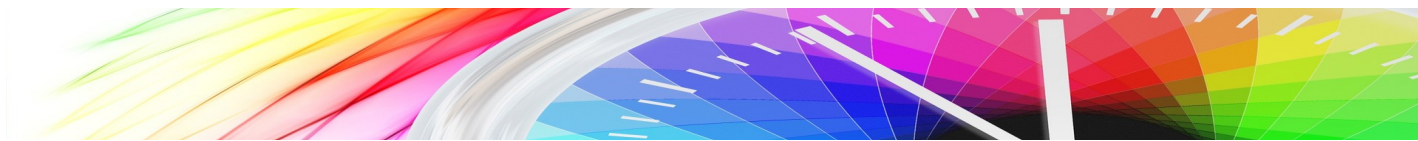
OPPORTUNITIES -OPORTUNITATI-

- *Investițiile în agricultură și practicarea agriculturii moderne, de mare productivitate
- *Existența unor finanțări europene importante pentru agricultură și dezvoltarea rurală prin PNDR 2021-2027
- *Creșterea valorii adăugate a produselor primare din agricultură prin procesare
- *Unități de procesare a produselor agricole;
- *Utilizarea surselor alternative de energie din produse agricole (biogaz, energie calorică)
- *Retehnologizarea, eficientizarea sistemelor de irigații,
- *Asocierea între fermieri pentru a împărți costurile de producție și a crește profitabilitatea în agricultură

THREATS -AMENINTARI-

- *Calitatea solului este grav afectată de deșeuri/reziduuri
- *Concurența produselor similare din UE
- *Lipsa de încredere a consumatorilor
- *Migrația forței de muncă de la sate
- *Reticența populației din mediul rural față de noile tehnologii

Concluzii: Aspecte cheie de management

Din analiza SWOT prezentată anterior, rezultă o serie de aspecte definitorii pentru managementul comunei, care țin atât de punctele tari, de punctele slabe, cât și de oportunitățile și pericolele de dezvoltare. Problematika acestor aspecte de management va conduce, în cadrul strategiei, la formularea politicilor, programelor și proiectelor de dezvoltare.

A) MANAGEMENTUL SI EXPLOATAREA POZITIEI GEOGRAFICE IN RAPORT CU ACCESUL LA RETEAUA EUROPEANA DE TRANSPORT

Localizată geografică în partea de sud a județului Dolj, comuna Călărași reprezintă un punct important de localizare și distribuție pentru activități economice de anvergură.

B) DEZVOLTAREA GRADULUI DE COMPETIVITATE AL ECONOMIEI LOCALE:

Poziția favorabilă și reputația sa agricolă constituie premisa ca localitatea să devină o destinație atractivă pentru investiții importante. Profilul acestor investiții va trebui să susțină reorientarea activităților economice către cunoaștere și inovare, către calificarea forței de muncă și un plus de valoare. Poziționarea localității pe piața regională ca locație pentru activitățile agricole existente conduce, pe termen lung, la creșterea competitivității economiei locale.

C) CRESTEREA NIVELULUI DE INFRASTRUCTURA DE UTILITATI SI SERVICII PUBLICE SI REDUCEREA DISPARITATILOR INTRE MEDIUL RURAL SI URBAN

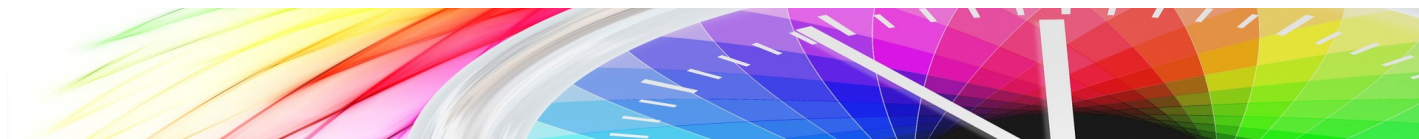
Problema echipării cu infrastructura de utilități și servicii publice apare tot mai pregnantă pe măsură ce se diversifică cererea populației și cresc standardele de calitate a serviciilor.

D) MANAGEMENTUL SI PROMOVAREA STILULUI AUTENTIC LOCAL SI ELEMENTELOR CULTURALE

Stilul autohton și aspectele culturale unice necesită o promovare intensă și un proces de branding intensiv pentru a concura pe plan regional cu alte obiective.

Repoziționarea economică a comunei pe piața județeană și regională înseamnă repoziționarea acesteia în competiția culturală. Valoarea adăugată a creșterii economice se regăsește în manifestarea unor noi personalități și unei noi imagini ce trebuie construite. Revitalizarea tradițiilor culturale împreună cu activități de recreere în spații publice și evenimente pot crea o nouă imagine.

E) MANAGEMENTUL SI EFICIENTIZAREA INVESTITIILOR PUBLICE

Problematica deosebit de complexă a coordonării activităților de investiții publice, a parteneriatelor, cu sectorul privat sau cu alte localități ale sistemului regional și răspunsul față de cetățenii comunei, reclamă întărirea capacității de management a primăriei Călărași

Viziunea comunei CĂLĂRAȘI pentru perioada de programare 2021 -2027

Mediul rural reprezintă principala sursă de valori naturale a României, garantul moștenirii culturale românești și un exemplu al coeziunii sociale. În acest mediu a fost păstrată cel mai bine identitatea națională și principiile tradiționale de viață în comuniune și respect față de natura înconjurătoare. În consecință, mediul rural românesc reprezintă o prioritate în conservarea echilibrului natural - antropocentric prin dezvoltarea durabilă bazată pe încurajarea practicării activităților tradiționale și ecologice.

Spațiul rural al comunei Călărași prezintă oportunități de dezvoltare în perspectiva orizontului de timp 2021-2027. Caracteristicile comunei Călărași, infrastructura, mediul de afaceri, mediul, demografia, ponderea investițiilor din ultimii ani au stat la baza fundamentării prezentei strategii de dezvoltare durabilă și echilibrată a comunei.

Totodată, în elaborarea prezentei strategii s-a ținut cont și de programele operaționale regionale, sectoriale și de dezvoltare rurală precum și îndatoririle României asumate prin acceptarea condițiilor impuse prin aderarea la Uniunea Europeană.

Viziunea comunei Călărași pentru perioada de programare 2021-2027 este aceea de a deveni un promotor al competitivității în agricultură, dar și al economiei prin dezvoltarea unui mediu de afaceri performant bazat pe resurse umane competente și promovarea dezvoltării durabile.

Comuna Călărași își poate valorifica potențialul de dezvoltare turistică în nișele turism de agrement și de aventură, inclusiv agro-turism, prin promovarea unor proiecte de investiții pentru valorificarea reliefului și a activelor disponibile din comună și din zonele

învecinate.

Comuna Călărași poate deveni membru al unor Clustere în domeniile agricultură și turism inițiate la nivelul Regiunii sud-vest Oltenia.

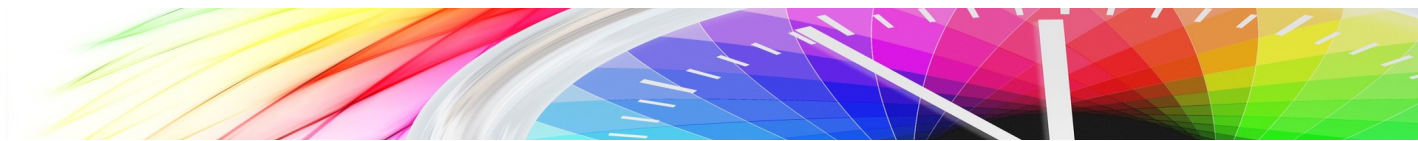
Strategia de dezvoltare a comunei Călărași are în vedere două mari componente:

- Atragerea de investiții din surse private și finanțări externe pe bază de proiecte;
- Valorificarea potențialului și resurselor locale în vederea dezvoltării echilibrate a vieții economico-sociale a comunei.

Obiectivul general al strategiei îl reprezintă valorificarea resurselor locale existente și identificarea de noi surse pentru realizarea unei dezvoltări durabile și echilibrate a comunei.

Obiective specifice in corelatie cu prioritatile de finanțare

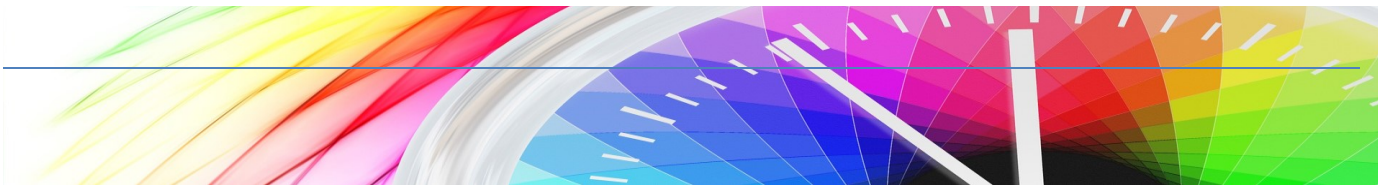

DOMENII MAJORE DE ACȚIUNE ÎN CADRUL STRATEGIEI DE DEZVOLTARE 2021-2027

- I • ÎMBUNĂTĂȚIREA REȚELEI DE DRUMURI LOCALE
- II • DEZVOLTAREA REȚELELOR DE UTILITĂȚI
- III • INVESTIȚII PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI
- IV • SPRIJINIREA INVESTITORILOR PRIN ACORDAREA DE FACILITĂȚI ȘI ÎNCURAJAREA PARTENERIATULUI PUBLIC-PRIVAT ȘI FORMELOR ASOCIATIVE
- V • DEZVOLTAREA SERVICIILOR PUBLICE ȘI EFICIENTIZAREA ACTIVITĂȚII ADMINISTRAȚIEI PUBLICE LOCALE DIN COMUNĂ PRIN DEZVOLTAREA TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI ȘI A COMUNICAȚIILOR
- VI • SPRIJINIREA DEZVOLTĂRII AGRICULTURII
- VII • ÎNCURAJAREA ACTIVITĂȚILOR TURISTICE ÎN ZONE CU POTENȚIAL DE DEZVOLTARE
- VIII • CREȘTEREA CALITĂȚII ȘI ACCESULUI LA SERVICII PUBLICE
- IX • ACCENTUAREA ROLULUI E-GUVERNĂRII
- X • CORELAREA POLITICILOR DE DEZVOLTARE LOCALA CU OBIECTIVELE STRATEGICE NATIONALE ȘI CU AXELE PRIORITARE DE DEZVOLTARE

DOMENII PRIORITARE ALE DEZVOLTĂRII LOCALE ÎN COMUNA CĂLĂRAȘI

ÎN PERIOADA 2021-2027

1) Creșterea competitivității economice a comunei;

- Promovarea organizării lanțului alimentar și nealimentar și a gestionării riscurilor în agricultură și silvicultură;
- Refacerea, conservarea și consolidarea ecosistemelor care sunt legate de agricultură și silvicultură;
- Promovarea utilizării eficiente a resurselor și sprijinirea tranziției spre o economie cu emisii reduse de carbon și rezistentă la schimbările climatice în agricultură, produse alimentare și sectorul forestier
- Dezvoltarea capacităților de promovare, prelucrare, manipulare și procesare a produselor agricole
- Susținerea formelor asociative, parteneriatelor public-private și asocierilor pentru dezvoltare intercomunitară
- Dezvoltarea activităților non-agricole
- Susținerea tinerilor antreprenori și ideilor inovative
- Atragerea de capital autohton și extern pentru completarea golurilor din ciclul de producție-promovare-procesare-comercializare al produselor agricole.

2) Dezvoltarea infrastructurii locale de bază

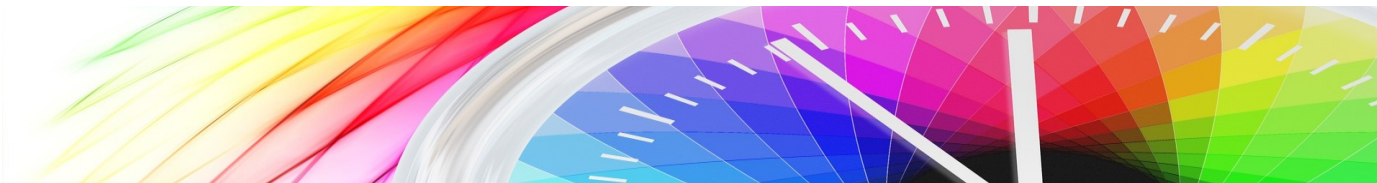
- *Dezvoltarea rețelei de transport de interes public*

3) Modernizarea și dezvoltarea infrastructurii sociale (sănătate, educație, servicii sociale)

4) Dezvoltarea agroturismului, valorificarea patrimoniului natural și a moștenirii cultural-istorice;

5) Dezvoltare rurală durabilă și modernizarea agriculturii;

6) Protecția mediului;

CORELAREA STRATEGIEI DE DEZVOLTARE RURALA CU

OBIECTIVELE STRATEGICE NATIONALE

SI

VIZIUNEA UNIUNII EUROPENE

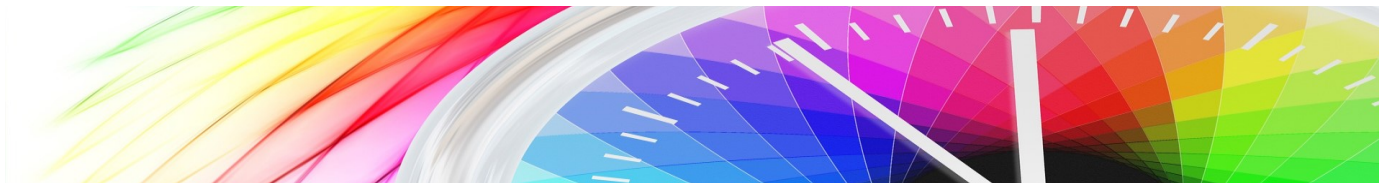
❖ **Strategia națională pentru dezvoltarea durabilă a României 2030** include **17 obiective de dezvoltare durabilă**, cu ținte clare pentru 2030:

❖ **Strategia de dezvoltare a României în următorii 20 ani, 2016 – 2035⁵¹** se bazează pe 11 (+3) proiecte interdisciplinare:

- **Proiect 1:** Școala și educația în viziunea Academiei Române
- **Proiect 2:** Resursele naturale – rezerve strategice, ce folosim și ce lăsăm generațiilor viitoare

- **Proiect 3:** Securitatea și eficiența energetică. Alocarea resurselor energetice necesare în evoluția și dezvoltarea sistemului energetic pentru dezvoltarea României în perioada 2017 – 2037
- **Proiect 4:** Siguranța informatică – protecția cibernetică, protecția proprietății intelectuale în proiecte și în publicarea electronică
- **Proiect 5:** Securitate și siguranță alimentară
- **Proiect 6:** Economia și calitatea vieții
- **Proiect 7:** Sănătatea – de la biologia moleculară la medicina personalizată de vârf în România – reperi pentru următoarele decenii
- **Proiect 8:** Proiectul european al Dunării / Strategia Națională a Dunării
- **Proiect 9:** Cultura românească între național, localizare în zona proximală și universal – Europa multilingvistică, cultura electronică
- **Proiect 10:** România – societate a cunoașterii și a valorii adăugate la ceea ce are
- **Proiect 11:** România în era globalizării – spațiu și tradiție de întâlnire a civilizațiilor, de echilibru și moderație
- **Proiect 12:** Politici financiare și monetare – Echilibru și adăugarea unei dezvoltări durabile
- **Proiect 13:** Instituții publice stabile, respectate și durabile – stabilitatea Statului Român
- **Proiect 14:** Strategia de apărare a României

Planul de acțiune

Pentru implementarea strategiei de dezvoltare a comunei Călărași instrumentul utilizat este planul local de acțiune.

Planul local de acțiune cuprinde lista proiectelor prioritare, inclusiv sursele de finanțare, identificate sau estimate, precum și perioada de implementare a proiectelor .

Planul Local de Acțiune pentru implementarea Strategiei de dezvoltare a comunei Călărași reprezintă un pachet de măsuri și proiecte necesare schimbării comunității locale pentru atingerea unor parametrii specifici societății moderne, astfel ca durabilitatea să devină punctul forte al acesteia.

Managementul implementării strategiei de dezvoltare a comunei

Descrierea structurii care asigură managementul implementării strategiei:

Implementarea strategiei se va efectua de către o echipă constituită la nivelul primăriei, din care vor face parte reprezentanți ai compartimentului urbanism, investiții, contabilitate, achiziții publice.

Echipa va avea ca scop asigurarea condițiilor implementării proiectelor cuprinse în plan și

a coordonării conținutului planului cu documentațiile de urbanism, cu programele de investiții de capital și cu bugetul disponibil sau cu sursele de finanțare identificate

Pentru a realiza un management unitar sunt necesare 3 faze distincte astfel încât procesele necesare atingerii obiectivelor să poată fi bine coordonate:

**Planul de dezvoltare al Planului Local de Acțiune
(planificare activități)**

**Planul de executare al Planului Local de Acțiune
(implementarea activităților)**

**Planul de monitorizare al Planului Local de Acțiune
(evaluarea activităților)**

Pentru a asigura o dezvoltare coerentă a comunei Călărași suportul necesar trebuie să fie asigurat de către:

- ❖ Administratia Locală (primăria) și Consiliul Local, care trebuie să-și replanifice dezvoltarea instituțională pentru acordarea unui suport logistic complex necesar Planului Local de Acțiune;
- ❖ Comunitatea Locală - cetățeni și organizații, actorii principali ai dezvoltării locale, prin atitudine și participare activă;
- ❖ Mediul de afaceri – firme și instituții finanțatoare, drept suport financiar și logistic (informații și tehnologii moderne).

Echipa propusă este responsabilă de dezvoltarea și implementarea de proiecte, proiecte care în cadrul strategiei de dezvoltare sunt implementate de către primăria comunei Călărași.

Dezvoltarea proiectelor rezultă din necesitățile de dezvoltare , primăria dezvoltă proiecte, completează fișele de proiect și redactează cererile de finanțare.

Echipa îndeplinește rolul de asistență tehnică. Asta înseamnă: Îndrumare, consultanță și sprijin direct în elaborarea proiectului, a cererii de finanțare precum și la elaborarea și pregătirea documentelor necesare. Propunerile de proiect sunt înaintate consiliului local, verificate din punct de vedere al plauzibilității și din punct de vedere al parametrilor tehnici iar apoi vor fi promovate pentru finanțare.

După ce proiectele au fost aprobate, cererile de finanțare sunt transmise Organismelor Intermediare (OI), respectiv ministerelor responsabile. După ce se obține avizul OI, zonele încheie contractele aferente cu Autoritățile de Management (AM), respectiv cuminsterele.

Relatiile operationale

Prin structura operațională a primăriei comunei Călărași și a echipei cu rol strategic vor fi asigurate două funcții :

a) asistență privind elaborarea cererilor de finanțare și implementarea propriu- zisă a proiectelor – prin structura de implementare.

b) monitorizarea implementării PIDU – prin structura de monitorizare. Acest lucru presupune centralizarea informațiilor privind proiectele aflate în derulare sau în pregătire și asigurarea corelării acestora în graficul de implementare al strategiei de dezvoltare. De asemenea structura de monitorizare are sarcina de a anticipa eventualele blocaje în implementarea proiectelor și de a găsi soluții pentru eliminarea acestora.

Monitorizarea implementării strategiei

Structura de monitorizare

Construirea unui sistem de monitorizare al dezvoltării rurale integrate este necesară, pentru a urmări în mod continuu implementarea și pentru a putea acționa rapid și eficient în cazul apariției unor eventuale probleme. Demersul integrativ de dezvoltare este un deziderat nou, nici în celelalte state membre ale UE neexistând încă experiențe de mulți ani în această direcție. Necesitatea și eficiența acestui tip de instrumente, cum este Strategia de dezvoltare și Planul de acțiune , sunt adesea subestimate, nu sunt cooptate în planificările informale iar armonizarea cu celelalte procese de dezvoltare rurală este mai degrabă rară.

De aceea trebuie ca unele premise pentru un proces de monitorizare de succes să fie de la bun început controlate în mod strict:

- ❖ Fundamente pentru activitățile de evaluare și de monitorizare la nivelul derulării, luării deciziilor și al planificării;
- ❖ Întocmirea unui concept solid integrat de dezvoltare orientat către obiective, spre exemplu cu o analiză a situației de pornire și a derulării unor workshop-uri cu specific de grup, focalizate pe obiectiv;
- ❖ Cooptarea sistematică și motivantă a grupurilor-țintă în diferitele faze ale strategiei de dezvoltare;
- ❖ Orientarea consecventă a managementului de proiect în funcție de strategiile de acțiune

și de prevederile-obiectiv ale conceptului integrat de acțiune al strategiei;

- ❖ Construcția și menținerea unor concepte actuale de măsuri și de derulare atât pentru măsurile de investiție cât și pentru cele non-investive;
- ❖ Elaborarea și instituționalizarea unor structuri transparente de cooperare și de
 - comunicare ale participanților la strategia de dezvoltare;
- ❖ Module de evaluare în domeniile documentării și evaluării programului;
- ❖ Întocmirea în funcție de obiectiv a rapoartelor anuale și de proiect, care sunt utile pentru scopurile de evaluare;
- ❖ Utilizarea unor scheme simple de evaluare în cadrul coordonării proiectului, spre ex. prin inițierea și ținerea unei baze de date a proiectului;
- ❖ Cercetări sistematice în vederea îmbunătățirii fundamentelor de date precum și pentru utilizarea datelor existente ale altor actori și instituții. Feedback regulat, la intervale scurte, către cei implicați în proiect cu privire la rezultatele evaluării;
- ❖ Culegere de date relevante pentru proiect în vederea realizării evaluărilor (observații, recensăminte, sondaje);
- ❖ Instituirea unei competențe metodice pentru autoevaluare și evaluarea datelor prin intermediul unor experți și a unor instituții specializate.

PRINCIPII DE MONITORIZARE

Sistemul de monitorizare internă prevede 3 nivele

- ❖ **Proiectul (acțiunile)**
- ❖ **Managementul**
- ❖ **Rezultate și impact**

Instrumente de monitorizare internă: echipa cu rol strategic – mod de funcționare: sprijin pentru management, legitimitate pentru rezultate

Obiectivele proiectului în termeni măsurabili

- CCT: Cantitate, Calitate, Timp -

RAPORTARE:

Instrumentele folosite sunt:

A) Ședințe:

Scopul acestor ședințe este:

- ❖ de monitorizarea progreselor realizate vizavi de proiect și raportarea lor la implicații;
- ❖ discutarea modului de realizare a etapelor următoare;
- ❖ informarea continuă a membrilor echipei;
- ❖ coordonarea interferențelor cu alte programe sau domenii.

B) Rapoartele:

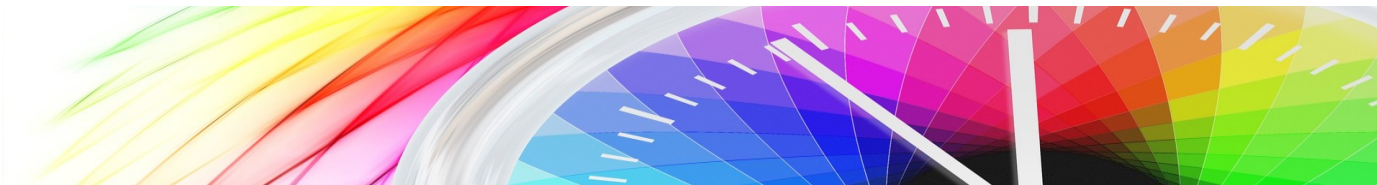
Acestea vor ajuta la formarea unei baze solide pentru analiza tendințelor și trendurilor și analiza strategiilor și vor fi de folos în mod special atunci când apar schimbări în cadrul structurii personalului, a echipei de conducere și a factorilor de decizie.

Se va întocmi cel puțin un raport trimestrial care să fie conceput astfel încât resursele, activitățile și rezultatele să fie monitorizate prin raportarea la obiectivele imediate și la cele generale, comparând realitatea cu activitățile programate, timpul estimat, costurile și calitatea, deviațiile față de plan, impactul și problemele determinate de acestea, precum și recomandări pentru acțiunile viitoare

Controlul timpului. Problemele de implementare ce țin de timp se manifestă prin: nerespectarea termenilor pentru acțiuni, prea multe sarcini „aproape gata”, prea multe „acțiuni prioritare pe listă”.

Principalele cauze ale nerespectării planificării în timp apar prin introducerea de schimbări necontrolate care întârzie implementarea sau prin subestimarea efectelor schimbărilor necesare aduse proiectului. Efectele principale ale nerespectării planificării în timp se concretizează în creșterea costurilor sau reducerea performanței proiectului, aceste probleme putând fi rezolvate printr-o monitorizare

minutioasă și acțiune la timpul potrivit.

Controlul resurselor umane. Ca și problemele de timp, acestea pot fi reduse printr-o planificare bine gândită și flexibilă la schimbări însoțită de planuri de contingență și de selectare a unui număr de voluntari flexibili.

Modul de planificare și de control al resurselor umane va consta în:

- ❖ alegerea corectă a responsabilităților;
- ❖ numărul de ore de muncă;
- ❖ monitorizarea respectării fișelor de post pentru fiecare membru și evaluarea performanței lor;
- ❖ pregătirea continuă în cadrul centrului prin practică.

Controlul costului. Folosirea corectă a banilor și respectarea bugetului alocat sunt responsabilități majore ale managerului de proiect.

Aceasta presupune:

- ❖ planificare riguroasă;
- ❖ monitorizare continuă a bugetului pe parcursul proiectului prin ținerea unei evidențe și luarea de măsuri la timp pentru a se evita depășirea bugetului;
- ❖ evaluarea raportului dintre efort, efect și rezultat.

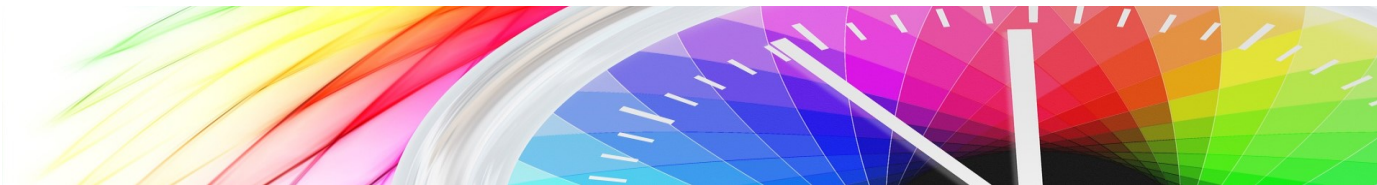
Capacitatea operațională, tehnică și financiară a comunei Călărași de a implementa Strategia de dezvoltare locală.

Primăria, fiind o interfață între cetățean și instituțiile statului, trebuie să elaboreze și să dezvolte un sistem de administrare bazat pe promovarea autonomiei locale reale și consolidarea cadrului instituțional.

Activitatea publică locală va fi orientată spre:

- ❖ Sprijinirea dezvoltării comunității în scopul rezolvării tuturor problemelor zonei;
- ❖ Susținerea dezvoltării infrastructurii prioritare pentru comunitate;

- ❖ Sporirea responsabilității persoanelor cu funcții de răspundere pentru depășirea limitelor stabilite de cheltuieli și utilizarea neeconomică a alocațiilor bugetare;
- ❖ Controlarea strictă a bugetului local și distribuirea lui în mod eficient;
- ❖ Ajustarea în continuare a cheltuielilor bugetare la posibilitățile reale de acumulare a veniturilor la buget.

Eficientizarea gestionării mijloacelor publice, prin:

- ❖ Organizarea de licitații pentru achiziționarea de bunuri, lucrări și servicii pentru necesitățile instituțiilor bugetare din banii publici;
- ❖ Reducerea creșterii volumului de cheltuieli, inclusiv prin reducerea numărului de personal angajat în instituțiile bugetare, acolo unde este cazul;
- ❖ Reevaluarea întregului sistem de servicii publice și transmiterea unor activități către sfera privată.

Consolidarea finanțelor publice:

- ❖ Măsuri concrete pentru acumularea veniturilor proprii și menținerea echilibrului bugetar;
- ❖ Constituirea de fonduri extrabugetare pentru susținerea unor programe de interes local;
- ❖ Susținerea dezvoltării antreprenorialului ca motor de creștere a economiei de piață.

Stabilirea și promovarea parteneriatului:

- ❖ Sprijinirea organizațiilor non-guvernamentale;
- ❖ Participarea la proiecte investiționale comune cu sectorul economic în domeniile social, cultural și de mediu.

Consolidarea managementului administrației publice locale constă în:

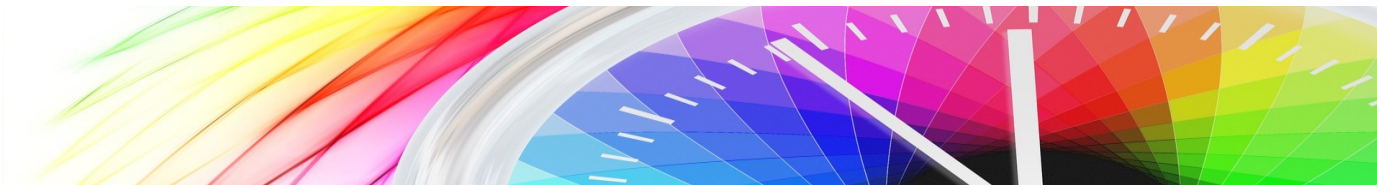
a. Dezvoltarea managementul resurselor umane:

- ❖ Preocuparea primăriei comunei Călărași pentru pregătirea continuă a funcționarilor publici pe domeniile prioritare dezvoltării comunei.

b. Dezvoltarea nivelului de pregătire profesională:

- ❖ Stabilirea necesităților și oportunităților de instruire;
- ❖ Corelarea necesităților cu potentialul uman existent;
- ❖ Stabilirea unui sistem de training adecvat.

c. Folosirea eficientă a resurselor umane:

- ❖ Stabilirea regulamentului de organizare și funcționare a personalului și a regulamentului de ordine interioară;

Personalul trebuie să lucreze în domenii de activitate bine definite.

d. Creșterea responsabilității și a independenței profesionale:

- ❖ Responsabilitatea funcționarilor publici în conformitate cu prevederile legale;
- ❖ Constientizarea importanței activității fiecărui angajat;
- ❖ Transparența funcționării sistemului instituțional pentru fiecare angajat;
- ❖ Acordarea de stimulente financiare în funcție de eficiența și competitivitatea activităților depuse.

e. Schimbarea de fond a raportului dintre administrație și cetățean:

- ❖ Serviciul public trebuie să fie orientat în folosul cetățeanului;
- ❖ Eliminarea blocajelor birocratice cu care sunt confrunțați cetățenii și agenții economici;
- ❖ Întărirea și extinderea cadrului de participare a societății civile la procesul decizional;
- ❖ Crearea unei strategii de comunicare operativă cu cetățenii;
- ❖ Implementarea unui sistem de management al calității.

f. Realizarea unui sistem de monitorizare a calității serviciilor publice:

- ❖ Administrarea eficientă a banilor publici;
- ❖ Dezvoltarea comunei prin atragerea de proiecte și programe cu finanțare nerambursabilă;
- ❖ Cheltuirea eficientă a veniturilor.

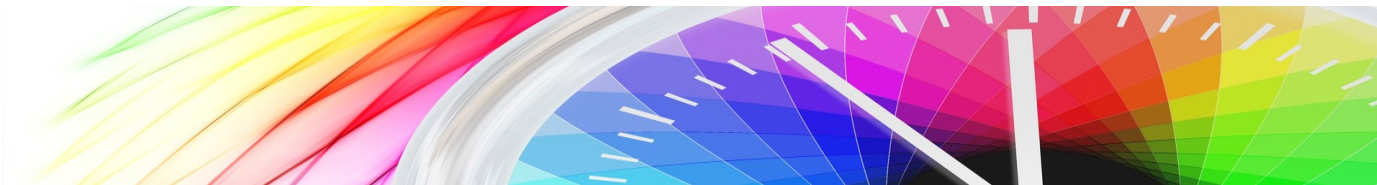
g. Dezvoltarea managementului informațiilor:

- ❖ Corelarea și integrarea bazelor de date din instituție;
- ❖ Analizarea nevoilor în domeniul software.

Informare și consultare publică în procesele laborării planului de acțiune:

Pentru realizarea Planului Local de Acțiune, primăria comunei Călărași, trebuie să-și întărească capacitatea instituțională la toate nivelele de decizie și execuție, aceasta presupune atragerea și furnizarea de resurse financiare suficiente și mobilizarea resurselor umane, identificarea celor mai eficiente mecanisme de comunicare, dar și analizarea cadrului administrativ de alocare a responsabilităților.

Materializarea capacității instituționale este un proces de durată în care administrația publică trebuie să acționeze pentru schimbarea radicală a atitudinii funcționarului public față de accesul cetățenilor la activitatea administrației.

În acest sens o principală preocupare a primăriei comunei Călărași a fost de armonizare a procedurilor administrative cu cele ale Uniunii Europene.

În ceea ce privește relația cu cetățeanul, primăria comunei a demarat un amplu proces de consultare a opiniei cetățenilor, cu privire la obiectivele strategice din perioada 2014-2020.

Descrierea metodelor de informare:

Planul Local de Acțiune pentru implementarea strategiei de dezvoltare locală trebuie să reflecte o abordată integrată a problemelor economice, sociale și de mediu rezolvând simultan o serie de probleme între care există relații de interdependență.

Pentru aceasta, în elaborarea planurilor trebuie consultați și informați toți factorii responsabili din comună din aceste domenii.

Prin urmare, consultarea și informarea tuturor actorilor locali implicați în dezvoltarea comunei este foarte importantă pentru elaborarea documentelor programatice.

Campania de informare s-a realizat prin intermediul articolelor de presă în ziare locale și prin intermediul site-ului oficial al primăriei **primariacalarasi-dj.ro**.

Descrierea metodelor de consultare:

Consultarea s-a realizat pe mai multe planuri:

1. Politic, prin consultarea și informarea consilierilor locali, primarului comunei Călărași;
2. Administrativ, cu instituțiile publice din comună;
3. Civic, cu cetățenii comunei .

Prima ședință de informare a avut loc în data de 20.12.2013, la care au participat: echipa de management, reprezentanți din domeniul social, protecția mediului, mediul educațional și mediul de afaceri

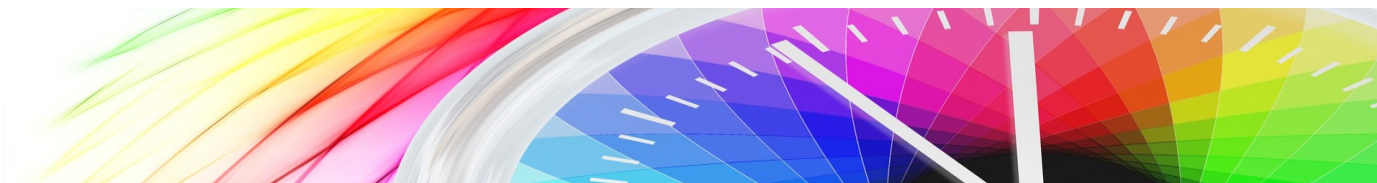

DIRECTII DE DEZVOLTARE STRATEGICA ALE COMUNEI CALARASI

Directie de dezvoltare prioritara 1: Dezvoltarea economiei locale

Direcție de dezvoltare prioritara 1: Dezvoltarea economiei locale			
Obiectiv strategic	Axa prioritara	Proiecte și intervenții	Cod
Consolidarea mediului de afaceri existent	Acțiuni directe de sprijinire a mediului de afaceri local	Acordarea de facilități pentru întreprinzătorii locali, precum și pentru cei care doresc să dezvolte investiții în cercetare, IT sau tehnologii nepoluante	A.1
Acordarea de facilități fermierilor		A.2	
Elaborarea unui sistem stimulator de taxe și impozite (ex: reducerea taxelor pentru domeniile economice incurajate pe plan local: turism și servicii conexe, agricultura; reducere de taxe pentru agentii economici care isi reabiliteaza din surse proprii cladirile)		A.3	
Program de promovare a Comunei Calarasi la nivel regional ca destinație atractivă pentru dezvoltarea unei cariere (realizarea de campanii de atragere a forței de muncă)		A.4	
Consolidarea infrastructurii necesare dezvoltării afacerilor	Construirea unei facilitati pentru ambalarea –manipularea-pastrarea in vederea comercializarii produselor agricole	B.1	
Înființarea unei fabrici de procesare a legumelor.		B.2	
Înființarea unei piețe en-gros care să atragă producătorii agricoli din zona		B.3	
Dezvoltarea unui accelerator de afaceri, pentru creșterea afacerilor mici		B.4	
Modernizarea infrastructurii necesare zonelor cu potential agro-industrial		B.5	
Măsuri de sprijinire a relocării forței de munca (spatii de cazare)		B.6	

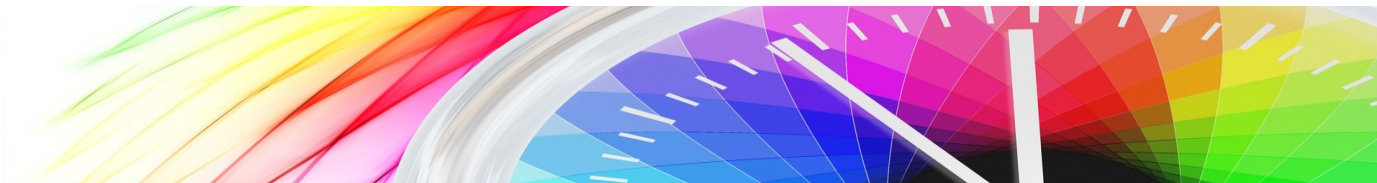

Diversificarea mediului de afaceri prin valorificarea resurselor locale	Sprijinirea creșterii economice a turismului	Promovarea zonelor de agrement local	C.1
Includerea tuturor obiectivelor de patrimoniu in circuitul turistic in vederea atragerii de noi turisti		C.2	
Sprijinirea creșterii economice și a afacerilor cu resurse locale	Înființarea unui incubator de afaceri, pentru sprijinirea start-up-urilor		D.1
Sprijin pentru stimularea parteneriatelor cu scopul valorificării resurselor locale		D.2	

Directie de dezvoltare prioritara 2 : Dezvoltarea infrastructurii locale

Obiectiv strategic	Axa prioritară	Proiecte și intervenții	Cod
Regenerarea comunității	Modernizarea infrastructurii rurale	Amenajarea infrastructurii de drumuri locale	A.1
Reabilitarea structurală și creșterea performanței energetice cladirilor publice		A.2	
Modernizarea spațiilor publice		A.3	
Modernizarea crearea de spații de joacă pentru copii		A.4	
Promovarea transportului public nepoluant		A.5	
Dezvoltarea/Modernizarea de facilități tip after-school și creșe pentru copii		A.6	
Construcția, reabilitarea și modernizarea locuințelor sociale, inclusiv în parteneriat public-privat		A.7	
Reabilitarea, modernizarea și dotarea unitatilor medicale		A.8	
Construirea unor unitati medicale		A.9	
Implementarea soluțiilor de tip “Smart Cities” pentru a crește calitatea vieții		A.10	
Extinderea rețelei de camere de spații publice		A.11	
Modernizarea rețelelor de utilități	Modernizarea infrastructurii de iluminat public	B.1	
Reorganizarea cablurilor de utilitati prin relocarea acestora in subteran		B.2	
Extinderea/ Modernizarea sistemelor de apă uzată la		B.3	
Continuarea lucrărilor de reabilitare a rețelei de alimentare cu apă		B.4	
Modernizarea infrastructurii rutiere a strazilor si a drumurilor		B.5	
Remediarea drumurilor, acolo unde au aparut gropi, denivelari sau alte defectiuni		B.6	
Realizarea unor demersuri de sistematizare rutieră, inclusiv fluidizarea traficului rutier		B.7	
Realizarea pistelor de biciclete		B.8	
Realizarea unei rețele inteligente de distributie a gazelor naturale		B.9	
Extinderea rețelei de canalizare		B.10	

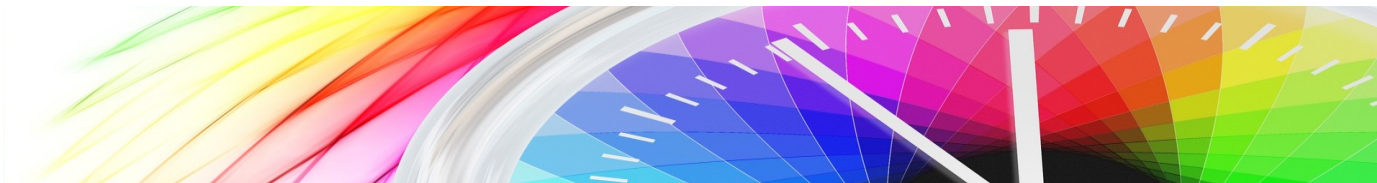

Dezvoltarea și modernizarea infrastructurii de mediu	Reabilitarea termică și eficientizare energetică a clădirilor publice și obiectivelor social culturale	C.1
Susținerea și promovarea acțiunilor de întreținere și extindere a pădurilor		C.2
Reabilitarea și reconversia clădirilor dezafectate		C.3
Contribuție la crearea, extinderea și menținerea spațiilor verzi		C.4
Implementarea sistemelor de alertă pentru poluarea atmosferei, apei și solului		C.5

Direcție de dezvoltare prioritară 3 : Dezvoltarea serviciilor publice și siguranța cetățenilor

Obiectiv strategic	Axa prioritară	Proiecte și intervenții	Cod
Servicii publice și siguranța cetățenilor	Servicii de sănătate	Organizarea unei caravane medicale în pentru persoanele defavorizate oferind acces la serviciile medicale de bază	A.1
		Derularea unor campanii de informare a populației pe teme medicale, în special campanii și programe de prevenție	A.2
Servicii sociale	Consilierea pentru integrare pe piața muncii a categoriilor vulnerabile		B.1
		Acordarea sprijinului necesar populației de etnie rromă și categoriilor defavorizate în scopul asigurării condițiilor minime pentru școlarizarea copiilor	B.2
		Consilierea familiilor cu risc social major pentru reducerea abandonului școlar	B.3
		Relizarea unor masuri de prevenire a abandonului școlar	B.4
		Realizarea de centrelor de îngrijire și asistență pentru persoane vârstnice	B.5
		Dezvoltarea unor noi servicii de îngrijire persoane vârstnice la domiciliu	B.6
		Înființarea unui centru de zi pentru copii aflați în situații de risc	B.7
		Înființarea unui centru medico-social pentru persoanele din categorii vulnerabile (cu boli cronice, dizabilități)	B.8
OS2.3 Infrastructură culturală și de petrecerea timpului liber	Dezvoltarea infrastructurii turistice	Modernizarea baltilor pentru pescuit sportiv și zona de agrement	C.1
		Investiții în realizarea de restaurante sau obiective cu specific local	C.2

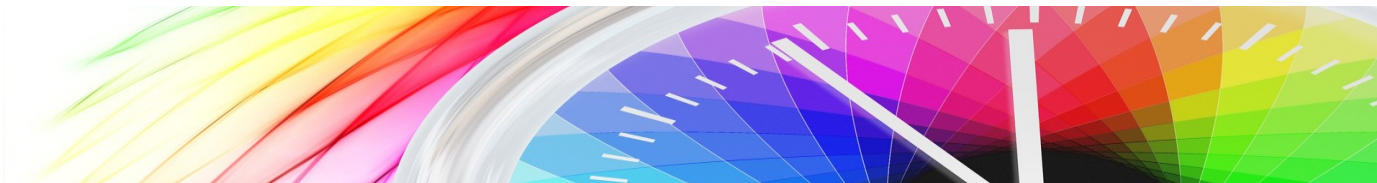

Dezvoltarea vieții culturale	Realizarea de manifestări și expoziții	D.1
Realizarea unei monografii a comunei Calarasi		D.2
Finanțarea proiectelor culturale		D.3
Informatizarea și digitalizarea bibliotecii comunale și promovarea formatelor digitale către cetățeni		D.4
Promovarea activităților sportive	Crearea/Modernizarea și sprijinirea bazelor sportive	E.1
Infrastructura de agrement	Sprijinirea și dezvoltarea cicloturismului prin crearea de piste speciale care să asigure inclusiv accesul la obiectivele turistice din localitate	F.1
Programe de împădurire a terenurilor degradate		F.2
Amenajare și dotare stații selfservice de închiriere biciclete		F.3
Organizarea de concursuri sportive, artistice și/sau concepte inovative		F.4
Creșterea coeziunii sociale între membrii comunității, prin valorificarea tradițiilor și a obiceiurilor culturale locale și sărbătorirea evenimentelor locale		F.5
Continuarea și dezvoltarea activităților culturale artistice la nivel local		F.6
Continuarea investițiilor în amenajarea de spații de recreere în zona centrală a comunei		F.7

Directie de dezvoltare prioritara 4 : Dezvoltarea si modernizarea administratiei publice locale

Dezvoltarea și modernizarea administrației publice locale			
Obiectiv strategic	Axa prioritara	Proiecte și intervenții	Cod
Proiecte în asociere	Inițiative comune pentru dezvoltarea mediului de afaceri	Campanii de informare în rândul fermierilor privind oportunitățile de finanțare a dezvoltării activităților agricole, inclusiv pentru crearea grupurilor de producători, în parteneriat cu reprezentanți ai finanțatorilor	A.1
Schimb de bune practici și transfer de know-how cu parteneri naționali și europeni (de ex. orașe înfrățite)			A.2

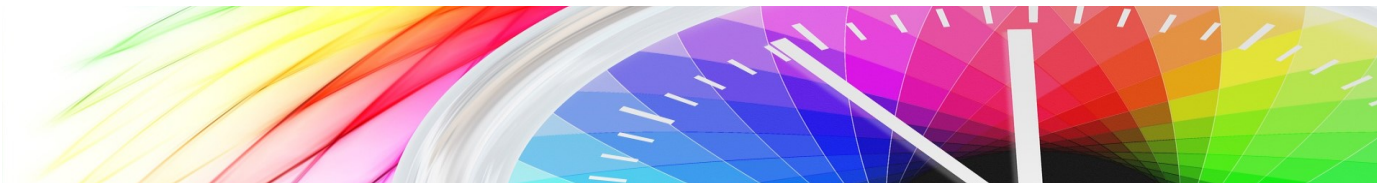

Dezvoltarea de parteneriate cu ONG-uri în ceea ce privește susținerea și promovarea forței de muncă calificată și necalificată din plan local		A.3
Inițiative comune pentru dezvoltarea serviciilor publice	Realizarea de parteneriate cu ONG-urile locale în probleme de asistență socială și integrare socială	B.1
Reabilitarea / modernizarea / dezvoltarea și echiparea infrastructurii serviciilor sociale prin parteneriat public - privat		B.2

Directie de dezvoltare prioritara 5 : Initiative pentru educare si informare

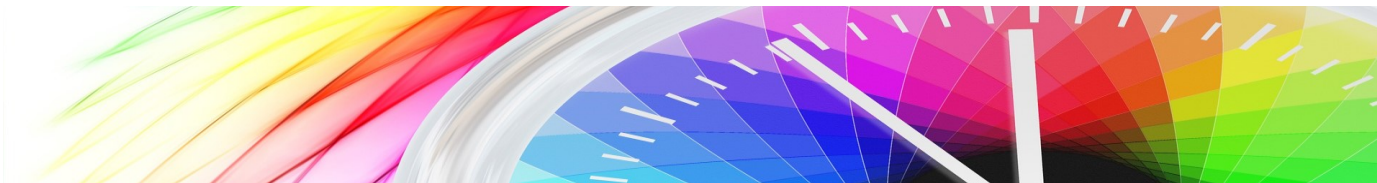
Inițiative comune pentru educare și informare	Implementarea programelor de educație civică privind abordarea durabilă a mediului	A.1	
Inițierea unor concursuri de artă din deșeuri reciclabile și mediatizarea rezultatelor		A.2	
Sprijin pentru inițiativele civice locale în direcția protecției mediului		A.3	
Derularea unor campanii de educare pentru beneficiarii soluțiilor de digitalizare implementate pe plan local		A.4	
Derularea unor campanii de educare a adolescenților care se confruntă cu probleme, complementare educației dobândite în școli (consum de droguri, antecedente violente, alcoolism etc)		A.5	
Dezvoltarea accesului la serviciile publice - inclusiv on-line	Consolidarea relațiilor dintre autoritățile publice și cetățeni	Dezvoltarea/modernizarea de instrumente în vederea informării rapide și eficiente a cetățenilor (ex. îmbunătățirea site/ dezvoltarea aplicațiilor de mobil pentru sesizări, inclusiv prin SMS, etc)	B.1
Dezvoltarea serviciilor de tip e-Sănătate prin implementarea platformelor de consultații online		B.2	

Introducerea de servicii medicale/farmaceutice mobile pentru sprijinirea persoanelor în nevoie sau cu acces limitat la infrastructura de sănătate	B.3	
Sprijin prin dotarea cu tablete a familiilor cu venituri mici	B.4	
Implementarea de soluții de e-Learning în parteneriat cu Inspectoratul Județean Școlar (ex. google classroom, kinderpedia etc) pentru uz curent (ex. meditații) sau pentru situații de criză	B.5	
Implementarea de solutii informatice de comunicare cu cetățenii de tip chestionare/ feedback în vederea dezvoltării cât mai eficiente a actului administrativ	B.6	
Implementarea conceptului de Administrație Electronică la nivelul comunei Calarasi, pentru reducerea timpului alocat interacțiunii cu administrația publică locală	B.7	
Creșterea capacității administrative	Dezvoltarea competențelor digitale ale tuturor angajaților Primăriei comunei Calarasi	C.1
Instruirea si dezvoltarea continua, manageriala si profesionala a functionarilor publici	C.2	
Implementarea unui sistem de management al calitatii la nivelul UAT Comuna Calarasi	C.3	
Dezvoltarea unui sistem informatic integrat în vederea îmbunătățirii comunicării și a schimbului de informații pe toate nivelurile interne ale administrației publice locale	C.4	
Dotarea cu echipamente IT&C performante în vederea îmbunătățirii actului administrativ	C.5	

Portofoliul de proiecte

Titlul proiect	Valoare lei, cu TVA,	Stadiu	Sursa de finantare	Data de finalizare
„Dj-CI-10-Extindere retele de apa si canalizare in zona Calarasi-Bechet.	8.349.525,52	Proces verbal predare amplasament.	Fonduri externe Fondul de coeziune finanțat de Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile	2021 -2024
Construcție hala depozitare legume – fructe, com Calarasi, jud. Dolj	9.000.000,00	PT, + solicitare CNI	Solicitare finantare CNI	2021-2023
Dotarea cu echipamente IT, a elevilor si cadrelor didactice, din scolile gimnaziale de pe raza UAT com. Calarasi, jud. Dolj.	634.068,48	Depus POC	Fondul European pentru Dezvoltare Regionala	2020-2021
			PNDR	2019
„Asfaltare strazi rurale in comuna Calarasi, judetul Dolj”	11.325.323,75	In derulare	Buget local +Solicitare finantare CNI	2023
			AFIR	2021- 2023
„Imbunatatirea Serviciului Public de Gospodarie comunală (Piata, salon receptii, autogreder) prin Achizitia de tractor cu incarcator frontal”	400.000,00	Solicitare	Buget local +Solicitare GAL	

